

Izhaja ob 4. jutraj.
Stane mesečno Din 55.—; za in-
zemstvo Din 40.— neobvezno.
Oglaš po tarifu.
Uredništvo:
Dnevna redakcija: Miklošičeva cesta
št. 16/1. — Telefon št. 72.
Nočna redakcija: od 19. ure naprej v
Knaflovi u. št. 5/1. — Telefon št. 34.

JUTRO

Dnevnik za gospodarstvo, prosveto in politiko

Upravništvo: Ljubljana, Prešernova
ulica št. 54. — Telefon št. 36.
Inseratni oddelk: Ljubljana, Prešernova
ulica št. 4. — Telefon št. 493
Podružnici: Maribor, Baravska ulica
št. 1. — Celje, Aleksandrova cesta.
Račun pri pošt. č. zavodu: Ljub-
ljana št. 11.843 — Praha č. 78.180.
Wien, Nr. 105.241.

Ljubljana, 1. februarja.

Tri velike politične manifestacije v Sloveniji so za nami: Ljubljana, Celje, Maribor, tri naša središča so govorila. Zaorila so z močnim glasom vsem Slovincem, da morajo spremeniti svojo politično orijentacijo, ako nečisto po vsem propasti.

SDS je seveda predvsem politična struja. To je potrebno, zakaj kdor odbija strankarsko delo in organizacijo, ostaja njegovo delo le glas poedinca. Brez organizacije ni napredka, brez kuglice ni poslancev, brez dobrih poslancev ni dobrega budžeta, ne dobrih zakonov.

A naša SDS ni samo običajna stranka. Ona je obenem krepka kulturna, ekonomska, socialna sila. Ona je nositelj naše jugoslovenske ideologije, ki nas kliče na delo, da se za organizacijo Balkana strne mlada nacija, sposobna za napredek civilizacije na jugoiztoku Evrope. Posebno naša slovenska SDS si je stavila nalogo v to narodno delo privedi Slovence, od kojih lahko obilo pričakuje naš narod.

SDS je velik faktor prosvetnega dela. Največje ljudskoizobraževalne naprave so njeno delo. V vseh veje živ duha, veselo gibanje in prijetnem naporu za mrtvim vsega onega, kar hoče plavati med dvema strujama in si prav po pil-pogačarsko ne upa ni po dnevu ni pomoči na dan s pravo barvo.

SDS je velik činitelj ekonomskega dela na vseh poljih ustvarjanja, obenem pa vsem stanovom pomočnik v njih boju za solncejši prostorček na zemlji. SDS je struja z jasnim socialno - reformnim stališčem. Povsod drži maso proti poedinu, a tako, da se v tem boju ne ovira nacionalna produktivnost.

SDS je dosledna. Morda je to v enem oziru slabost, a vsikdar se jasno vidi, kaj ona hoče. In to je pošteno. Proti SDS je prva leta po prevratu vzkliko iz razburjenih živcev marsikatero nezaluzeno sovraštvo. Kar je kdo nerodnega ali celo slabega storil v upravi, bodisi Srb, Hrvat ali Slovenec katerekoli stranke, vse se je valilo na hrbet SDS. Njeno neumorno delo v tisočih podrobnostih, ki jih je bilo treba urediti, se ni pravično uvaževalo. Kar je dobrega, se neče videti, kar je slabo, to se povečuje.

Danes nekdanji malkontenti že presojajo delo SDS mirneje in pravičneje. Zdržala je vse preizkušnje, odpravljala korakoma eno in drugo slabo dedščino prejšnjih let. V boju se kuje vedno čistejša kovina. Njena ideologija je že daleč preko glavnih kontur. Njena organizacija se otreša zadnjih ostankov nadmordovanja in postaja prava napred na ljudska organizacija, ki je pokretač vsake lepe misli v korist izobrazbe in socialnemu stanju našega kmeta, delavca, obrtnika in malih eksistenc našega nameštstva. Dosegla je pravilno harmonijo stanov v svoji organizaciji.

Zbori v Ljubljani, Celju, Mariboru so poudarili, da je SDS že v ofenzivi. Neizmerno je skritih sil v njenih pristajih, ki lahko razvijejo vsak v svojem delokrogu veliko akcijo. In v tem je največji napredek SDS. Ne čaka se samo, kaj se sklene v Ljubljani. Sami zunanji pristaji gredo s pobudo naprej. Vodstvo dela, to se vidi in se priznava. Podkrepljeno z novim uspehom, bo delo še pomnožilo. Danes pa dela »dežela« tudi že sama.

L. 1926. nam sigurno prinese nove volitve. Danes že mnogo več ljudstva razume, kaj vse zavisi od tega, kako so padle kroglice. Trikrat so jih Slovenci že vrgli za SLS. Danes lahko rečemo, da vsak poedinček čuti, četudi še vsi javno ne priznajo, da je SLS nezmožno voditi slovensko politiko in da je upropastila slovensko gospodarstvo.

Kroglice SDS rastejo. SDS ne dela same ob volitvah. Ona je na delu neprestano kot vodnica in pomočnica. Zato z ušesno zavestjo zre v bodočnost. Danes lahko vabi vse dobromiselne napredne Slovence, da ji podajo roko v spravo in v skupno delo.

Manifestacijam v Ljubljani, Celju, Mariboru mora ta mesec slediti neumorno drobno delo po vseh vaseh, trgih in meščih naše ožje domovine. 14.000 ljudi je v občudljivem odobravanju na naših velikih shodih programatična izjava naših voditeljev. Vsak izmed njih bi sedaj doma vodil in organiziral. Pri pridobiva člane za organizacijo SDS in naročnike naših glasil. Vsakdo bodi vzor delavca v stanovski, v strokovni, v prosvetni organizaciji. Nikogar odbijati, vsakega na mesto, kjer je najboljši sposobni! A povsod dosledno, pošteno in jasno, da ne bo malenkostnih sporov in osebosti.

Na skupnem kosilu v Mariboru je Svetozar Pribežič napil fanatizma, ki za dobro stvar navdaja pristaše SDS v Sloveniji. Brez navdušenja in fanatične vnanosti svoji ideji ne gre. Zato pa: Mi smo naprej, mi strelci!

Pomočnik zunanjega ministra obolel

Beograd, 1. februarja. n. Pomočnik ministra za zunanje stvari g. Marković je obolel za influenco.

Radić postavlja ultimato

Grozi radikalom z razbitjem koalicije. — Hoče še pred budžetom imeti »čisto situacijo«. — Zahteva strankarsko razdelitev državne uprave med radikale in radićevce. — Nervoznost radikalov.

Beograd, 1. februarja. p. Dočim je Radić včeraj v Sarajevu proglasil radikale in radićevce za eno in isto ter pošiljal pozdrave g. Pašiću, je pričelo njegovo zagrebško časopisje z veliko ofenzivo proti radikalskim zavzemnikom. Radić očividno pozna namere radikalov, ki želijo očuvati koalicijo RR do sprejetja budžeta, nato pa »situacijo razčistiti« in ki vsled tega zadnje dni pišejo in govorijo o radićevcih v najpomirljivejšem duhu ter povdarjajo stabilnost položaja. Radić dobro vé, da je varen le še toliko časa, dokler traja budžetna debata. Zato je prešel na čeli črti v ofenzivo ter postavlja radikalom ultimato. Ako jih radikali sprejmejo, je Radićeva moč v vladi in državni upravi znatno ojačena in razpad koalicije zelo odvisen tudi od njegove volje, ako jih ne sprejmejo, ima Radić dobrodošle osnove za volilno agitacijo ter si je omogočil taktični umik na — stare pozicije. Iz vseh teh razlogov je umljivo, da beograjski listi z veliko pozornostjo in pod deloma senzacionalnimi naslovi beležijo včerajni članek »Juturnjega lista«, ki pohaja očividno iz neposredne okolice Stjepana Radića. Članek ima naslov »Odlučan stav radićevaca« ... ter podnaslov: Pred izglasovanjem budžeta morajo biti rešena vsa sporna vprašanja ali pa ... V članku se uvodoma povdarja, da so vladne stranke v skrbah radi položaja vlade in sicer radi tega, ker se Radić in Pašić »razilazita«. Radićevci ugotavljajo, da radikali niso prav nič spremenili svojih starih metod in da ne spoštujejo moči HSS. Danes se je ukoreninil tak polic. režim, da se država nahaja v neustavnem in nezakonitem stanju. Nato postavlja članek sledeče zahteve radićevcev: delež v vseh granah državne uprave, udeležba pri Drž. hipotekarni banki, v Glavni kontroli, imenovanje radićevcev v vseh ministrstvih odtodno v

vsej državni upravi. Ako radikali tem zahtevam ne ustrežejo, potem je koalicija, ki se zove RR, brezsmiselna. G. Radić bo vsa ta vprašanja pokrenil v ministrskem svetu in to še pred izglasovanjem budžeta. Zahteval bo razčiščenje situacije. V vladi ne sme biti merodajna volja le ene stranke. V slučaju, da vlada te zahteve ne osvoji, bo Radić izvajal konsekvence, ako jih osvoji, bo zahteval garancije, da se ga ne bo več moglo izigravati.

Članek končno pripoveduje, da radikali sicer negirajo, da se pripravljajo spremembe v kabinetu, a pri tem se ve, da pripravljajo velike spremembe in bi naj m. dr. odstopil tudi sedanjí vojni minister Trifunović, na katerega mesto naj pride general Zečević. Članek zaključuje, da radićevci niso več voljni podpirati »stari režim«.

Izvajanje zagrebškega lista so bila predmet razgovorov med radikalskimi prvaki ter se je o njih razpravljalo tudi na včerajšnjim min. seji. Radićevski ministri so izjavili, da jim o tem ni nič znano ...

Včerajšnji Radićev govor v Sarajevu je radikale znova ozlovolil in ga smatrajo kot poskus, dobiti muslimane na stran HSS.

Mnogo se opaža tudi govor Lj. Davidovića v Nišu, kjer je proglasil, da »današnji režim nezakonitosti in korupcije ne more več trajati in da je tekom 8 mesecev dokazal, da ni režim sporazuma, temveč nesporazuma«.

Včeraj so imeli radićevci nemški zbor v Zemunu ter so razvili živahno agitacijo, da pridobijo Madžare in Nemce na svojo stran.

Uspešna zborovanja Svetozarja Pribežiča v Sloveniji so tu napravila globok vtis ter se komentirajo kot dokazi, da SDS tudi v Sloveniji močno napreduje.

Seja Narodne skupščine

Zakona o rečni plovbi in o zavarovanju vojaških avijatikov sta sprejeta. — Eksodus opozicije pri volitvah v upravo vojne škode.

Beograd, 1. februarja. p. Seja Narodne skupščine se je danes pričela ob pol 11. Po otvoritvi zapisnika zadnje seje je odgovarjal poljedelski minister Vasa Jovanović na vprašanje posl. Moskovljevića zaradi nakupa žrebec »Dragana« za 350.000 frankov, dočim je prevzemna komisija potrošila 100 tisoč frankov. Žrebec pa je nesposoben. Minister Jovanović je zanikal, da bi bil žrebec impotent. Nasprotno je bilo izmed 22 žrebečevih skokov 21 uspešnih ...

Zatem se je prešlo na razpravo zakonskega predloga o eksploataciji državnega plovnega parka.

Poročevalec posl. Apostolović je prečital nato v odboru sprejeto poročilo in oddvojeni mišljenji dr. Aleksa Mijovića in Fr. Smodeja. Zatem je podal prometni minister kratek ekspoz, v katerem je utemeljeval potrebo, da prevzame država v svojo režijo plovni park. Minister pa je naglašal, da predstavlja zakonski načrt samo provizorij. Za ním so govorili posl. Izmet beg Kapetanović, Dimitrije Vujić in dr. Svetislav Popović (SDS), ki je kritiziral, da se s to eksploatacijo napravila zopet samo eksperiment, ki bo prinesel državi novo škodo. S tem je bila dopoldanska seja ob pol 13. končana ter prihodnja napovedana za popoldne.

Popoldnaska seja se je pričela ob 4.

Najprej se je pretresalo poročilo o državnem plovneju parku. Prvi govornik posl. Smodej je zahteval, da se izvoli parlamentaren odbor, ki naj kontroliira prevzem plovnega parka od broderskega sindikata. Posl. Kosta Timotijević je v duhovitem govoru obrazložil potrebo, da se pridobitno delo čimbolj osvobodi od vpliva države. Demokracija zahteva, da ima država čim več državljanov, ki kot poslodajalci niso odvisni od države. Minister Kosta Miletić je odgovarjal na ugovore opozicije in navajal, da je država bila primorana prevzeti plovni park in urediti sama promet na rekah, odkar je razpadel broderski sindikat. Glasovanja v načelu se je udeležilo 193 poslancev ter je glasovalo 141 poslancev za, 52 proti. Ker ni bilo nobenega govornika za specialno debato, je skupščina prešla na glasovanje v podrobnosti, pri katerem je zakon bil sprejet s 158 glasovi proti 48 glasovom.

Nato se je vršila razprava o drugi točki dnevnega reda: Volitev članov v upravo vojne oškodnine. Pred početkom razprave je opozicija po poslancu Rankoviću podala nastopno izjavo: Pri volitvi članov v upravo vojne oškodnine ne bomo sodelovali iz nastopnih razlogov: 1.) Ker vladna večina proti poslovniku odklanja načelo proporcije

nalnosti. Člane uprave vojne oškodnine ima Narodna skupščina voliti iz svoje srede. Oni morajo torej biti zastopniki vseh skupin, ne samo onih, ki tvorijo vladno večino; 2.) Vlada je pogazila zakon o vojni oškodnini, ker sta ministra pravde in financ dolžna, da vsako leto predložita Narodni skupščini račun o gospodarstvu v vojni oškodnini, česar pa dosedaj sploh nista storila. Opozicija je nato odšla iz dvorane, Narodna skupščina je s 156 glasovi glasovala za predlog.

Kot tretja točka dnevnega reda je prišlo na vrsto zavarovanje osebja avijatikov vojske in mornarice pri letanju. Minister Trifunović je podal kratek ekspoz, v katerem je poudarjal, da je zakon pripravljen v smislu kakor ga imajo druge države, katere so vse izvedle zavarovanje svojega letalnega osebja. Skupščina je predlog sprejela z večino. Prihodnja seja bo v sredo ob 9. uri z dnevnim redom: načelna debata o proračunu. Pred tem bo sestanek šefov parlamentarnih skupin, da se dogovorijo o delu skupščine in o načinu postopanja. Dokler bo trajala načelna debata, bodo seje od 9. do 1. popoldne. Ko se bo začela specialna debata, bodo seje dopoldne in popoldne.

Novinarji pri Pašiću

Beograd, 1. februarja. p. Danes popoldne so zastopniki Jugoslovenskega novinarskega združenja posetili ministrskega predsednika Pašića. Pri njem so se nahajali ministri Nišić in Sršić ter predsednik finančnega odbora Radonjić. Novinarji so prosili Pašića, da naj se zavzame zato, da bi se čimprej sprejela uredba o novinarjih. Pašić je obljubil, da bo delal na to, da se novinarjem da čim obsežnejša pomoč, kakor tvdi zato, da se v proračun ministrstva prosvete sprejme amandman za 250.000 Din na korist novinarskega penzijskega fonda. Minister Sršić je izjavil, da bo že za jutri sklical anketo o novinarski uredbi, katere se bodo udeležili zastopniki novinarskega združenja, dočim bo potem sklical še anketo lastnikov listov. Dr. Radonjić je obljubil, da se bo v finančnem odboru najtopleje zavzel zato, da se sprejme uredba glede penzijskega fonda.

Preiskava proti komunistom

Beograd, 1. februarja. r. Preiskava proti aretiranim komunistom je pred zaključitvjo, ako ne pride do novih odkritij. Baje so se našli tudi dokumenti, iz katerih je razvidno, da so hoteli sovjeti po pričakovanju obnovi odnošajev med Rusijo in Jugoslavijo razviti intenzivnejšo propagando v naši državi. To je odgovarjalo tudi splošnim namenom sovjetske propagande, ki posveča svojo pozornost balkanskim državam.

Pofašistenje občinskih zastopov v Italiji

Novi zakon odpravlja nad 7000 županstev. — Originalen razpust občinskega sveta v Podgradu.

Trst, 1. februarja. e. Ravnokar se v Rimu pripravljaja seznam podestatov in že prihodnje dni bo izdan zakon, s katerim se odpravi več kot 7000 županstev v Italiji.

V Julijski Krajini pa imajo lokalne oblasti očividno še večjo silo. Ne morejo počakati niti par dni, da bi zadnji naši župani odstopili svoja mesta novim vladnim upraviteljem občin. Pred dvema tednoma je bil razpuščen občinski svet v Dekanih, sedaj je prišel na vrsto Podgrad v Istri.

25. t. m. se je predstavil podgradskemu županu v uradnih prostorih stotnik Tomaso Abatino iz Rima, in sicer kot komisar za občino Podgrad. Ker ni imel pri sebi nobenega dekreta, podgradski župan pa nobenega obvestila, mu zadnji ni mogel predati občine, pač pa je telefoniral po navodila na podprefekturo v Koper. Koperski podprefekt, bržkone tudi neobveščen o vsej zadevi, je na eni strani prepovedal predačo občinskih poslov, na drugi strani pa je zahteval sejo občinskega sveta v Podgradu, ki jo je bil sklical župan, da poroča o položaju.

Naslednji dan je bil novi komisar povabljen na podprefekturo v Koper, od koder se je vrnil 28. t. m., toda tudi to pot brez dekreta. Župan je bil v zadregi ter ni vedel, ali naj občinske posle izroči ali ne. Na županovo vprašanje, zakaj je bil občinski svet razpuščen, mu je novi komisar izjavil, da tega ne ve. Rekel pa mu je, naj si ne dela preglaavic in naj mirno izroči posle v njegove roke. Župan je to tudi storil ter obenem telefonično obvestil podprefekta v Kopru, ki je odobril njegov korak. S tem je končal voditi podgradsko občino zadnji slovenski in zadnji župan sploh.

Komedije italijanskih imperijalistov

Fašisti pretijo »barbarom«. — Tržaške skomine po naši Dalmaciji.

Trst, 1. februarja. e. Pred štirinajstimi dnevi so italijanski listi objavili vest, da so jugoslovenski mornarji v Šibeniku odstranili spomenik leva sv. Marka. Rimska »Tribuna«, »Popolo d'Italia« ter sploh vsi fašistovski listi so označili to dejanje kot barbarski čin.

Zadnja številka lista »Illustrazione Italiana« od 30. januarja je prinesla sliko tega spomenika s pripombo, da je bil to barbarški čin in kaj drugega tudi ni bilo pričakovati od barbarov, ki nimajo nikake civilizacije.

Sokrivda min. predsednika Bethlena v falzifikatorski aferi

Princ Windischgrätz priznava, da je vodil ponarejanje iz patriotskih namenov! — Škof Zadavec odstavljen. — Neresnične madžarske trditve.

Pariz, 1. februarja. s. »Journale« piše, da ima francoski min. predsednik Briand v svojih rokah pismo madžarskega min. predsednika, v katerem je sokrivda grofa Bethlena v ponarejevalni aferi docela dokazana.

Budimpešta, 1. februarja. s. V utemeljitvi obtožnice proti falzifikatorjem frankov se navaja, da je princ Windischgrätz leta 1923 z nekaterimi svojimi prijatelji, ki jih noče izdati, sklenil, da bodo v veliki množini ponarejali bankovce kake tuje države. Po daljših posvetovanjih so se odločili za francoske franke. V tem oziru priznava Windischgrätz svojo krivdo, vendar pa izjavlja, da je to sklenil ne iz lastnega interesa ali pa v interesu gromotnega položaja kake druge osebe, temveč, ker je hotel dobiček porabiti za patriotske namene. Dejstva, ki bi nasprotovala tej izjavi, se niso mogla ugotoviti. Sumnja, da je Windischgrätz hotel na ta način sanirati svoj materialni položaj, ki je v zadnjem času postal precej kritičen, se ni mogla potrditi s kakim dokaz. Windischgrätz je dokazal, da je poivica svojih dolgov, ki znašajo približno 20 milijard, napravil zato, ker je rabil denar za svrhe ponarejevanja.

Vojaški škof Zadavec je bil 24. februarja odstavljen s svojega mesta. Vlada je torej nastopila proti njemu. Škofstvo dostojanstvo pa mu more odvzeti le papež. Vendar pa se v Rimu ni storil še noben tozadevni korak.

Amsterdam, 1. februarja. k. Z ozirom na vesti budimpeštanskih listov, da je bil v Haagu aretirani Jankovics vohun Francije, ki je izdal francoski vladi madžarske falzifikatorje, doznava haški poročevalec lista »Courant« na merodajnem mestu, da je ta vest docela izmišljena. Nadalje piše isti list, da se pričakuje razprava proti v Haagu aretiranim Madžarom Jankovicsu, Marsovschemu in Mankovicsu v začetku marca.

Tudi naša država se udeležiti preiskave proti falzifikatorjem

Beograd, 1. februarja. n. Načelnik odeljenja za zaščito države Zika Lazij je odpotoval v Budimpešto, kjer bo ostal dalje časa. Njegov odhod je v zvezi s falzifikatorsko afero.

Boj za reško škofijo

Trst, 1. februarja. e. V tukajšnjem škofijem ordinariatu je nastal spor med višjimi kliriki in sicer radi zasedbe reške škofije. Kanonik Meccia in Luciano Luciani, urednik klirikalnega fašistovskega tednika »Città nuova« se med seboj borita za sedež reške škofa. Obaj klirika sta fanatična La-ha in velika prijatelja črnih srajc. Kakor pa danes stvari stoje, ni verjetno, da bo eden ali drugi prišel na imenovano mesto, ker so designirani drugi italijanski fašistovski duhovniki za sedež reške škofa.

Belgijske ponudbe Jugoslaviji

Beograd, 1. februarja. r. Tri velike belgijske banke so našemu prometnemu ministrstvu ponudile posojilo v znesku polmiliard Din za zgradbo nekaterih železniških prog, v prvi vrsti za progo Kraljevo-Raska ter za zgraditev tvornice vagonov in za gradbo mosta Beograd-Pančevo. Posojilo naj bi bilo čisto finančno, ker posojevalci ne reflektirajo izključno na to gradbo. Poleg tega posojila naj bi se naknadno z drugim posojilom zgradil še železniški krak Raska-Mitrovica, s čemer bi bila Mitrovica popolnoma vezana s Kragujevcem. Prometni minister Krsta Miletić je o belgijski ponudbi referiral ministrskemu svetu, ki bo stvar še pretrcal.

Težaven položaj naše delegacije v Washingtonu

Pariz, 1. februarja. p. Po brzojavki iz Washingtona so došla pogajanja med jugoslovensko in ameriško delegacijo v težaven položaj. Zdi se, da so ameriški delegati postavili take pogoje, ki jih naši zastopniki ne morejo sprejeti. Na zadnji plenarni seji v soboto so jugoslov. delegati navedli razloge, zaradi katerih ne morejo sprejeti amer. pogojev za odplačilo dolga. Od današnje seje je odvisno, ali se bodo pogajanja nadaljevala ali prekinila.

Beograd, 1. februarja. r. Iz informiranih političnih krogov se izve, da se bo finančni minister Dr. Stojadinović na povratku iz Amerike ustavil v Londonu v svrhu pogajanj o poravnavi naših dolgov v Angliji.

Poostreitev odnošajev med Vatikanom in fašizmom?

Pariz, 1. februarja. l. Glasilo italijanskih emigrantov »Corriere degli Italiani« piše ob priliki vesti o izmenjavi državnega tajnika Gasparrija z dosedanjim pariškim nuncijem Ceretijem, da je nameraval Mussolini izzvati razjasnitev odnošajev med Vatikanom in fašizmom in sicer z grožnjo, da bo priobčil dokumente o medsebojnem diplomatskem delovanju kardinala Gasparrija, ki se je baje zavzemal za separaten mir z bivšo avstro-ogrsko monarhijo.

List izve, da je papež z ozirom na te fašistovske pretje vzel kardinala Gasparrija pod svojo osebno zaščito in da je bil pripravljen nastopiti proti Mussoliniju z vsemi sredstvi, s katerimi razpolaga cerkev.

Rim, 1. februarja. s. Oficijozna vatikanska korespondenca je z ozirom na vest, da bo državni tajnik kardinal Gasparri demisioniral, pooblaščen izjaviti, da bo Gasparri, do katerega ima papež popolno zaupanje, ostal na svojem mestu.

Italija, Nemčija in mi

Italija nastopa proti nemški manjšini v Trentinu s prav isto brutalnostjo in s prav istimi raznarodovalnimi tendencami kakor napram jugoslovnski manjšini v slovenskem Primorju in v Istri. Italijanizirala je vse šolstvo, zatira kulturno življenje, uvaja samoitalijanska krajevna imena itd.

Nemška manjšina v Trentinu je manjša od jugoslovnske; toda njen pomen ne leži v številčnem razmerju, marveč v dejstvu, da je to del velikega nemškega naroda, ki razpolaga z ogromnim aparatom, s katerim more v svetu uveljaviti pritožbe zoper zatiranje sorodnikov ob Gornji Adizi. Mi ne razpolagamo s takim aparatom, smo številčno mnogo šibkejši in tudi ne tvorimo tako homogene enote, da bi vsak dogodek v Primorju vzbudil popolnoma enodušen odmev. Obstojajo pa mnoge paralelnosti med položajem na Soči in v gornjem Trentinu.

Kakor trdi Italija, da je njena prirodna meja na vzhodu na Julijskih Alnah in na glavnem kraškem grebenu Nortranjske, prav tako se sklicuje, da predstavlja šele Brenner prirodni severni okvir Italije. Oškodovalec je na isti način Nemce kot nas Jugoslovane in najenotnejši odgovor na to bi bila zveza med obema prizadetima, naperjena zoper Italijo, zagotavljaljoča medsebojno pomoč. Jugoslovnsko-nemška politična kooperacija zoper fašistične metode je zares že prišla do uveljavljanja o priliki parlamentarnih volitev. Se očitneje se je ta kooperacija pokazala o priliki nedavne ženevske prireditve za oćuvanje narodnih manjšin širom Evrope; vodjo naše manjšine so v Ženevi postavili celo na čelo temu gibanju, in sicer baš Nemci, ki jim je oćividno mnogo na tem, da uvrstijo med svoje manjšinske voditelje tudi predstavitelja Jugoslovenov v Italiji. Na ta način upajo oćividno doseči, da se manjšinsko gibanje, v katerem se čuti najmoćnejše baš nemška komponenta, ne interpretira preveč v nemško-nacionalnem smislu, kar bi bilo vsekakor nekoliko opasno za tabor antante in njenih faktičnih in duševnih zaveznikov.

Ali kljub vsemu temu stvar vendar ni tako enostavna. Nemci, tako avstrijski kakor pruski, so v dobi do katastrofe v svetovni vojni temeljito pokazali, kako umejo oni kulturno avtonomijo, ako imajo oni pod seboj tuje narodne manjšine. Italijanske fašistične metode so veren posnetek tega, kar so nekdanji delali Nemci z nami na Koroškem in Štajerskem ali Prusi s Poltiki v Sleziji in v Poznanju. In v svoji duševnosti se Nemci oćitje niso spremenili; boj za

manjšinsko pravo ne izvira iz spremembe v njih mentalnosti, ne iz humanitetnih nagibov, marveč je to le nova forma njih nacionalne borbe, katere glavni smoter pa je bolj ofenzivna nego defenzivna. Že to spoznanje, ki se nam vsiljuje s popolno evidentnostjo, je argument dovolj, da smo Jugoslovni v najvećji meri previdni in skeptični glede svojega najnovejšega zaveznitva.

Sicer pa to zaveznitvo takoj mine, kakor hitro se oddaljimo od bojišča v Italiji. Na Koroškem imajo Nemci napram nam iste metode kot fašisti napram nemškim Tirolcem; tu se nova nemška humaniteta še ne uveljavlja prav nič. Na obete novega kurza v smislu objektivnosti in pravičnosti bomo seveda še počakali, da se izkažejo v praksi. Zelo prijetno bomo presenećeni — in radi bi videli, da bi imeli prilike zato — da nas bodo Nemci na Koroškem s svojo nacionalno pravičnostjo prisilili, da spremenimo svoje skeptično naziranje o tej stvari.

Naposled pa ima zadeva nemško-italijanskega spora svoje zadnje konsekvence še v sledećem: Na italijanska kulturno-nacionalna nasilja na Trentinskem so Nemci odgovorili širom raiba s propagando za bojkot Italije v turističnem smislu; nemški turisti na ne posećajo italijanskih zgodovinskih in prirodnih znamenitosti, dokler se ob Gornji Adizi ne spremeni politični kurz. Gotovo je upravićena skepsa, če se da tak bojkot sploh izvršiti, ali da ima lahko precejšen efekt osobito pri discipliniranih Nemcih, je izven dvoma. Za nas najvažnejše pa je vprašanje, ali je pričakovati, da se radi nevesele usode trentinskih Nemcev zares razpreta Nemčija in Italija, tako, da bi mogli računati z nemško-italijanskim nasprotstvom kot definitivnim činiteljem evropske politične situacije. Od tega, kako si odgovorimo na to fundamentalno vprašanje, zavisi, kako stališče nam je zavzeti v zadevi italijanskih Nemcev. Mi smo sosedje obojih i z obojimi imamo račune in oćiditi bi se nam bilo, katero stran smatramo kot manjšje zlo.

Jasno je, da nam je danes še nemogoće odgovoriti na to vprašanje, ker se evropska situacija še ni dovolj razbistrila. Ali pogled z večje perspektive nas ući, da nam je vsekakor nemški sosed, ako ga vzamemo v račun v polni moći in z resničnimi, ne maskiranimi lastnostmi, opasnejši nego zapadni sosed Italija. Kadar si bomo morali dati definitivne odgovore na to kardinalno vprašanje, tedaj šele se bomo postavili v pravilno razmerje do problemov, ki razburjajo te dni Italijo in Nemćijo.

Francozi o madžarskih političnih metodah

Na seji madžarskega parlamenta dne 19. januarja je ministrijski predsednik grof Bethlen v svojem ekspoziciji posebej naglasil, da gre posebna čast liberalni širokogrudnosti, s katero je on dovolil agentom francoske policije, da sodelujejo z agenti madžarske policije. Naglasil je to kot nasprotje — nastopu srbske vlade v juliju 1914, ko je ta odbila sodelovanje avstro-ogrskih agentov pri preiskavi glede krivde v sarajevskem atentatu.

Sedaj, ko je nastopila francoska vlada v Budimpešti z novo zahtevo, da se še nadalje pristupijo francoski policijski agenti k preiskavanju in aferi ponarejanja francoskih frankov, je zelo verjetno, da bo madžarska vlada ali njeno časopisje ponovilo aluzije grofa Bethlena na dogodek iz l. 1914. Zato ni brez interesa, objaviti, kar je v odgovor na Bethlenova samohvalna pretiravanja napisal v »Journal des Debats« Auguste Gauvain.

Auguste Gauvain naglašja, da se je l. 1914 izvršil zločin na avstro-ogrskem teritoriju in da so proti avstro-ogrskeemu prestolonasledniku nastopili lastni avstrijski podaniki. Kako pravico so imeli tedaj avstro-ogrski agenti, zahtevati oćideno intervencijo v sosednji deželici? Kljub temu je srbska vlada akceptirala toćke ultimatumov ter pristala na sodelovanje cesarsko-kraljevih organov v Srbiji v svrhu zatiranja subverzivnega gibanja proti iztržitvi dvojne monarhije, kakor tudi na prićetek preiskave zoper udelećnike na sarajevski zaroti.

V sedanjih aferi ponarejanja bankovcev gre za preiskavo v državni, kjer se je izvršil zločin, z dokazano udelećbo najvišje avtoritete državne policije in drugih visokih funkcionarjev. Nadosyja, šefa policije, je krila madžarska vlada do aretacije njegovih sokrivcev na Holandskem in prav tako ostale krivce, ki so se nahajali v neposrednem obmoćju vlade v Budimpešti.

Auguste Gauvain zaključuje z znaćilnimi aluzijami na starejše dogodke nego so oni iz l. 1914. Leta 1908/09. je grof Forgaš, cesarski in kraljevski poslanik v Beogradu, dal izdelati v samem poslanstvu ponarejene dokumente, ki naj bi škodovali srbski vladi in hrvatskim rodoljubom. Brez pognunega nastopa Masarykovega bi se zagrevel proces l. 1909, konćal z obsodbo velikega številca nedolžnih žrtv in resnica ne bi bila nikdar prišla na dan. Leta 1912/13. se je avstro-ogrska vlada oćidila, da najde na vsak način povod za vojno napoved in tedaj je objavila poročila, da so se srbski vojniki v Prizrenu pregrešili nad konzulom Prohasko, doćim se je faktično ta avstrijski agent sprehajal zdrav kot riba v tem mestu. Le malo je manjkalo, da ni izbruhnila vojna radi te laži avstro-ogrskih oblastí,

in če bi se vojna konćala srećno, bi ponarejevalci dobili pohvalo in nagrado. Take so bile metode madžarske gospode že od nekdanj, zaključuje Auguste Gauvain.

Zelo smo lahko zadovoljni, da se je madžarska gospoda razkrinkala pred vso evropsko javnostjo. Zakaj tamkaj je imela doslej najvećji ugled in je dosegala diplomatske uspehe nanavado hitro, ker je pripadala visoki aristokraciji, vajeni diplomatskih torišč. Afera s ponarejanjem frankov je eden najvećjih njihovih neuspehov.

Konec generalne debate v francoskem parlamentu

Bonnet za stabilizacijo franka in konsolidacijo višeege dolga. — Profesionalistićni govor Bokanowskega.

n. Pariz, 31. januarja.

Včeraj popoldne so nastopili zadnji govorniki pri generalni debati o finanćnem naćrtu. Poslanec Nogaro je priporočal kompromis med projektom vlade in kartela. Za njim je Tingy v imenu opozicije kritiziral vladni finanćni naćrt. Bivši minister Georges Bonnet je poudarjal, da se mora frank stabilizirati, ne da bi se čakalo na ureditev zunanjih dolgov, sledeć pri tem vzgledu drugih dežel, zlasti Avstrije. Glede notranjega dolga ne vidi Bonnet druge rešitve kot konsolidacijo ali pa inflacijo.

Zadnji govornik bivši splošni poročevalec finanćne komisije Bokanowski je zatrjeval, da govori splošna gospodarska situacija v prid francoski valuti, a doživljamo ravno nasprotni pojav. Depresijo franka je izzvala socialistićna groźnja s premoženjsko oćlado. Edino sredstvo, da se franku vrne njegova prava vrednost, je poživljenje zamiranja. Tega zaupanja pa ne more vrniti socialistićni kolektivizem, ki ga hoće uvesti kartel, marveč le režim popolne individualne svobode, svobodne produkcije, prostega razvoja. Tu si stojita nasproti dve različni doktrini. Primerljive svobodne Zedinjene države in Rusijo, kjer deluje kolektivistićno zastrupljenje, in sodite! (Veliko odobravanje na desni.) Brez haska je glasoval za 7 ali 8 milijard davka, če se ne neha govoriti o oćladi kapitala in vznemirjati dežele. Najprej se mora doseći politično premirje in skupen nastop strank.

Ko je konćal Bokanowski, je bila generalna debata zaključena. Prihodnja seja bo v torek.

Odgoditev razorožitvene predkonference

Ženeva, 1. februarja, a. Zastopniki Francije, Italije, Japonske, Češkoslovake in Urugvaya v Svetu Zvez narodov so izročili tajniku Zvez narodov predlog, naj se odgodi sestanek pripravljajalne razorožitvene konference.

Radić vabi muslimane

b Sarajevo, 1. februarja.

Včerašnji nedeljski shod St. Radića v Sarajevo se je vršil na Rankovićevem trgu. V svojem govoru je Radić vabil predvsem muslimane v svojo stranko ter naglašal, da so muslimani obvarovali Bosno ter jo napravili za hrbtnjaćo naših držav. Povedal je, da se je v Ženevi sestal z maharadžo iz Patiale, ki ima letno milijardo dohodkov, in se je z njim razgovarjal o muslimanih. Važno je, da imajo vsi narodi v islamu svojega prijatelja. St. Radić je poudarjal nadalje, da je prišel samo zato v Sarajevo, da pove bratom muslimanom, da morajo tvoriti živo zvezo med nami in islamom. Ni prišel v Sarajevo radi muslimanskih kroglic, ki jih njegova stranka seveda ne potrebuje, ker ima že svojih dovolj, vendar pa jih tudi ne prezira. Imela pa jih bo še več, ker je tu glavna stvar ljubezen, ki jo je prinesel seboj in ki jo pričakuje tudi od muslimanov. Radić se je nato proglašil za zašćitnika muslimanov.

Nato je Radić pohvalil bosanske Srbe, češ da so prvi graditelji naše države. Brez njih bi naše države ne bilo. Umirali so na vislakah in klali so jih (deloma po zaslugi radićevskih denuncijantov) kakor brate Makabejce v sv. pisnu. Naj bi bili sedaj veliki tudi v svoji pravičnosti, da bi ne bilo treba muslimanom in Hrvatom šele zahtevati svojih pravic. Hrvati so sicer tako organizirani, da morejo s svojo organizacijo izposlovati pravico in enakopravnost, toda bolje je, da se oživotvorijo na bratski način. V tem času je zazvonilo v bližnji franćiskanski cerkvi polodne, Radić se je odkril in dejal: Bože pomozil! ter se delal kakor da pobožno molí — nakar je nadaljeval svoj govor. Nas Hrvatov katolikov je tukaj najmanj. Toda kjerkoli je hrvatsko selo, noćem reći frater, ker je lahko frater tak ali tak, — je samo poštenje. Hrvat prihaja v Bosno ne kot kuferš, ampak kot graditelj in organizator. Bosenska mesta je treba napraviti za središća naše prosvete in gospodarstva. V teh mestih ne moremo delati brez muslimanov, ker so v večini. Vero imamo itak eno in isto. Imamo sicer dve cerkvi in je vseeno, ako nekateri popli nosijo brade, drugi pa ne, toda Boga imamo enega, domovino eno in vsi imamo pravo pamet. Volitve morajo biti svobodne in ako se govori o radikalni stranki, potem se to pravi, da je treba radikalno iztrebiti krivico, korupcijo in vse, kar je bilo narodu naloženo na hrbet. Pašić je dejal, da je treba iti med narod. Zato je radikalna stranka naravna zaveznica HSS.

Interesi Slovenije pri pogodbah z Anglijo

a) Materinska semlja.

Industrijska podjetja, ki se nahajajo v Sloveniji, so imela pred vojno z Anglijo življene stike. Omenjati tu je nekoliko predmetov. Tako je na primer izvoz bele lepenske iz Trčica dosegel nad 100 vagonov letno. Sedaj po vojni je popolnoma prenehal, ker so tovarniški stroški od nas predragi in ne moremo konkurirati s Skandinavijo in Finsko, ki imata cenejšo tovarnino. Podobno je tudi s rjavo lepenco, ki smo jo prejje izvažali v velikih kolićinah. Znatno je bil poprej promet z Anglijo pri slanićkarski industriji. Sedaj po vojni pa je izvoz slanićkov v Anglijo popolnoma prenehal ter pride Anglija za nas le kot dobavitelj raznih vrst eksotične slame in slanićkov v obliki zvona v pošte. Od nekdanj je zelo znatno izvoz ustrojenih svinjskih kož v Anglijo ter kriljskih ćpk in konfekcijskih izdelkov iz ćpk. Po vojni so bile ćpke obremenjene z visoko vrednostno carino, tako da je njihov izvoz znatno oćten. Na enake zapreke zadeva tudi direktni izvoz svinjskega hmelja v Anglijo, na katerega je bila lani uvedena za dobo štiri let uvozna carina v znesku 4 funtov.

Po naši uradni statistiki so leta 1924 iz naše države v Anglijo sploh ni izvozil nikak hmelja. Smatram, da bi bilo temu vprašanju pri ugovinski pogodbi treba posebej prav posebno pažajo. Poleg naštetih produktov bi prišli za izvoz v Anglijo v pošte razni leseni izdelki za kuhinjsko uporabo, za potrebe ladišedelnice, karbid, kopta, elektrodi, ćpirit in ćganje. Za kolonije pridejo v večem obsegu v pošte: furnirji, parketi, upognjeno pohištvo, steklarski izdelki, žica in žilniki, verzge in v primeru dobro organiziranih brzoparniških zvez tudi sadje, razni poljski pridejki itd. Razna velika industrijska podjetja v Sloveniji so imela v angleških kolonijah in zašćitnih ozemljih pred vojno stalna zastopstva in bi bilo stremeti za tem, da pridobimo ta trdišća polagoma nazaj. V tem oziru je posebno interesirana naša železarska, usnjarska in steklarska industrija, katere izdelki so bili v Egiptu, Indiji in drugod zelo dobro uveljeni.

b) Promet in trgovina s kolonijami.

Glede trgovine s pomembnimi carinskoo-avtonomnimi kolonijami žal ne razpolagamo s toćno statistiko. Naša uradna statistika zunanje trgovine izkazuje izmed angleških kolonij posebej le Egipt, Indijo, Kanado, Malto in Palestino.

Po izkazu za leto 1924 je bil najvećji promet s Egiptom, ki zavzema v naši izvozní trgovini enaštveto mesto, torej takoj za Anglijo, v uvozní trgovini pa dvajseto mesto.

Vrednost uvoza iz Egipta je znašala 11,3 milijona dinarjev, vrednost izvoza v Egipt pa 110,5 milijona dinarjev, tako da znaša aktivni saldo nad 99 milijonov. Pri uvozu iz Egipta igra glavno vlogo staro železo, katerega smo uvozili 8.700 ton v vrednosti 9,7 milijona dinarjev. Izmed ostalih pred-

metov je omeniti le nezmaten izvoz lana, bombaža, sadja in povrtnine. Pri našem izvozu v Egipt igra glavno vlogo cement, katerega smo uvozili 143 tisoć ton v vrednosti 76,9 milijona dinarjev. Na drugem mestu je les, in sicer 19.970 ton v vrednosti 30,3 milijona dinarjev. Med ostalimi predmeti je omeniti izvoz papirja 1 milijon dinarjev in kemskih izdelkov 1,2 milijona dinarjev. Vrednost vseh ostalih predmetov pa je pod 1 milijonom dinarjev. Egipt je po svoji naravni legi za nas izredno važna izvozna zemlja in mi je treba pri pogodbah z Anglijo posvećiti mnogo pažnje. Do sedaj so ovirale obnovo trgovine s Egiptom razne neprilike, političnega, valutnega in prometnega znaćaja, vendar se v splošnem razmere v zadnjem času boljšajo.

Bilanca naše trgovine z Indijo je radi pomanjkanja ugodnih in cenah parobrodskih zvez znatno pasivna. Vrednost uvoza iz Indije znaša 78,6 milijona dinarjev, doćim smo tja izvozili blaga le za 16,9 milijona dinarjev; torej znaša pasivnost v naše breme 61,7 milijona dinarjev. Glavno vlogo pri izvozu iz Indije igrajo industrijske strovine, in sicer bombaž 55,3, ćpki (slove kože) 10,6 milijona dinarjev, potem riž 4,66 milijona dinarjev in kolonijalno blago 5,3 milijona dinarjev. Pri izvozu v Indijo pa predstavlja nad 90 % celokupnega prometa cement v vrednosti 13,5 milijona dinarjev.

Promet z Kanado, ki bi moral biti že glede na velike kolonije naših izseljencev lahko znaten, je po naši statistiki smešno majhen. Pri uvozu stoji Kanada na 37 mestu, pri izvozu pa na 38 mestu in znaša vrednost celotne uvozne in izvozne trgovine s Kanado 17 tisoć dinarjev. Organizacija in razvoj trgovine s Kanado ostane torej problem bodoćnosti, ki ga ne smemo podcenjevati.

Za naš izvoz sta nadalje še važnega pomena Malta in Palestina. Naš izvoz na Malto je znašal leta 1924 1 milijon dinarjev, v Palestino pa 189 tisoć dinarjev.

c) Povojna carinska politika Anglije.

Anglija in njene kolonije so uvedle v povojni dobi mnogo tako zvanih dumpingovih carin, s katerimi v prvi vrsti ććitijo domačo industrijo proti uvozu onega blaga, kjer je ponujena cena iz moćnostno nižja, kakor pa tovarna prodajna cena za isto blago v Angliji. Že po zakonu »Safeguarding of Industries Act« iz leta 1921 je bilo trgovinsko ministristvo upravićeno uvesti na take vdste blaga 33 in eno tretjino odstotka carino, v kolikor gre za produkcijski odnosno valutni dumping. Pozneje je bil ta zakon leta 1925 obnovljen. Izvzeta so bila samo živila in gilaće. Po sedanjem zakonu je prizadetih več predmetov, ki bi se sicer v Anglijo lahko uvažali, kakor so steklarski izdelki, posoda iz emailirane ploćevine itd. V kolikor pa razni predmeti do sedaj na podlagi teh odredb še niso bilo obremenjeni, pa je pričakovati, da se uvode carina, ker so mnoge panoge britanske industrije predložile v zadnjem času zahteve po po- višanju carinske zašćite.

Navedena statistika medsebojnega pro-

meta že sama nudi jasno sliko, kateri predmeti bodo tudi pri sklepanju trgovinske pogodbe igrali glavno vlogo. Za Anglijo bo oćidljivega pomena naša uvozna carina na bombaževo prelo in na premog, doćim smo mi zainteresirani na ohranitvi carine prostega uvoza lesnih izdelkov, cimenta in karbida v Anglijo. Vsi drugi predmeti pridejo šele v drugi vrsti v poštev. Z organizacijo prometnih zvez in z vzpostavitvijo zveznićnih tarif bodo v znatni meri dani novi predpogoji razmaha direktne trgovine z Anglijo, ki nam bo tudi v političnem oziru do brodošla opora.

Ivan Mohorić.

Politićne beležke

+ Pohvala SLS. SLS je zadovoljna z »Ućiteljskim Tovarišem«. Hvali ga, da se »vrača« na izjavo g. Gangla iz leta 1919., v kateri je poudaril nestrankarski znaćaj UJU. Tej izjavi ni nihće nikdar nasprotoval ne l. 1919. ne kasneje, in opetovano je bila na novo podćrtana. Kljub temu je »Slovenec« ves čas dolžil UJU strankarstva, daš je istočasno SLS nadaljevala z znano Lampetovo tvorenino »Slomskovo zvezo«. Do nedavna nihće ni nasledel »Slovenec«. Se le sedaj so se našli ljudje, ki skrivajo svoje posebne račune pod lažnivo dolžitve, da je UJU danes strankarska. In zato so pohvaljeni od SLS, ki upa razbiti UJU in oćititi Slomškarijo. Zdi se nam pa, da so računi SLS preuranjeni, kajti iz mnogih poročil, ki jih prejemo, a jih za enkrat zadržujemo, je videti, da famozna socialistićna deklaracija, ki hoće pod krinko depolizacije ponizati UJU v kulturnega mutca, še ni sprejeta, temveć, da se po prvem razburjenju pazljivo čita in zaćenja strogo deliti zrno od podtaknjene lulike. Tudi nam zatrjujejo, da je samo krivda par intrigantov, če se skuša izigrati koga proti SDS. Nam je to milo, vendar se nam zdi, da je res naloga vseh, da dobro proučavamo, kaj bodo sprejeli v okrajnih ućiteljskih društvih in koga bodo volili, da ne bodo oćlali slučají, temveć trezen preudarek. Kakor ponolnoma odobravamo stališće o nestrankarskem znaćaju UJU, tako nam je jasno, da zastupitvi stališće državne, od cerkve nezavisne, v nacionalnem duhu urejene šole, šolske uprave in prosvetnega dela sploh UJU samo še kupček pepela od lepe zgradbe, ki jo je zaćrala neprevidna deca. Da za to delo v naprej žanjejo pohvalo »Slovenca«, nam je umljivo. Za enkrat pa hvala Bogu, še nismo tako daleć. Se le nekaj treznih ljudi, ki vedo loćiti osebe od stvari in ideje.

+ Neprijetno vprašanje. — Napreden ućitelj nam piše: »Debatirali smo o znaćni Dimnik-Mencinoví deklaraciji, ki hoće »depolitizirati« že od prvga poćetka nestrankarsko UJU, v resnici pa pogratí samotanó čez prag načela naprednega, državnega in narodnega šolstva. Ta deklaracija nekako predpostavlja, da bo v kastrirano UJU stopil prav vsak ućitelj. To pa je veliko vprašanje, vsaj vidimo, kako vse uradniške organizacije žive tužno življenje. Mene pa je predvsem zanimalo, jeli so si deklaranti zagotovili poprej razpust »Slomškove zveze«, predno so sekíro naperili na korenine UJU. Dobil sem odgovor, da »Slomškova zveza« ostane, a ona s simpatijami zasleduje delo gosp. Ivana Dimnika. Njegova deklaracija veli: »UJU ne more in ne sme propagirati nobenih idej in teženj, ne kulturno-politićnih, ne nacionalno-politićnih, ne drugih, ki bi nasprotovale preprićanju enega dela ćlanstva.« Smela bo torej misliti le, kakor dovolí SLS in škofijska cenzura. Ne, ne gž., mi smo z eno in drugo stvarjo, ki so jo naši fantje v Ljubljani preveć ali premalo delali, nezadovoljni. Zato smo mnogi v prvem momentu stvar drugaće razumeli. A sedaj z mirom doma ćtamo, Dimnikova deklaracija spada v koš.«

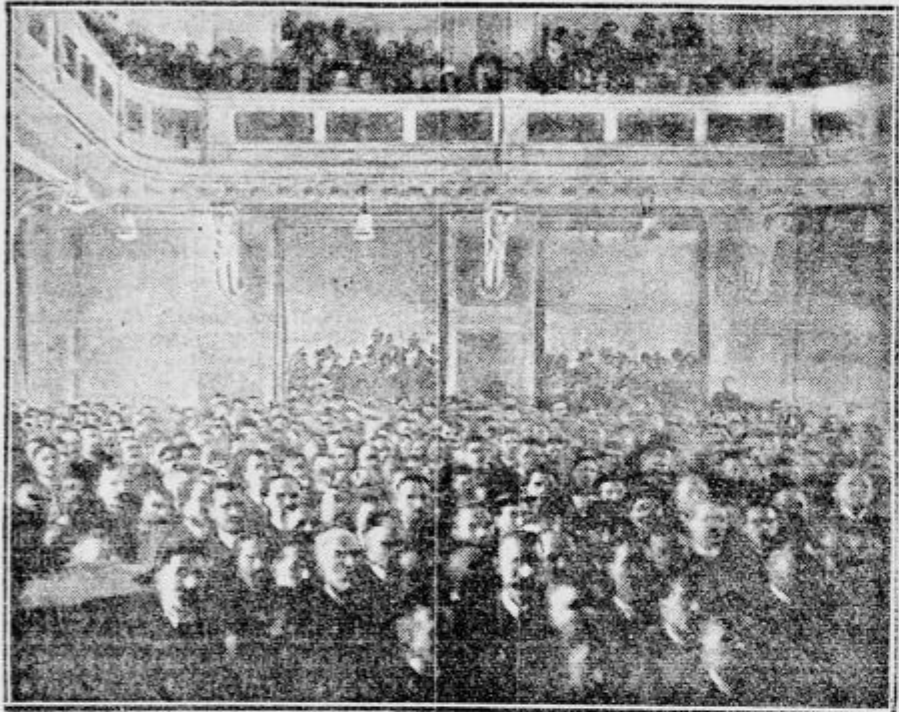
+ Nastop beograjskih Sokolov proti St. Radiću. V nedeljo dopoldne je beograjski Sokol imei glavno skupšćino, ki il je prisostvoval tudi admiral Prica, več generalov, predstavniki ministrstev in večje število starejših oćidnih ćlanov. Na skupšćini so padle teške obtožbe proti prosvetnemu ministru Stjepanu Radiću, ki namerava vnović oćiviti telovadno društvó »Dušan Silni«, sklicujoć se pri tem na obstojanje hrvatske separatistićne telovadne organizacije, ki si je uzurpirala naslov hrvatskega Sokolstva. Radić bi bil voljan tudi moderno telovadnico beograjskih Sokolov odstopiti srbski separatistićni telovadni organizaciji. Toda, kako je dejal Svetozar Pribićević v Ljubljani? Radić si bo pri Sokolstvu polomil zobe.

+ Radić za arabšćino. Prosvetni minister St. Radić je nedavno izjavil v Su- botici, da je za uvedbo pouka rušćine na vseh srednjih šolah, ker nam znanje rušćine odpira pot do spoznanja pravega slovenskega sveta. V Sarajevo, kjer je v nedeljo videl tudi precej fesov, pa se je St. Radić zavzemal za ućenje arabšćine, ki bi bila bolj potrebna kakor pa latinski jezik, ki je pripeljal Hrvate v robstvo, arabski jezik pa bi jih pripeljal v zvezo z velikim islamskim svetom. Iz navedenega se vidi, da je prosvetni minister St. Radić pozabil v Sarajevo, kaj je pomenila turško-arabska kultura za Balkan kakor tudi, da se je lanko jesen zavzemal za ućenje italijanskega jezika ter navduševal za italijansko kulturo. Sedaj je samo še vprašanje, za kaj se bo St. Radić oćlil pri svojih šolskih reformah. Ali za uvedbo pouka v rušćini, arabšćini ali v italijansćini? Pućlev »Kmeti« list« je pisal, da imamo preveć ućiteljev. Se premalo jih bo, če se bodo hoteli radićevci naućiti ne samo ćitati in pisati, ampak tudi rušćine, arabšćine in italijansćine.

Naši kraji in ljudje

Svetozar Pribečević med voditelji celjskih demokratov ter zastopniki SDS iz Ljubljane in Maribora.

Nad 3000 glav broječa množica v mariborskem Narodnem domu napeto poslušala izvajanja šefa SDS Svetozarja Pribečevića in doktorja Žerjave.

Ivan Kejžar

Danes 2. februarja priredi Slovenska Čitalnica v Mariboru ob priliki svojega občnega zbora ob 20. uri v restavracijskih prostorih Narodnega doma pomenljivo svečanost, »Kejžarjev večer«, na katerem se mu bo izročila lani sklenjena diploma častnega članstva. Redke slavnosti zaslužnega mariborskega rodoljuba se bodo udeležila vsa narodna društva, zlasti ona, v katerih je Ivan Kejžar dolga leta nesebično deloval za narodno probujo Maribora. Železničarsko kulturno društvo »Drava« bo sodelovalo tudi s svojim pevskim zborom in delom godbe, slavnostni govor pa bo imel g. dr. Koderman, Maribor se je neveljavih zaslug slavljenca spomnil že takoj po osvobojenju s tem, da je imenoval eno ulico »Kejžarjevo«.

Ivan Kejžar je bil rojen dne 28. avgusta 1871 v Sorci na Gorenjskem. Maturo je v Ljubljani in nato služil kot železniški uradnik na Primorskem, v Rakeku in Logatcu, od 1. 1902, do 1905, v Ljubljani, kjer je agilno posegal v javno delo in bil tudi občinski svetovalec kot član narodno-napredne stranke. Od leta 1906, do 1914, je služil v mariborskem kolodvoru in kljub strupenemu nemškemu duhu na železnici dosegel s sistematičnim delom ogromne uspehe med priprostim železničarjem, ki jih je organiziral zlasti tudi v posebni železničarski Ciril Metodovi podružnici, ki je imela v Mariboru največ članov. Posledice tega dela v dobi preganjanja niso izostale. Poleti 1. 1914. so Kejžarja aretirali radi veleizdaje in ga vlačili po preiskovalnih zaporih v Mariboru, Pečah so ga celo v Gradec. Kazensko postopanje proti njemu so končno sicer ustavili, toda Kejžar je moral iz nevarnega Maribora med Nemce, v Leoben na Gornje Štajerske, odkoder se je smel vrniti šele aprila 1. 1918. v domovino. Po prevratu ga je poslala demokratska stranka kot narodnega zastopnika v Beograd in začasno predstavništvo. L. 1920. se je zopet vrnil v Maribor, kjer je imel sicer svojo »Kejžarjevo ulico«.

nj pa mogel dolgo časa dobiti stanovanja. Življenje mu je naprtlo še nebroj drugih skrbi, ki jih je nesebični Kejžar mirno prenašal. Ob skromni službi se je povrnil zopet k tihemu, drobnemu narodnemu delu.

Slovenska Čitalnica je podelila lani Ivanu Kejžarju, tedanjemu svojemu predsedniku, v priznanje uspešnega delovanja za narodno probujo Maribora, častno članstvo in mu bo danes dne 2. februarja ob 20. uri v Narodnem domu izročila častno diplomu.

Zdravniki-inozemci v Sloveniji in naša vlada

Po osvobojenju je ostalo v Sloveniji več zdravnikov - tujerodcev, bodisi v privatnih, bodisi v državnih službah, ne da bi optirali za našo državo. Ko so ti zdravniki spoznali, da vladata pod novim režimom mir in red, so se polagoma začeli zanimati za pridobitev našega državljanstva. Ker je že pretekel po sanžermenski pogodbi določen čas, je odločila vlada rešitev dotičnih prošni do sprejetja zakona o državljanstvu po skupščini.

Zdravniška zbornica za Slovenijo je pa z vpisom v imenik omenjenim zdravnikom dovolila izvrševanje zdravniške prakse, s čemur je kršila člen 1. uredbe o zdravniških zbornicah. Stoprav vloga organizacije pomožnih bolniških zdravnikov z dne 16. junija 1925 je opozorila ministrstvo narodnega zdravja na neveljavnost zborničnega ukrepa, radi česar je ministrstvo z odlokom z dne 20. junija 1925 ukazalo velikemu županu v Ljubljani, da »takoj naroči direktorji podjetja (Trboveljski premogokopni družbi), da odpove inozemcu službo in razpiše konkurz ter sprejme v službo samo naše državljane.« V istem smislu je postopati tudi proti drugim podjetjem. Po izvršenju naj izvoli ta predmet takoj vrniti ministrstvu, da se ukrene vse potrebne mere v vsej državi.

Zdravniška zbornica za Slovenijo je spoznala iz tega odloka, da je kršila člen 1. uredbe o zdravniških zbornicah in je radi tega črtala dne 12. oktobra 1925 iz imenika vse zdravnike-inozemce. Nato so vložili prizadevi zdravniki priziv proti zborničnemu ukrepu, ki ga je pa ministrstvo narodnega zdravja z odlokom z dne 5. novembra 1925 odbilo, »ker v smislu omenjene uredbe nimate pravice za izvrševanje zdravniške prakse v državi Srbov, Hrvatov in Slovencev.«

Na ponovno intervencijo Trboveljske premogokopne družbe je ministrstvo priziv zopet odbilo z besedami: »da nima zakonske možnosti, da bi se molocu učinilo po molbi.« Še istega dne 24. decembra 1925 je pa isto ministrstvo odločilo, da imajo zdravniki-inozemci »tekmo 6 mesecev regulirati svojo zadevo glede državljanstva v krajevinj SHS, sicer se jim bo odvzela po preteku tega roka pravica za izvrševanje zdravniške prakse.«

Ministrstvo narodnega zdravja je izdalo torej istega dne dvojne nasprotujo-

čih si odredb: potrdilo je izbris iz imenika zdravniške zbornice, s čemur izgube zdravniški pravici za izvrševanje zdravniške prakse, a zopet dovolilo, da smejo isti zdravniki izvrševati zdravniško prakso še šest mesecev.

Z zadnjim odlokom je kršilo ministrstvo narodnega zdravja člen 1. uredbe o zdravniških zbornicah in s tem oškodovalo 60 mladih zdravnikov, za katere ni kruha na domači zemlji.

Obenem je pa tudi ministrstvo notranjih zadev — zopet na intervencijo Trboveljske premogokopne družbe — podelilo državljanstvo drugemu zdravniku - inozemcu, ki je postal obenem definitivni okrožni zdravnik.

Vprašamo, je - li Trboveljska premogokopna družba v državi Srbov, Hrvatov in Slovencev vsenogočna? Premaga li njen kapital, prihajajoč iz naše slovenske zemlje, res že vsako značajnost? Le pogledimo, kako posopajo Italijani proti našim sorolikom in kako ni proti svojim narodnim nasprotnikom. Naš dr. P. Kanc, ki je bil 20 let okrožni zdravnik v Vipavi, je moral zapustiti dom svoje žene in svojih otrok in si v Ljubljani ustanoviti novo existenco, a dr. Serjuna, tolminskemu rojaku, 90 odvzeli vse privatne in državne službe, mi pa podpiramo tujerodce na škodo zvestih državljanov!!

Apeliramo na poslance vseh strank, naj vendar opozore ministrstva, naj ne izvajajo takih državi škodljivih ukrepov, marveč naj ščitijo interese lastnih državljanov.

Beno Serajnik - 50letnik

Kdo v mariborski oblasti ne pozna ravnatelja državne deške meščanske šole v Celju, gosp. Bena Serajnika, priznanega šolnika, iskrenega tovariša in vnetega prijatelja za vse lepo in dobro?

Rojen je bil naš jubilar dne 2. februarja 1876 v Svabeku na Koroškem. Učiteljske je dovršil v Mariboru, dvoletno pedagoško akademijo pa na Dunaju, kjer je položil tudi meščanskošolski izpit. Za poučevanje v slovenskem jeziku je napravil dopolnilni izpit v Mariboru, kjer je tudi položil strokovni izpit iz gošlanja. V Sloveniji je večkrat nastopal na koncertih kot solist na violini. Služboval je na več krajih bivše Spodnje Štajerske; prakso za meščanske šole, za katere napredek in razvoj je vedno zastavljal svoje sile, si je pridobival osem let v Voitsbergu in Fürstenfeldu. Bivši deželnošolski svet štajerski ga je imenoval za ravnatelja v Žalcu na prvi slovenski meščanski šoli na tleh štajerske dežele. Tam je služboval le malo mesecev, ker je bil po prevratu pozvan v Celje. Razen poslova ravnateljstva državne deške meščanske šole opravil danes gosp. Serajnik posle vodje splošne obrtne in strokovne gostilničarske nadaljevalne šole; on je tudi podpredsednik celjskega ljudskega vseučilišča, ter odbornik, oziroma član mnogih kulturnih društev v Celju in drugod. Kot prijatelj narave je znan in priljubljen tudi med lovci in ribiči.

Ljubi Beno! Na pragu Tvojih možganskih let Ti želijo vsi, ki Te poznajo, ljubijo in spoštujejo, da čvrsto korakaš po poti neustrašnega dela za narodov blagor in napredek naprej do skrajnih mej človeške možnosti!

Poosebljena dobrota, naš vrlji Beno, naj živi!

Tovariši in prijatelji.

Gradbeno gibanje v Zagrebu

Denarna kriza, ki čedalje ostreje pritiska gospodarske kroge, povzroča, da je gradbeno gibanje v naših mestih več ali manj popolnoma zastalo. Dokler je bilo dovolj denarja in kreditov, je bilo zidanje lahka stvar. Prišli pa so časi, ko so jeli ljudje spoznavati, da postaja težko vračati izposojene novce. V tem spoznanju so ustavili vse načrte za zidanje ter sklenili počakati ugodnejših časov.

V Ljubljani gradbeno gibanje stoji. V Zagrebu ni mnogo boljše. Vendar upajo, da bo to lepo mesto v bližnji prihodnosti dobilo nekaj prav čednih zgradb. Blizu Sejmišča, kjer je projektirana Klasična čista, bodo Zagrebčani uredili lep park. V trikutu nameravanega parka in Račkega ulice bosta zrastle letos na spomlad dve novi palači. Na oglu Boškovičeve ulice bo kipe-

DANES! NOVOST!

NOVOST! DANES!

Novi veliki francoski Gaumont-film:

HUGUETE DUFLOS

nam dobro znana, nepozabna krasotica iz vefilma »KOENIGSMARK« in veliki japonski filmski zvezdnik

Sessue Hayakawa

tudi že znan in priljubljen iz francoskih vefilmov v senzacionalni družabni tragediji

«I' AI TUE» (Jaz sem morilec)

Originalni posnetki strašne potresne katastrofe na Japonskem. Izredno zanimiva, zelo zapletena kriminalna afera morilca!

Izven programa: Novi »Deulig Journal«.

Predstave danes ob pol 11, 3., pol 5, 6., pol 8. in 9. uri; ob delavnikih ob 4., pol 6., pol 8. in 9. uri. — Cene navadne (nezvišane).

Prednaznanilo: »ULICA BEDE IN GREHA«, Hugo Bettauer.

Kino »LJUBLJANSKI DVOR« Telefon 730.

la v zrak trinadstropna visoka šola za promet in trgovino. Zgradba bo zidana v velikih dimenzijah. Dolga bo 53 m, široka pa 40 metrov. Po načrtih sodeč bo to poslopje ena izmed najlepših palač novega Zagreba. Na drugem oglu Račkega ulice in Klasične ceste bo zidala svojo hišo direktorja za gozdove. Hiša bo imela tri pročelja, dve stranski, ki bosta vsaka po 40 m dolgi in eno glavno, ki bo široko 10 metrov. Baje bodo začeli tudi s to zidavo že spomladi.

Jubilej »Srbskega Književnega Glasnika«

Beograd, 1. februarja.

»Srbski Književni Glasnik« proslavlja danes jubilej, kakršen je v naših priklakah redek za literarno revijo: danes poteka 25 let, kar je pod redakcijo Bogdana Popovića zagledala prva številka SKG bel dan.

Od tistih dob se je v periodičnih zvezkih te odlične revije nabral že cel zaklad literarnih stvaritev: skratka »SKG« napopolnjeje reprezentira razvoj srbskega duševnega življenja v minulem četrstoletju.

»Glasnikov« sedanji urednik prof. Svetislav Petrović je zatorej s pomorsko lahko sestavil statistiko 25letnega dela ter v naslednjih številkah predložil uspehe revije: Doslej je izšlo 453 zvezkov s 36.292 stranmi. Objavljenih je bilo 1304 pesmi, 562 povesti in romani, 154 člankov, 161 knjižnih pregledov, 94 naučnih, 149 gledaliških, 210 umetnostnih, 399 zunanepolitičnih in 115 notranjepolitičnih referatov, 667 večjih ocen ter par tisoč krajših kritik in beležk. Sodelova-

lo je doslej 672 piscev. »Glasnik« je leta 1909, imel 1113 naročnikov, po prevratu 2000, danes pa že blizu 6000.

Neprecenljive so zasluge »Glasnika« za jugoslovenstvo in jugoslovensko misel. Veliki jugoslovenski ideolog Jovan Skerlić, ki je ves živel »Glasnikom«.

Jovan Skerlić

je potom njega vrget v javnost idejo vodnico in omladina je njegove besede slusala kakor preroške. Skerličeva smrt je povzročila narodno žalovanje. A danes, ko »Srbski Književni Glasnik« praznuje 25letnico obstanka in borbe, se ob jubileju osvetluje tudi slavno ime njegovega najboljšega sodelavca Jovana Skerliča.

Zelimo »Glasniku« čvrsti, neomajen napredek v bodočnosti!

Miha Oitzi iz Kranjske gore, ki se je na tretjem mestu, dospel na cilj pri 24. urškim dnev.

Skalaš Stanko Predalič v polnem teku proti cilju pri 27 km.

Še danes velika fenomenalna drama iz ruskih knežjih krogov

Silvestrova noč razuzdanega kneza

originalno rusko godbo »Batalajke«. Film ki si ga je do sedaj ogledalo mnogo obiskovalcev po dvakrat n celo trikrat. Film ki vsakomur ostane v spominu.

Predstave danes dop. ob 1/11., pop. ob 3, 1/25, 6, 1/28 in 9. uri.

KINO IDEAL

Pismo iz Splita

Split, koncem januarja.

Ce bi človek lahko posodil Ljubljani sedaj v januarju za 24 ur splitsko vreme, bi Ljubljanci zjutraj, ko se prebudijo, tako zavirali, da bi se gotovo slišalo v Kamnik. In na železniški postaji bi najbrž zmanjkalo vozniških listov za Gorenjsko, Dolenjsko itd., za množične izletnike, ker ne bi bilo Ljubljancov, ki ne bi izbrali solnčnega dne in se odpeljali v naravo. Tako bi najbrž bilo v Ljubljani, če bi samo en dan imela splitsko solnce. Tukaj pa, kjer ga imamo vsak dan, se živ krst ne zmeni zanj. Da bi pa »izletel« Splitčan kam izven mestnih zidov — Bog varuj! Popoldne na obali gor in dol, zvečer na sijajno razsvetljenem Narodnem trgu dve uri gor pa dol — to da, več pa si domačin tukaj ne privoščijo. Samo enkrat na leto mu je »dovoljeno«, stopiti do Vranca — na pečeno sredo. Take so šege in navade dedov, in teh se Splitčani prav krčevito drže.

Vreme je torej tukaj na Jadranu naravnost prekrasno pomladansko. Kar nas je »fureštev« (tujece), ga prav pridno izkoriščamo in vsako popoldne obiskujemo lepo splitsko okolico. Vranje, Solin ali Kaštel Sućurac, Kambelec, Luštica, včasih tudi na bližnje otoke nas zanese noga — pardon — na otoke jadrnica, kjer si posebno mi Slovenci, pošteno privoščimo — pristnega in nepokvarjenega dalmatina. Domačin ga javno ne srkajo mnogo, zato si ga v večji meri privoščijo na skritem — doma namreč. Zakaj bi ga pa ne? Saj je sedaj pust — čas maskerad in zabave. Za Split in njegove prebivalce pa je pustni čas najlepši čas.

Splitčani se danes živijo po južnem, italijanskem načinu. Vse njihovo življenje je namreč zunaj, na ulici, plesiščih ali gledališču (če se igra opereta ali kakšna cirkusljada seveda). Najpiha še tako močna burja, ali naj razsaja še tako huda jugovina — na Narodnem trgu bo med sedmo in deveto uro zvečer vedno polno šetalcev. Posebno dosti je žensk, elegantnih »bubikopfov« v kratkih suknjah z izredno lepimi nožicami. Sama svila, žamet ali brokat — prelepi obzori in pretirana eleganca, kakršne ne najdeš nikjer drugje v Jugoslaviji. Med gospodičami se vrte sloki fantje, oblečeni seveda po najnovejši modi. Zaljubljeni pogledi pa švigajo sem in tja, zakaj več jim revežem (oh, te šege in navade dedov! In pa zlobaj jeziki starih devic!) ni dovoljeno. Tu in tam kak šepet z moške strani, glasen in zveneč smeh z ženske ozvilja to promeno, ki se mi zdí kakor čakalnica kakakega vele mestnega ženitovanjskega urada. Pa saj to splitski Narodni trg tudi je. Dekleta se sprehajajo posebej, fantje posebej. Če gresta fant in dekle skupaj, potem morata biti najmanj že očiščeno zaročena.

Sicer pa je za mladino sedaj v pustu najugodnejši čas, da si na plesih medsebojno pove svoje srčne križe in tečave. Plesov pa je za letošnji karneval najavljeno mnogo.

O umetniškem življenju Splita ni kaj pisati, ker ga takorekó ni. Splitčani ga ne ljubijo posebno. Nekaj posameznikov je, ki spoštujejo resnično umetnost, masa išče le zabave.

Po razstavi slovenskih umetnikov decembra meseca v salonu Galič, ki je — bodi mimogrede omenjeno — lepo uspela, ni še nihče razstavil. Pričakujejo sarajevske slikarje.

Največji »halo« je sedaj v gledališču z domačo opereto »Floramy«, ki jo je komponiral Splitčan Ivo Tjardović. Opereta je pisana v splitskem dialektu in polna lokalnih pouličnih motivov — kar je za Splitčane atrakcija prvega reda.

Namestnik intendant, znani pesnik Mirko Korolija je do dolgo upiral uvajanje operetnih predstav, vendar je moral končno popustiti pritisku lastnikov lož in želji vsega prebivalstva, ki je neizprosno zahtevalo muzikalne predstave. Publiku je dramske predstave, ki so bile precej dobre in izbrane, naravnost bojkotirala. Gledališče je bilo pri dramji (pa naj bo to še tako dobra) naravnost ubopno prazno. Ko pa je »Jadranska straža« pred kratkim priredila v gledališču svoj zabavni večer z dvema neslanima operetama, ki so jih izvajali diletant, je občinstvo (naravnost

plebiscitarno kot je napisal kritik »Novo dobe«) napomnilo gledališče do zadnjega kotička in tako manifestiralo za opereto. In ko se je par dni pozneje igrala »Floramy« (za čigar inscenacijo je celo občina votirala 10.000 Din!) je naval publike bil tak, da je morala pri blaginji policija delati red. Dosedaj je bilo že pet popolnoma razprodanih predstav — sirota drama pa ne doživi nikoli nobene razprodane, kvečjemu da se igra dva ali trikrat pred štiridesetimi ali petdesetimi poslušalci — tako da je postala »šlager« letošnje splitske sezone. Neki ugledni meščan, ki velja za »visoko kulturnega«, mi je dejal, ko sem ga bil malo podražil: »Naj le ima Beograd, Zagreb in Ljubljana kulturno dramo, mi hočemo zabave: opereto, komedijo in balet... Kdo bi hotel zmiraj v teater jokat se... Čisto prav ima avtor »Floramy«, ko pravi, da se življenje ne sme smatrati za tragedijo, sicer bi morali zmeraj jokati...« Neki znanec — hudomušnež pa mi je zašepetal, ko je nastopil na odru balet, ki ga izvajajo mlade splitske gospodične:

— Pogledite, prijatelji, lepe forme nog splitskih »bakfišev«, težko da bi Vam bilo dano videti jih na samem. Tukaj jih seveda prikazujejo pod pokroviteljstvom očev — in je namignil na starejšega gospoda, ki je sedel v sosednji loži z izbuljenimi očmi in polodrtimi usti.

Se nekaj materiala za vsakdanje pogovore ima Split. Uspehi in porazi domačega fudbalskega kluba »Hajduka«, ki igra na turneji po severni Afriki. »Hajduk« je namreč ponos vsakega Splitčana. Nobena politična ali umetniška novost ne bo privabila toliko publike pred izložbeno okno časopisa »Novo doba« kot kaka vest o uspehu »Hajduka« in nobena druga alarmantna novica ne bo tako razburila Splitčanov kot eventualni poraz njegovih »žogobrcarjev«.

Sicer pa Split živi dokaj solidno. Po desetih se iznizni glavna kavarna na Narodnem trgu in kmalu potem se polizube tudi poslednji šetalci. V gostilnah in drugih lokalih ostanejo še »furešti«, ki so navajeni sedeti čez dvanajsto... .

V ozkih, z mesečino oblitih ulicah odmeva znana Tjardovićeva serenada:

Prozori je otvoreni,
A milene nema,
Joj Bože, moj Bože,
Ljubiti se ne može!

R. P.

Na jugoslovenskem plesu v Mariboru

Maribor, 31. januarja.

Val svetlobe se je razlil nad vrvečo, razdostno množico, ki je rajala ob zvokih z Ljubljenskih violin. Čase in srca so zvenela v noč, ki je bila vsa ožarjena in svetla, toplo in domača.

Dekoracija, ki sta jo priredila agilni pred sednik, ravnatelj Detela ter vodja Dečjega doma, g. Dimnik, je bila apartna ter z etnografskega stališča velesanimirna. Paviljoni v raznih jugoslovenskih slogih so bili izredna novost. Srbska »zadužbina« ter romanska bizantinski motiv iz otoka Raba (osnutki inž. arh. Jelenca) so zbužali veselo okusne in strokovne izvedbe splošno povzornost. Kraška kočica v satilju (postavili marljivo »Jadranaš«) je točila izborni teran, ki je našel mnogo hvaležnih odjemalcev. V kotu dvorane pa je nudila prijazna koroška kočica okrepčilo plesalcev. Prijetni, domači vtis so še povečale krasne narodne noše iz Srbije, Bosne, Primorja, Koroške, Črne gore, Kranjske in tržaške okolice. Da me so marljivo in neutrudljivo stregli lažnim in težnim.

Obisk plesa je bil zelo dober, zlasti čisto no so bile zastopane najvišje oblasti z velikim šupanom dr. Pirkmajerjem ter komandantom mesta, generalom Vasičem na delu, šupanom dr. Leskovarjem, min. n. r. dr. Kukovcem, državnim pravnikom dr. Jančičem, sreznim poglavarjem, prosvetnim šefom itd.

Točno o polnoči je prihrumel med veselo množico humoristično-satiričen list »Mariborski klopote«, ki je na dovtipen a vendar takten način zbadal naše javne delavce in znane osebnosti Maribora.

Razpoloženje občinstva je bilo izvrstno, zabava prisrčna in neprisiljena. Mladina je rajala ob zvokih marljive in postrtovalne »Drave« do bele zore.

Upamo, da bo tudi gromni uspeh prire-

ditve takšen, da bo naša »Jugoslav. Matca« lahko z verno nadaljevala svoje delo v korist našim bratom tam preko...

Ne zamudite časa!

Čas hiti in je odlašanje nedopustno ter nam more biti le v škodo. Prosimo in pozivamo vse zaupnike, organizacije in posamezne osebe, da nemudoma vse zbrane kuverte za volitve v Delavsko zbornico dostavijo osebno (le v izjemnih slučajih priporočeno po pošti v posebnem ovoju) na tamništvo »Unije«, Ljubljana, Kazina II, ali v pisarno našega agitacijskega lokala, Narodni dom, pritičje desno. Kjer kuverte še niso porabljene, jih nemudoma zberite. Kuvert ne odpošiljajte po pošti na naslov, ki je na kuverti označen. Nihče ne vé, ako pridejo take pošiljke v prave roke: zato dostavite vse le na zgoraj označene naslove. Obiščite tudi oddaljenejša volilna mesta, ne strahajte se pota. Noben naš glas ne sme v izgubo.

Danes dne 2. februarja in le danes je mogoče volilno pravico tudi osebno izvršiti pri volilni komisiji na sedežu bolniške blagajne. Te možnosti pa se ne poslužite, ker je nevarnost, da gre vaš glas v dobro nasprotni listi. Vse kuverte oddajte le našim zaupnikom, odno-

sno le na zgoraj označene naslove (Ljubljana, Kazina II, nadstropje, ali Na rodni dom, desno)!

Poučujte, opozorjajte in skrbite, da nihče ne odlašja in ne zamudi časa. Vse kuverte morajo biti v Ljubljani zbrane do 5. februarja (petek), le izjemoma do nedelje do 12. ure. To pa je prav zadnji trenutek!

Čevlie na obroke

državnim in zasebnim nastavljencom daje po najnižjih cenah »VOJKA«, LJUBLJANA

Veliki pustni korzo v orijentalški noči

14. februarja, v hotelu Union.

Da najboljši je to znanj, Colombo Ceylon čaj!

Sport

Uspela smučarska prireditel »Skale«

Zapihal je jug, in pričakovanja zimskih sportnikov so padla v vodo. Toda »Skale« se ni udala, marveč je nadaljevala svoje priprave. V soboto je Bled razobesil prvo za stavo, v nedeljo je pa bil že ves v njih. Vkljub megli in jugu je vendarle prispelo okrog 500 oseb, — to samo po sebi ni malo, pa je vendar mnogo. Zimskosportne prireditve so za nas še vedno novost, pri konservativnem značaju se novost ne uveljavlja na prvi udarec, in vsako leto ima zimski sport le nekaj mesecev zase, če pa snega ni, pa še manj. Pa je vendar že zelo popularna ta nova sekta skakačev in rogovarjev, in tudi armada že zna ceniti sportno in stvarno vrednost smučarstva, po češkem vzorcu se pripravljajo celotni Sokol, da tudi on stopi na »edilca« Medklubska tekma »Skale« je zato bila nekakšna revija slovenskega smučarstva in njegovih tehničnih in organizatorskih sposobnosti, stečenih v prvih poizkuših, revija, ki je bila potrebna, predno se lotimo širše propagande. Tudi Putnik in Tujskoprometno društvo vesta, kakšne možnosti vsebuje zimski sport za našo Gorenjsko. V nedeljo so vse te organizacije bile zastopane, in prihodnjič bo gotovo prišlo tudi »narodno zdravstvo«, ki ni neinteresirano na zdravem in popularnem sportu.

Bled sam je bil v nedeljo na videz čemer, vlažen, meglen, podlit z dežjem. Dobre volje to ni kvarilo. Glavni kvartir je »Skale« imela pri Jeklerju. Od daleč je izgledalo, da se tu nahaja komenda invazije čete, toliko je bilo na hiši znamenj, plakatov, zastav z rdečim križem, in telefonske žice. Pred vratmi pa vedno par smučarjev v karakterističnih modrih litičkah, bluzah, ki se imenujejo »norveške«, (ker takšnih na Norveškem nikdo ne pozna). V vseh novih prostorih pa življenje, kakor spomlad v panju, cela smučarska generalštabna organizacija je tu poslovala, in reči moramo, da je organizacija funkcionirala res vzorno. Momi so vsi 50 km dolgo progo najprej določili po karti, potem prehodili v terenu in jo premerili s števcem v roki, na to premečali progo, jo opremili z rdečo markacijo, in z žolto, ki označa strma mesta ali opozarja smučarja na težje mesto. Na vsakem km je bila rdeča tablica s belo številko, vsakih deset km odkrepevalnica z raznimi okrepčili in z zdravnicami, obvezniki, nosili in nosilci, za vsak slučaj. Pa tega slučajja pozneje ni bilo. Vsa proga opremljena s telefonom, po progi pa nebroj kontrol. Vsek tekmovalce je pred nastopom moral ne le na tehnično, marveč z zdravniški preiskavi, ki pa ni bila morda le formalnost, marveč resna in stroga kontrola. (Kakšno bi želeli marsikateremu zavodu.) Zdravniška služba je vzorno in postrtovalno opravljala pet zdravnikov, in sicer na prvem sektorju (Na Jamah) dr. Dolinšek (Zagreb), na drugem dr. Pirc (Ljubljana), na tretjem dr. Jančič (Bled), na četrtem dr. De Gleria (Bled) in na petem dr. Misa. Pri vsakem kilometru je bil en smučarski oštelec. Eventualni poškodovanci bi se bili transportirali na Bled ali v Radovljico. Zdravniška preiskava je ugotovila, da je imelo več tekmovalcev po tekmi razširjeno srce, kar se je tudi prikažovalo. Skoraj pri vseh tekmovalcih, razven pri onih vojaških smučarskega kurza so se poznale posledice forsiranega treninga v zadnjih dneh. Zanimivo je tudi, da večina tekmovalcev ne kadi in ne pije alkoholnih pijač, kar ka-

že na to, da se tudi v tem oziru približujemo navadnim in potrebam svetovnega sporta.

Proga sama, kakor je bila lepo izpeljana, nadzirana in markirana, je vendar bila zelo skverjana. Domačini okolici so jo menda vozili po njej, konji so progo mestoma tapcali, v bližini vasi je deca odnesla vse rdeče papirne markacije. Nadzorstvo proge je imelo dovolj dela, da je vsaj to popravilo še tik pred tekmo. Vodi la je z Bleda preko Ribnega na planoto Jeslovo, nato Lipnico, Lancovo, Bohinjsko Bolo, blejski kolodvor, Zgornje Gorje, Krnica, Grabče, Laze, Podhom, Zastop do Bleda. Bila je razdeljena na 5 sektorjev po 10 km. Vsakemu sektorju je načeloval nadležnik. Zvečer pred tekmo so jo tekmovalci spobrli pod oče. Nikomur ni bilo dovoljeno, da bi bil morda »malo pokokala«. Tudi v tem oziru je vladala vzorna sportna disciplina. Ob devetih zvečer ni bilo nobene tekmovalce več v gostilni, in kontrole že vse na poti na svoje postojanke. Preostali gosti, »civilisti« in jutranji gledalci ter blejski domačini so se nekaj časa zabavali na družabnem večeru, improviziranim in prisrčnem, pristno gorenjskem, — prav je bilo še nekaj radio koncerta vmes.

Vsa organizacija se je izvršila pod stvom načelnika smučske sekcije T. K. Skala g. Gnidovca, kateremu so s pravo postrtovalnostjo, nesebično ljubeznijo do sporta ter z vojaško disciplino pomagali vsi Skalaši in Skalašice brez razlika.

Skalašice, po domače fantki, so se postavile, vso progo so stržile in okrepčevalce tekmovalce z vsem potrebnim, — izkratka, vse je funkcioniralo, kakor »po špori«. Naj več dela je na videz imel »gospodar«, to je generalni kvartirni mojster, ki je kvartirje razdelil, da je bilo vsesloje. Ob finišu se je zbralo na cilju številno občinstvo, čeprav je pričelo deževati po notah. Toda bilo je vendar prezanjivo, da bi se opustil pogled, kako primska prvi, za katerega je ja vil pred pol ure telefon, da je pasiral sedež zadnjega sektorja. Pričakovanje raste od minute do minute. Bo ne bo ga, bo! In ros zajepe na vrhu trobenta, aha, jo že tu. Tačas se že pokaže na griču, sklonjen, ozmojen, moker, in se zažene po griču navzdol, samo cilj vidi pred sabo, smučke pod napsom in se ustavi s krepko kristianijo, — na to pa takoj okrog, v kopol in svežo obleko. Tovaršili ga še preje obisplajo, čestitajo, gledalci so sportnika pozdravili s krepkim »živio!«, toda vse to traja le nekaj hipov. Pravi sport ne pozna mnogo takozvanega »prijana«.

Vreme je bilo, kakor že omenjeno, za tako tekmo skrajno neugodno. V nedeljo je skoraj ves dan padal dež, sneg je bil težak in moker. Vse to je stavilo na tekmovalce izredne zahteve. Pa so jih premagali. Ako pomislimo, da je od 32 tekmovalcev, prišlo na cilj 26, lahko ugotovimo, da je to znamenje izredne žilavosti in vztrajnosti naših smučarjev. Tudi časi so z ozirom na vremenske in snežne razmere prav izborni in se niso pričakovali.

Start je bil pri Toplicah in se je pričel ob 7.30 zjutraj. Vsako minuto je odšel po en tekmovalce. Ze proti poldnevju je bilo glasno poročilo s proge jasnja, da bo prišel kot prvi na cilj Joško Janša, član S. K. Ilirije.

V nastopnem objavljamo dosežene rezultate:

Civilni tekmovalci:

1. Joško Janša (Ilirija) 5:31.45, 2. dr. St. Kmet (LSK.) 6:02.52, 3. Gustav Ogrin (Ska-

la) 6:20.8, 4. Miha Oitzl 6:22.31, 5. Franc Cerne (Skala) 6:23.16, 6. Peter Klotfar (Skala) 6:24.46, 7. Janjo Janša (Ilirija) 6:25.4, 8. Franc Rus (Skala) 6:30.1, 9. Stan Predalič (Skala) 6:31.15, 10. Matevž Frolih 6:40.12.

Vojaški tekmovalci izven konkurence:

1. (v splošni konkurenci 11.) potpor. Borislav Predojevič 6:42.13, 2. (13.), potpor. Rudolf Jagić 6:45.20, 3. (18.) potpor. Svetozar Cvetković 6:58.58, 4. (21.) poručnik Stevo Martinović 7:04.52, 5. (22.) potpor. Nace Kraljevič 7:06.46, 6. (26.) potpor. Miodrag Kapetanović 7:22.18.

Zmagovalec Joško Janša spada med naše najboljši smučarje ter bo gotovo še dolgo čen za to, da bo tudi v inozemstvu reprezentiral jugoslovnski smučarski sport. Te svoje naloge se mora tudi zavedati. Radi tega pa je tudi potrebno, da si z raznimi prisilskimi ne sme kvariti svojega sportnega ugleda. Zgodi se mu lahko, da se v našem smučarskem sportu onemogoči. To ne bi bilo niti v interesu njega samega in nje govega kluba, niti v interesu našega smučarskega sploha.

Po tekmi je v Jeklerju zavladala razigrana zabava, hotel se je spremenil pol v planinsko kočjo, pol pa v kasarno ob koncu vojne, odhajajoče pa so sani potegnile na Lesce na postajo, — v kolikor niso zopet stopile v akcijo »edilca«, da se potem v Ljubljani odpošijejo — do prihodnje nedelje.

Zvečer je načelnik Gnidovec v Zdraviliškem domu razglasil dosežene rezultate ter izročil zmagovalcem darila. Iskreni govori gg. Gnidovca, dr. Žitka, šupana Kende, tekmovalca dr. Kmeta itd so vili v srca na ših smučarjev novo voljo za nadaljnje plov donosno sportno delovanje.

T. K. Skala je z nedeljsko tekmo vsem našim sportnim organizacijam pokazala pravo pot, da se kljub zaprekan dosežejo lepi uspehi. Ta pot pa je označena z bes sedmi: Ljubezen do sporta, postrtovalnost disciplina in — skromnost.

Nedeljske nogometne tekme

BEOGRAD: V nedeljo se je vršilo z velikim napetostjo pričakovana prvenstvena tekma med Jugoslavijo in BSK. Ostala je 2 : 2 (0 : 0) neodločena. Pri BSK se je odlikovala obramba, zlasti Rodin, ter srednji krilec Markinković. Napad je lepo kombi niral, odpeval pa je pred golom. Ako bi bil bil vratar bolj siguran, bi si bil BSK lahko pridobil dve točki. Tekma je bila skro odprta.

ZAGREB: Admir (Dunaj) : Gradjanski 8 : 3 (4 : 2). Zaslužna zmaga Dunajčanov. Moštvo Gradjanskega je zlasti odpeval pred golom. — Pokalni tekmi: Gradjanski : Zagreb 15 : 2. Hask : Uskok 6 : 2.

DUNAJ: Nedeljske prvenstvene tekme so radi slabih igrišč zelo trpele. Tekma Slovan : Rudolfsbügel se je morala 30 minut po pričetku prekiniti. Izidi ostalih tekem so bili: Amateure : Vienna 4 : 2 (2 : 0) WAC : Wacker 1 : 1 (0 : 1), Simmering : Hertha 5 : 2 (2 : 0). — V nedeljo se je vršilo tudi šest kolo pokalnih tekem. Od 19 tekem se je moralo odpevati 9. Po tekmi Nicholson : Vorwärts XI. je prišlo do neljubih prizorov. Gledalci so vrli na igrišče ter pretepli sodnika in enega stranskega sodnika. Poslednjega so morali nezveste nega odnesti v garderobo. Izidi so bili Rag : Academia 3 : 2 (2 : 2). BAC : Phönixia 18 : 1 (5 : 1). WAF : Altmannsdorf 3 : 1 (1 : 1). International : Baumgarten 3 : 2 (2 : 0). Nicholson : Vorwärts XI 1 : 0 (1 : 0). Sturm 14 : Simmering Sportvereinigung 8 : 0 (8 : 0). Phönixia Schwechat : Wieden 3 : 2 (3 : 0). Donaufeld : Germania 2 : 1 (1 : 0).

PRAGA: Slavia : Sportklub (Dunaj) 2 : 1 (1 : 0). V soboto je bil Sportklub porazen od Vršovic 4 : 5 (4 : 2).

Prihodnja odborova seja JZSS se bo vršila jutri dne 3. t. m. ob pol 9. zvečer v damski sobi kavarne »Emona« ter se odbor nikli ter celokupni smučski odsek pozivajo, da se vsled saveznih tekem seje zagotovo udeležijo.

Izredna glavna skupščina ZNP se je vršila v nedeljo kot epilog k sporu med JNS in ZNP. Zastopniki je bilo 39 klubov. Pred prehodom na dnevni red je bil z 21 proti 18 glasovom odklonjen predlog, naj se razpravi o vzrokih demisije starega odbora. Zastopnik JNS je izjavil, da bo »Sav« ves podal poslušala o svojem delovanju lo glavni skupščini. Nato se je vršila volitev novega odbora. Prijavljeni sta bili dve listi, in sicer lista starega odbora in kompromis na lista. Prodira je zadnja. Izvoljeni so bili v odboru: Predsednik prof. Šuklje, podpredsednik Grubešić, I. tajnik Brčić, II. tajnik Jirasek, blaginjak Egri, odborniki Kovač, Hönigsherg, Megla, dr. Vinek, Vajda, dr. Branko Bazala, Vilišić in Petrovič.

LHP (Sluzbeno). Seja upravnega odbora v četrti 4. t. m. ob 20. Emona, damski salon. Predsednik.

Uradna tekma za jugoslovnsko prvenstvo so vsled neugodnega vremena ponovno preložene, in sicer na 7. februar. V program se s ozirom la Zagreba ukažejo vsati damska tekma v umotnem drzanju s programom damske jubilejne tekme SK Ilirija, ki se je vršila 24. t. m. Prijavni rok se podaljša do 5. t. m. JZSS.

Smeri smerni trenig SK Ilirija danes odpade. Prihodnji trenig v četrti ob 18.30. Polnoštevni! Obvestilo tovaršali Nabelnik.

Kulturni pregled

Gledališki repertoarji

Ljubljanska drama
Začetek ob 20. uri
Torek, 2. ob 15.: »Veronika Deseniška«. Gostovanje g. Adolfa Pfeifferja. Ljudska predstava po znanih cenah. Izv. Ob 20.: »Naša kria«. Ljudska predstava po znanih cenah. Izv.
Sreda, 3.: »Obri gospe Warrenove«. E.
Četrtek, 4.: »Druga mladost«. P.
Petek, 5.: Koncert bolgarskega violinskega virtuozu Saše Popova. Izv. (Dram. cene.)
Ljubljanska opera
Začetek ob pol 20. uri
Torek, 2. ob 15.: »Rigoletto«. Ljudska predstava po znanih cenah. Izv.
Sreda, 3.: »Orfej v podzemlju«. B.
Četrtek, 4.: »Zvezdave žene«. A.
Petek, 5.: Zapra.

Mariborsko gledališče

Začetek ob 20. uri
Torek, 2. ob 15.: »Trnjulčica«. Znižane cene (Kuponi). Ob 20.: »Zlatni mešani«. (Kuponi).
Sreda, 3.: »Evangeljnik«. D (Kuponi).
Četrtek, 4.: »Stambulska roža«. C. (Kuponi).
Gostovanje Mitrovičevih.

Leposlovje in kritika

O tem zanimivem, prečem in posebno dandanes aktualnem predmetu le govoril v nedeljo popoldne v zbornici ljubljanske univerze mladi kritik g. Josip Vidmar. V uvodu se je dotaknil dveh ugovorov, ki se navadno pojavljata zoper kritiko. Prvi se glasi: Vsak kritik je bil, oziroma je želel biti v svoji mladosti umetnik in njegovo kritično udelestvovanje je posledica njegovega mladostnega razočaranja. Drugi ugovor je: Kako naj kritika, ki je umstveno udelestvovanje, razpravlja tudi o umetnosti, ki je rezultat intuitivnih sil?

Predavatelj je obrazložil lastno pojmovanje umetnosti, ki temelji na duševnem aktu ne posrednega gledanja in doživljanja sveta in življenja ter se baš po neposrednosti loči od znanosti in filozofije. Znanost in filozofija gledata življenje posredno, skozi medij volje po spoznanju. Kritika spada v stroko filozofije, osnova vsake filozofije pa je filozofsko — intuitivno spoznanje. Filozofska intuicija obstoji v tem, da spoznava zakone življenja, umetniško spoznanje pa zadeva življenje, oziroma živahnost kot tako. Kritika kot intu-

icija nižje vrste lahko razpravlja o umetnosti, ki je intuicija višje vrste, držati pa se mora pri tem neklih mej.

Naloga kritike je trojna: soditi, tolačiti in učiti. Prva stopnja je najtežja in pri nas najbolj razširjena, dasi nepopolno razvita; druga je še nerazvita, toda čas zahteva tudi to; tretja je poglavitna važnost, ima pa delikatno nalogo. Pojavlja se poredekoma in se uveljavlja samo v izrednih primerih.

Naša kritika, ki bodi nad vse stroga, ima nalogo ločiti umetniška dela (slovstvo) od neumetniških, zgolj literarnih, zabavnih del. Kritika je vest naroda; zato jo moramo gojiti in pospeševati. Le z njeno pomočjo nam je odprta pot do razvoja ter izpopolnitve.

Poslušalci so sprejeli izvajanja g. predavatelja z odobravanjem. V debati je sprožil skladatelj g. Lačovic vprašanje o nadarjenosti in materialu. Zanimanje za predmet je bilo zelo veliko, obisk predavanja pa naravnost izvrsten.

Današnje gledališke predstave v Ljubljani. Popoldne ob 15. uri se poje v operi priljubljena, melodiozna Verdijeva opera »Rigoletto« z go. Lovščetova, Banovcem. Zupanom in Holodkom v glavnih vlogah. Drama pa vzprijeto popoldne ob 15. izvršno slovensko žoligero »Veronika Deseniška«, kjer igra voljo Priderika prvič na našem odru g. Adolf Pfeifer, režiser celisnega

mestnega gledališča. Zvečer ob 20. pa se vzprijeto Pinčgarjeva izvršna slovenska igra »Naša kria«. Vse tri predstave so ljudske ter veljajo za nje značilne cene.

Uprava Narodnega gledališča v Ljubljani je pridobila za opero dva odlična umetnika in sicer dramatično pevko gospo Marijo Žahudovo ter opernega tenorista in režiserja z Zdenka Knitla, ki sta od februarja dalje stalna in redna člana ljubljanske opere.

Gostovanje ljubljanske opere v Splitu? Splitski dnevnik »Novo Doba« poroča, da se uprava splitskega gledališča pogaja z ljubljansko opero glede gostovanja v Splitu. Pogajanja radi gostovanja se vodijo tudi s secesno ruskih Hudožestvenikov v Pragi.

Ponovitev »Trnjulčice« v Mariboru. Na splošno željo se ponovi »Trnjulčica« danes na Svednico ob 15. in za to predstavo veljajo znižane cene. Zvečer bo pa v veljavna Mošterova komedija z godbo, petjem in plesom »Zlatni mešani«.

Koncert Saša Popov. Kakor že javljeno, priredi bolgarski violinski virtuoz Saša Popov v petek dne 5. t. m. samostoini violinski koncert v dramskem gledališču. Saša Popov je odlični violinski umetnik ter dastavno Slovan. so nemške kritike o njem polne najslavnejših priznanj za ga stavljajo v vrsto največjih sedaj živečih in delujočih violinskih virtuozov. Njegova igra po-

meni višek najpopolnejše tehnike, vsako skladbo podaja z največjim razumevanjem in najfinjšim muzikalnim občutkom. Njegovo fortissimo je izredno močan, planissimo pa mehak in sladak, kakor bi nas hotel zazibati z njim v sladki sen. Tako piše o njem kritiki raznih nemških časopisov o številnih koncertih, ki jih je imel umetnik v zadnjem času po Srednji Evropi. Predprodaja vsotopni pri dnevi blaginji in operi. Cene navadne dramske. Koncert se vrši v petek ob 20. uri v dramskem gledališč

Mogočna manifestacija samostojnih demokratov v Mariboru

lajvečja in najimpozantnejša manifestacija po osvoboditvi v Mariboru. — Svetozar Pribečević o idejnem programu in zmagovitem prodiranju SDS po vseh pokrajinah ter o kronični bolezni sedanjega radičevsko-radikalnega režima. — Poslanec dr. Žerjav o katastrofalni bilanci klerikalne politike.

Maribor, dne 31. januarja.
Maribor je danes doživel svojo največjo in najimpozantnejšo politično manifestacijo po osvoboditvi. Že od polnoči od sobote na nedeljo je množica somišljenikov na glavnem kolodvoru oduševljeno pozdravljala Svetozarja Pribečevića, ki se je pripeljal v spremstvu dr. Lipida, poslanca dr. Pivka in beograjskih novinarjev iz Celja. Imenoma mariborske krajevne organizacije ga je v iskrih besedah pozdravil gosp. Ivan Kežar. Že z večernim ljubljanskim vlakom je prispel v Maribor tudi poslanec dr. Žerjav.

Nedeljsko jutro je bilo vlažno in megleno, pešje mokre in raztaljene. Kljub temu so prihajali okoliščini že na vse zgodaj, z vozovi in vlaki v Mariboru, da vidjo in slišijo prvobojnika jugoslovanske misli. Iz daljnih prekmurskih vasi tloraj iz Medimurja, so se pripeljali kmetje, kmečki fantje in delavci. Krepki so bile zastopane naše postojanke iz Triljke, Ptujkega polja, Slovenskih pric, Pohorja in Dravske doline. Mestain trgi ter naši industrijski kraji so polni svoje duševne delavce, obrtnike i tudi žentstvo je bilo zastopano. Shod i bil napovedan za polenajsto uro, mase a so se že po devetih valile proti Narodnemu domu. Okoli 3000 ljudi se je natrpav v veliko dvorano, galerijo in obe mli dvorani. Vmesna vrata je bilo treba neti, ljudje so si pa napravljali v ozadju nove galerije z mizami in stoli. Imponično in zmagovito je bil pogled z odra na to ogromno pestro maso naroda. Glava pri glavi, sami zrelci moške, ki so likor mravlje natrpali, galerije posejani vsak prostorček je izrabljen, na vrhu zopet dve široki odprtini in drugo dvorano zadelani, kakor ob rojenju pred čebelnim panjem.

Že davno pred začetkom so bili vsi dohodi zrasani. Reditelji so se s težavo spravljali prijetelje z dežele v dvorano. Pa tudi postore za odrom so napolnili odlični geti in reprezentanti organizacij. Se vedno so prihajale množice v celih procesijah; razočarani so se morali številni rmiti. Ni bilo več prostora. Čez 1000 h je odšlo s tolažbo, da bodo čitali govore v časopisih, množica je čakala pre Narodnim domom na konec. Svetozar Pribečević v Ljudski knjižnici.

In tedaj je prispel težko pričakovani Svetozar, lajprej je krenil v spremstvu dr. Lipida dr. Žerjava in dr. Pivka v Ljudsko knjižnico, kjer ga je sprejel skupno s knjižničnim blaginikom Alojzjem Doležlom in knjižničarji vodja dr. Reisman, kimu je v par stavkih naslikal krasen razvoj knjižnice v zadnjih letih — brezvladne podpore. V spomin je prejel g. minister, vidno vzradoščen in presenečen, da vidi v Mariboru tako krasno javno biblioteko, od vodje dr. Reismana ohsno, v usnje vdolano sliko knjižnice z napisom in dnevom obiska. Gospod minister se je zelo pohvalno izrazil o velikim uspehu našega kulturnega dela inodšel nato v zborovalno dvorano.

Burne ovacije, cvetje našega žentstva.

Vstop Pribečevića v dvorano Narodnega doma je bil nepopisno ginljiv. Takoj ob vodu se je dvignila burja ovacij in oglušili viki «Živjo Pribečević!» niso hoteli poštati. Iz obeh strani galerij se je vsulha Pribečevića in njegovo spremstvo lež svežega cvetja. Komaj se je val nadvušena polezel, že je vzrzel vnovič in predsednik dr. Lipid je moral dolgo čakati, preden je mogel otvoriti v veličastni zbor manifestantov jugoslovanske edinstvenosti v Mariboru.

Pričetek zborovanja, nove ovacije.

Komaj pa je dr. Lipid izpregovoril imena odličnih gostov, naših voditeljev Pribečevića, dr. Žerjava in domačina dr. Pivka, že so zaorili novi klici v pozdrav, kmetje in inteligenca, mlado in staro, ve je mahaljo z rokami, robci in klounki, oder je pokril novo cvetje, ki je deževalo z galerij. Končno je mogel Svetozar izpregovoriti: Počasi, tiho a vendar tako jasno so padale klene besede s pično gesto kazalca desne roke, da si ga razumeli prav v ozadje in na vrtiluge galerije. Vsaka beseda prenišljena, smiselno se «zvilja» jo misli ena iz drge v redu, kakor se razvilja v pohod rganizirana armada. Včasih zraste glasila pade z vso težo in obleži kot svine v možganih. Brez donečih fraz, brez lepotičenja režeje besede kakor nabrčen nož in večitsoč, glava množica stoji vezana v njegovih mislih nepremično, kot bi se že davno zila v nerazdružljivo enoto. Pred njo stoji mož, ki ne pona demagogije, visokega čela, z velikim, dalinim a jasnim ciljem, z idejo. In regove ideje prodirajo v duše teh resih zrelih mož, ki že klonejo pod bremen nezmogljive vlade. Govornik jim vidi notranjost pa ne vznbuja strasti, ne tra, ampak razkriva in kaže boljšo pot, lice resnico. Z jasnimi besedami riše potrebe seljstva in ne brblja o seljaku, a ga «rosa umiva, veter pa briše». Kdar pa se dotika edinstva, Jugoslavije, takrat privro tem nepremičnim tisočmedzopet novi duški vzklcevi: «Živjo Pribečević!» Ko je po

poldrugournem govoru končal, so pretresle dvorano salve ploskanja in ovacij. Prav iste ljubezni sta bila deležna dr. Žerjav in dr. Pivko. Res, to niso zborovalne ovacije, ampak eruptivne izbruh priznanja in prisege zvestobe ideje, ki nas mora dovesti k srečnejši bodočnosti.

Pozdrav dr. Lipida

Oči vseh so bile nepremično uprte na oder, ko se je dvignil predsednik občestnega odbora SDS za mariborsko oblast dr. Fran Lipid in nagovoril navzočega šefa sam. demokr. stranke Svetozarja Pribečevića, s sledečim kratkim nagovorom:

V naši sredi imamo danes največjega jugoslovanskega idealista, v katerem je inkorporirana misel naše svobode, za katero se je boril že od mladih let. Že kot vodja srbsko-hrvatske koalicije je visoko dvigal jugoslovanski prapor in

Pribečević govori

Med tem je stopil minister n. r. Svetozar Pribečević smehljaje proti govorniški mizi. Po dvorani so zaorili navdušeni vzkliki, ki niso poienjali več minut. Zborovalci, so mahalji z rokami in klounki, tepali z nogami, da se je tresla dvorana. Z vseh strani se je vsipalo na g. Pribečevića sveže cvetje. Med splošnim navdušenjem je šef Samostojne demokratske stranke v krasno izklesanih mislih in stavkih utemeljeval pomen in posledice dosledne njegove politike. Ljudje so nepremično zrlj vanj, mnogi ves čas niso niti trenili.

Poznam Maribor, poznam njegovo junaško zgodovino v prevratni dobi, je začel govornik. Mi vsi smo takrat drhteli za usodo Maribora. Bili pa smo sigurni, da mora priti v našo last, kajti Maribor je naša rodna gruda že od nekdaj. Iz nje smo hoteli napraviti kulturni centum

na najsakrajnejšem severu naše države in zato smo mu dali tudi politično oblast, da se more tem svobodneje razvijati. Posebno smo že takoj od početka skrbeli za njegov razvoj na prosvetnem polju. Maribor je naša dika napram Avstriji, naš ponos, od katerega pričakujemo, da bo razširjal edinstveno idejo skupno z Ljubljano, Zagrebom in Beogradom. Že kot dijak v Zagrebu sem napisal v knjiži «Narodna misao» članek, v katerem sem naglašal, da ne bomo toliko časa srečni, dokler Maribor ne bo v objemu Ljubljane, Zagreba, Sarajeva, Subotice in Beograda. Proglasili so me radi tega za iredentista in članek zaplenili. Podobne razmere se vračajo sedaj tudi k nam. Oni, ki so pod bivo Avstrijo harangirali proti Srbom in biljavstrijški unitaristi, so postali sedaj federalisti. Toda mi, ki smo bili pod Avstrijo federalisti, smo sedaj odločni unitaristi. Ker stojimo na stališču, da je spas države in naroda le v čim tesnejši zvezi troimenega našega naroda. Radič je bil v Avstriji unitarist, pošiljal je v vsakega svojega shoda depeše cesarju Francu Jožefu in Karlu. Enaki so bili tudi slovenski klerikalci. Tega mi nismo nikdar poznali, kajti v svojih sreih in mislih smo že takrat nosili ujedinejo Jugoslavijo. Po vojni se je

Radič čez noč spreobrnil.

Razvil je ponosno republikanske barjake. A po sedmih letih je postal iz Savla zopet Pavel in sedaj pošilja depeše našemu narodnemu vladarju (Smeš, klici: Saj je zmešan!) Le mi samostojni demokrati smo bili vedno dosledni v svoji politiki, kajti poznali smo predobro tako radičevce, kakor tudi klerikalce. Ne enim ne drugim ni ničesar zaupati, ker ne poznajo poštenosti in doslednosti v politiki. Naša je v prvi vrsti zasluga, da se je Radič končno moral pokloniti naši mornarilji. Mi se nismo nikdar poklanjali njegovi miorovni in človečanski (Splošen krahot po dvorani) republikli. Tudi pristaši Radičeve stranke bodo prejalislej prišli do prepričanja, da jih Radič samo vara in da morajo kreniti na pota, ki jih je začrtala dosledna in v svojih principih neizprosnna Samostojna demokratska stranka.

Že leta 1918 smo imeli pogum priznati, da edinstva našega naroda in države ni ustvarila samo želja in volja naroda, temveč v prvi vrsti krvava svetovna vojna. A mi hočemo, da se edinstvo tudi do temelja izvede in smo pripravljeni braniti to svoje pridobitev s svojo krvjo. Radič je sicer vedno brbljal in grozil, da bo dvignil za uresničenje svoje bedaste miorovne republike, revolucijo. Bil pa je seveda samo junak v besedah. Misli je, da se republike ustanavljajo z blebetanjem in harangiranjem. Toda velike politične pridobitve so ustvarile samo velike borbe, v kateri so bile aranžirane tudi eksistence naroda.

Demokrati smo veseli in ponosni, ker je naša misel zmagala. Ni zmagala misel Srbe na vrbe, temveč zgodovinsko dejstvo, da smo Slovenci, Hrvati in Srbi en narod, Jugoslovenci. (Dolgo-

šel po jasno začrtani poti neustrašeno, dokler nam ni zasijalo solnce svobode. V Svetozarju Pribečeviću vidimo moža, ki ne pozna ne desne ne leve, temveč samo naprej. Njegova politika je linija zaupanja, ki mora voditi do končne zmage. Z isto radostjo pozdravljam tudi našega slovenskega voditelja dr. Žerjava (navdušene dolgočasne ovacije Pribečeviću in Žerjavu). Pod vodstvom takih mož gledamo lahko mirno in s polnim zaupanjem v bodočnost. Pozdravljam tudi poslanca naše mariborske oblasti dr. Pivka (frenetično ploskanje), zastopnika ljubljanske občestne organizacije podpredsednika g. Turka, vodjo samostojnih demokratov v Medimurju, neustrašenega borca dr. Novaka in vse somišljenike, ki so prihiteli v tako častnem številu, da manifestirajo za narodno in državno edinstvo v svobodnem jugoslovanskem Mariboru. (Živio klici).

trajno ploskanje in ovacije govorniku.) V politiki ne more vladati samo grobi materijalizem.

Politika pač mora vpoštevati realne interese naroda, toda v zvezi z idejami. Mi smo želeli našo svobodno državo. Raje vidimo svobodno državo, čeprav bi se nam v njej trenutno slabše godilo, nego da smo ostali še dalje v Avstroogrski. (Klici: «Tako je!») Hočemo ustvariti in organizirati državo, kjer naj vladajo za nas boljši odnosi nego v tuji državi. Med Srbi, Hrvati in Slovenci, ne more biti nacionalne borbe, mogoča je le

socijalna in gospodarska borba, ki pa nas ne loči po plemenih. V tej državi smo mi, ki dajemo značaj državi! (Klici: «Živel Pribečević!») Če so Nemci in Madžari v naši državi objektivni, morajo priznati, da je njim v tej državi mnogo

bolje nego našim bratom

▼ Rumuniji, Madžarski, Grški, Italiji in v Avstriji. (Viharno odobravanje). Priznati morajo, da so Jugoslovenci liberalen narod, bolj liberalen nego sosedni narodi, ki zatirajo in preganjajo naše brate. Naš liberalizem pa preneha na oni liniji, ki označuje, da je to naša nacionalna in jugoslovanska država. Na svojem shodu v Subotici je dejal Stjepan Radič: «Hočemo Vam (Madžarom in Nemcem) dati mnogo več pravic nego jih vsebujejo konvencije o zaščiti narodnih manjšin.» Mi tega njim ne damo, ampak dali smo jim že take pravice, ki so v skladu z interesi naše države.

V zvezi s tem samaj besedi o naših odnosih napram drugim narodom

in sosedom. V Ljubljani sem dejal, da mora naša država gledati, da tudi diplomatičnem potom zavaruje bratom v drugih državah eksistenco. Toda godi se ravno nasprotno. Celo mala Avstrija, ki nima niti vojske, ki je torso države, preganja in zatira naš narod. Vprašujem, kako more radi Avstrije odnehati Jugoslaviji, ki je toliko silnejša in je v pravu? Naša zunanja politika je dopustila, da na Madžarskem vladajo grofovski tolpe ponarejevalcev, ki so se združile v to, da dosežejo »integriteto krone sv. Štefana«. Madžari doma preganjajo svoje brate, dočim Madžari v naši državi vživajo polne državljanske pravice. Naša država je dala Madžarom jamstva in možnosti za razvoj, dala jim je splošno, enako in tajno volilno pravico, dočim je na Madžarskem nima. Na Bolgarskem so dopustili, da je leta in leta tam vladal režim, ki je bil vedno neprijateljsko razpoložen proti naši državi. Sedanji prosvetni minister Radič vedno govori o enotni slovanski fronti, o potrebi združenja z Bolgari. Toda on, ki organizira Nemce in Madžare v Vojvodini, pričakuje Bolgarov samo zato, ker upa, da bi z njih pomočjo ugonobil Srbe. (Viharno pritrdjevanje. Klici: «Spekulant je!»)

Politika plašljivca.

Naša zunanja politika se ne vodi z ono energijo, kakor bi bila potrebna naši državi. Plašljivost v politiki še ni nikdar imela uspehov. Naš zunanji minister ne vodi zunanje politike, temveč samo administrira: politika pa se vodi v onih ministrstvih, kjer bi bilo treba administrirati.

Program radikalne stranke.

V notranji politiki imamo zaznamovati po sedmih letih samo en uspeh. Osigurali smo narodno in državno edinstvo. Vsaka vlada, ki bi skušala izpodkopavati temelje našega državnega edinstva, bo zletela v 24 urah. Vprašati se je treba sedaj, kako politiko vodi naša vlada v posamičnih panogah narodnega in državnega življenja.

Najmočnejša stranka v naši državi je za enkrat radikalna stranka, ki računa tudi s pristaši v slovenskih pokrajinah. Ta stranka je dandanes brez programa, brez idej! (Klici: «Ni res!») Korupcija je njen program! Sedanji program radikalne stranke na socialnem polju je klic: «Živio-Pašić». Če vprašate radikale, kakšen je njihov kulturni program vam odgovore: «Živio

Pašić». Nikola Pašić je tudi program radikalne finančne in gospodarske politike, z eno besedo: Nikola Pašić je program radikalne stranke! A ta program je že zelo star. V bistvu je na socialnem polju radikalna stranka zaščitnica gospodarjev in magnatov proti nižjim slojem. Na gospodarskem polju zaščitnica grofov in Turkov proti malim posestnikom. Na prosvetnem polju pa oni sploh nimajo nobenega programa. Danes so pripravljeni voditi prosvetno politiko z Žerjavom, jutri že s Korošcem.

A tudi druge stranke, ki iščejo zaupanja med narodom, posebno Koroščeva stranka, nimajo jasnih pogledov v vsa vitalna vprašanja našega naroda. Klerikalci so papisti, oni stoji na stališču, da je cerkev nad državo. (Klici: «Naj gredo v Rim!») A naš vrhovni princip je: Država je nad vsako organizacijo. (Klici: «Proč z odvisnostjo od Vatikana!») Ravno zato smo samostojni demokrati vodili tak nezproslen boj za osvoboditev šole od cerkvenih vplivov. V prvi vrsti je ravno moja zasluga, da imamo v Jugoslaviji sedaj svobodno šolstvo. Šola ni last cerkve in tudi ne učiteljev, temveč last naroda. (Viharno odobravanje: «Živel borec za svobodo šole!»)

Sedemletna državno-pravna borba.

V sedmih letih nismo mogli rešiti mnogih gospodarskih in socialnih vprašanj. Priznati moramo, da v tem oziru ni bilo dosti storjenega. Sedaj narod lahko vpraša, kdo je kriv. To ima kot suveren faktor pravico! Ni dvoma, da leži velika krivda v dolgoletni borbi, ki se je vodila za državno-pravna vprašanja v naši državi. Zato na gospodarskem in socialnem polju ni bilo storjeno nič pozitivnega, ker so bila v ospredju državno-pravna vprašanja: hrvatske republike, slovenske avtonomije in bosanske avtonemije.

Plemenska in boljševiška nevarnost.

V tej državno-pravni borbi smo mi jasno rekli, ako nečete tega državnega in narodnega edinstva, ako nečete, da odpade ta politična borba, tedaj pograbite ono, kar zahtevate. Srbi, ki jih je 6 milijonov, dobe največ, Hrvacije, ki jih je nekoliko več kot Slovencev, manj, a najmanjši del dobe Slovenci. V sedmih letih te borbe smo potrošili mnogo sil in rezultat? Kje je Hrvatska republika? (Klici: «Je ni!») Ta je izdana! Kje slovenska avtonemija? Ta je pokopana! Velika Srbija je v Beogradu! Vseh sedem let te borbe smo stali vedno na istem stališču ter ga branili. To mora nam priznati vsak. Razen plemenske nevarnosti je obstajala še druga — internacionalna nevarnost. Obstajala je boljševiška nevarnost. V borbi proti tej smo bili v prvih vrstah. Z našo odločnostjo in aktivnostjo so bile odstranjene plemenske in internacionalne nevarnosti.

Skrbi radičevcev za kmeta.

G. Pribečević je nato navajal dejstva, kako skrb seljaški ministrij za dobrobit. V finančnem odboru je prišlo med njim in Stjepanom Radičem do ostrega konflikta. Govornik je ugotovil da predlaga vlada v proračunu za orožnike ogromno svoto 400 milijonov in ravno toliko za osnovno šolstvo. Govornik je Radiča opozoril, zakaj ni zahteval od vlade, da se proračun za osnovno šolstvo podvoji. Pozval sem ga obenem, naj odstopi, če ni zadovoljen s proračunom, kakor ga predlaga vlada. Radič je klinično pripomnil: «Tega ne storim, ker bi po tem Vi prišli na moje mesto.» (Splošen smeh po dvorani.)

Kako zastopajo radičevski seljaški ministri interese seljaka, dokazuje najbolj tudi dejstvo, da so postavke za poljedelstvo v proračunu za polovico manjše kakor za žandarmerijo.

Davčna bremena.

Finančne prilike so se razvile tako, da ne moremo dalje. Nastalo je nezadovoljstvo med vsemi sloji naroda radi davčnih bremen. Davčna bremena niso enaka, ker ni izvedeno izenačenje davkov v naši državi. (Klici: «Zalostno!») Če potujete po bogati Vojvodini, čujete take pritožbe, da se vam zježe lasje zato, ker pri nas ne sloni davčni sistem na enotnih načelih. Zahtevali smo in zahtevamo kategorično, da se izenačenje davkov izvede. Ni narodnega edinstva brez izenačenja davkov! (Zi-vahno in burno pritrdjevanje.) Ne pustimo naše akcije za izenačenje davkov, dokler ni to vprašanje za vse povoljno rešeno.

Vlada se majo.

Uverujem vas, da bo sedanji režim padel radi teh finančnih in gospodarskih vprašanj. Ta režim pade, ker ni v obeh skupinah soglasja glede rešitve teh problemov. Radikali in radičevci se ne morejo zediniti za skupno politiko. Naravno je torej, da se ta vlada sedaj majo in da bo vsak čas strmoglavljen!

Že sedaj iščejo radikali rezerve za slučaj, da pride do preloma z radičevci. Radikali sklijo na musfiane, do katerih imajo sploh vedno čudne simpatije. Govore tudi o davidovičevcih, mi samostojni demokrati pa naj bi bili njihova železna rezerva. Posebno radičevcem neprestano groze: «Mirno otroci (smeh), sicer pride bavlav!» Ta bavlav radičevcev smo mi samostojni demokrati. A radikali se kruto varajo, kajti mi nečemo biti niti njihova re-

zerva, niti bavlav za nikogar. Nismo nikaki buldogi, ki bi jih spuščali z verig, kadar bi bilo treba zalajati. Mi vodimo svojo

samostojno, neodvisno

politiko. Stopili smo takoj po prevratu v koncentracijsko vlado, ker smo stali na stališču, da morajo biti v prvi vladi zastopane vse stranke. Ko je tedanji regent Aleksander decembra 1918 odklonil Pašičevo listo, je srbska opozicija predlagala meni, naj sestavim kabinet brez radikalov. Odklonil sem, ker sem bil mnenja, da morajo biti v prvi vladi, ki je jela proklamirati edinstvo, zastopane vse stranke brez izjeme. (Klici: «Tako je bilo edino prav!») Dr. Korošec ne more reči, da je bil morda on za kakšno drugačno proklamacijo. Sedel je v takratni vladi kot podpredsednik, jaz pa kot prosvetni minister.

Boj za vidovdansko ustavo, ki se je vršil naslednja leta, je bil težak, a je končal

z našo popolno zmago.

Vidovdanska ustava je bila sprejeta, čeprav so jo radičevci in klerikalci proglašali kot reakcionarno in batinaško. Da je ustava dobra, je povedal sedanj radičevski ministar dr. Šuperina sam, ki je v skupščini izjavil, da mora biti vidovdanska ustava vsem svetinja, ki jo moramo čuvati, kakor punčico v lastnem očesu. Stjepan Radič sam se istotako popolnoma nič ne strmuje, da dobiva na podlagi «batinaške» vidovdanske ustave «batinaške» ordne in odklovanja. L. 1923 smo stopili v koalicijo z radikali, ker smo delovali na to, da se čimprej zatre radičevska republikanska in protidržavna propaganda. Bili smo iskreni, a prevarani. Vnovič so nas poklicali radikali potem še enkrat na pomoč in ustvarili z nami Narodni blok, ki je imel jasno začrtano politiko. Politika Narodnega bloka je imela uspeh na vsej črti, čeprav smo imeli samo 15 glasov večine v skupščini. Posledica naše železne energije in naše trde roke je bila, da so radičevci kapitulirali na vsej črti in čez noč blagosiljavljali ono, kar so poprej preklinjali. To je

historično delo

katero smo izvršili v prvi vrsti mi samostojni demokrati. Kapitulacija Radiča, polom njegove fantastične miorovne republike je naše delo. (Viharni klici: «Živel Pribečević! Naprej po tej poti!») Obračunali smo sploh z vsemi najskrajnejši separatisti.

Toda sedaj, ko smo izvršili to veliko delo, ko sta uničena boljševizem in Radičev republikansko mešljanstvo.

ne pojdemo več v kombinacije

kakor bi se komu vzljubilo. Naša glavna naloga je sedaj, da zberemo okoli sebe ne samo vse iskreno misleče nacionalne elemente, temveč vse, ki so za socialni, kulturni in gospodarski napredek našega naroda. Radič naj zbira, ako hoče, okoli sebe anacionalne elemente. Mi smo predvsem

stranka malih eksistenc.

mi smo stranka malega človeka. Najbolj ljubi so nam mali ljudje, ki pa imajo zato veliko dušo. Najbolj ljubijo državo namreč ravno oni, ki nimajo ničesar od nje. Naša naloga in dolžnost je, da te poštene in iskrene elemente organiziramo in da pridejo do one veljave v naši državi, ki jim gre po vsej pravici. (Navdušeni živio! klici.) Povsod in vedno bolj bomo dvigali proteste in žigosali sramoto naše države, ki se za svoje poštene in državi zveste ljudi nič ne briga.

Kronski penzionisti

v naši državi so evropski skandal. Pravijo, da v tem oziru ni mogoče ničesar storiti, ker so ti siromaki služili start državi. Vprašam, kje pa so tisti, ki so ne samo prejšnji državi služili, temveč tudi državi silili peti in sami peli hozoano Francu Jožefu ter sramotili našega kralja Petra? Ti ljudje nimajo kronskih pokojnin, temveč imajo ministrske plače. (Veliko ogorčenje med zborovalci.)

Oficirji in invalidi.

Govornik je dalje omenil tudi pokojnike avstrijskih oficirjev in prejemke avstrijskih invalidov. Ti so se borili za Franca Jožefa. Dobro! Borili so se za Avstrijo, a kdo jih je gnil v to borbo? Avstrijski agentje! (Gromovit klic «Škofje!») Morali so delati, kar so od njih zahtevali. Radič pa je oficirje in vojaške bodril za ta boj, zato dobiva on ministrsko plačo, a prejemkov oficirjev in invalidov ne morejo izenačiti s srbijskimi.

Govornik je dalje omenjal perspektive za politični razvoj SDS, naglašajoč, da ni mogoča nikaka kombinacija z radikali. Radikalna stranka je stranka, ki trga in licitira kakor trgovec trguje s svojim blagom. Obsojamo tako trgovsko politiko. Vsi moramo imeti pred očmi interese našega naroda. Prepričan sem, da je politika SDS nacionalno čista, edina poštena in pravična. Naša politika temelji na socialni pravičnosti in gospodarskem procvitu naroda. To načelo mora prodrati. Bitja se čas, ko

bomo samostojni demokracije jedro kombinacije, ki pride, da prerodi našo državo.

Državno uradništvo.

G. Pribičević se je dotaknil stališča uradništva, naglašajoč: Stojimo na stališču in zahtevamo od uradnikov vestnost in točnost v službi. Naši nasprotniki govorijo, da smo preganjali uradnike. Preganjali smo samo one, ki so vršili antidržavno propagando. (Viharno in burno odobravanje.) Zagovarjal sem stališče, to podpiram, da sem za popolno svobodo, toda ta svoboda se ne sme izražati proti državi. Je prostora za vse svobode, samo ne za ono proti državi. Današnji režim preganja one uradnike, ki so ustvarjali to državo. (Klic: ogorčenja: »Fej!«) In to je ono, proti čemu protestiramo. Protestiramo dalje proti temu, da se uradništvo zlorablja kot strankarski organ, smo proti temu, da se uradništvo uporablja v strankarske svrhe, ne pa za reševanje državnih poslov.

Obsojamo vsako politično hinavstvo in protestiramo proti temu, da se trguje s politikom. Vsi moramo imeti pred očmi realne interese našega naroda. Prepričan sem, da je politika SDS, ki je nacionalna čista, edina poštena in pravična. Naša politika temelji na socialni pravičnosti in ekonomskem procvitu naroda. To načelo mora prodrati. Če se bliža čas,

ko bomo samostojni demokraciji jedro kombinacije,

ki bo prišla, da preporoči našo državo. Povsod rastejo naše vrste. V Bosni, Hercegovini, Dalmaciji, Liki in Vojvodini se zbirajo vedno nove trume okrog nas. Tudi Slovenija je že ponovno pokazala, da se pripravlja na temeljit obračun z vsemi, ki so jih desetletja varali. Naš narod čuti, da ima v nas pred seboj ljudi, ki govorijo resnico. Mi ničesar ne obljublamo, odklanjamo tudi demagogijo, kadar pa kaj obljubimo, smatramo za svojo čast, da skušamo to tudi doseči. Delali smo vedno po programu, govorili resnico in vodili javno politiko. Odklanjamo kabinetno, odklanjamo zakulisno politiko. Radikalni bodo še bridko obžalovali, da so nas sramotno izdali. Čeprav je imela vlada PP samo 15 glasov večine v skupščini, je bila mnogo enotnejša in mnogo močnejša, kakor je njena naslednica RR, ki ima dvetretjinsko večino. Boli jih že glava, bolela pa jih bo še bolj. Leta 1924, so radikalni ustvarili z nami Narodni blok, da rešijo narod pred Radi-

ćem, leta 1925 pa so sklenili z Radićem sporazum, da se rešijo Pribičevića. (Klici: Sramota! Ali je to plačilo za pošteno delo?) Meseca marca je skupščina razveljavila mandat Stjepana Radića, leta 1925, pa mu je votirala zaupanje in danes je celo minister. (Klici: »Skandal!«) Do tega pa ni nikdar prišlo, ako bi se vprašalo narod za njegovo mnenje. Narod je suveren in on bi moral tudi odločiti, ali naj preneha politika, ki je izvojevala pri skupščinskih volitvah leta 1925. popolno zmago.

Toda pri nas se vodi v prvi vrsti zakulisna politika. Od leta 1918. naprej še ni padla v naši državi nobena vlada v skupščini. Vse so šle kot žrtev zakulisne politike, dočim padajo v drugih državah vlade samo v parlamentu.

Mi nimamo parlamentarizma.

Parlamentarizem je pri nas samo orden, ki ga je dobil naš narod. V našem parlamentu vlada anarhija, ki ne pozna teženj našega naroda. (Klici: »Dol z radićevsko-radikalno familijo!«)

Pribičevićeva zahvala.

Ob zaključku govora se zahvaljujem vaši ogromni udeležbi. Gledam sem nad manifestacijami, ki sem jih doživel v Ljubljani, Celju in danes v Mariboru. (Viharne plošči in ovacije Pribičeviću.) Te manifestacije so dokaz, kako naša stranka in njena moč raste v naši državi. Globoko sem prepričan, da se te manifestacije ne tichejo toliko moje osebe, kolikor velike ideje, ki ji vsi služimo, za katero smo trpeli in za katero se hočemo še dalje boriti. (Klici: »Živel Pribičević!«) Imamo samo en faseten pravec in cilj, kar val naš nasprotniki znajo. Prestopili smo v opozicijo, a vlada se nikogar tako ne boji kot nas. Pozivljamo vas, da ojačite organizacijo naših vrst, ker sem prepričan, da je organizacija ono tehnično sredstvo, ki pomore ideji do zmage. Velika ideja zmagava samo, če jo podpre dobra, močna organizacija. Ponosen sem, da imam toliko dragih prijateljev in somišljenikov v Sloveniji. Živeli!

Zborovalci so sprejeli krasen govor g. Pribičevića z najtoplejšim odobravanjem. Zopet so se ponavljale ovacije in manifestacije za ideje SDS. Predsednik dr. Fran Lipold je nato podal besedo oblastnemu predsedniku Ljubljanske organizacije, ministru n. r. in nar. poslanca dr. Žerjavu. Z balkona se je vslo cvetje in po dvorani so zazneli vzklici: Živel dr. Žerjav!

Dr. Žerjav o pogubnih posledicah klerikalne politike za Slovenijo

Dragi somišljeniki! Kadar so na Angliškem volitve, vsak delavec ve, za katero politiko gre v boj. Pri nas je klerikalizem neprestano vzgajal v laži, da gre za vero in s tem ljudstvo odvrta od politične preudarnosti. Za vero pa ni šlo niti prej v Avstriji, v Jugoslaviji pa še ena vera drugo tako čisti, da so kulturni boji vsaj potom javne moči za vedno izključeni. Strašne posledice napadne voline odločitve pa bodo tudi Slovence naučile, presojati stranke s stališča glavnih misli, ki so v boju.

V Sloveniji tekmujejo

kar tri smeri.

Ena je klerikalna, ki trdi, da naš interes najbolje zastopa, ako se bori zoper državno ustavo in njeno izvedbo in zahteva takozvano zakonodajno avtonomijo. Ta politika je bila vse čas tesno zvezana z grdo gonjo proti Srbstvu. Komu je ta gonja bila koristna? Jaz sem prepričan, da nam je zelo škodovala. Ni jih v državi tako

umazanih in surovih govornikov in izjav, kakor izhajajo iz kuhinje mariborske politikujoče duhovščine. Napadi na ta naš zbor so prava podoba razdijavnosti, ki je izgubila že vsako ravnotežje. (Klici: »Sramota!«) Isti klerikalni go-spodi je to do nedavna

Radić bli pravi Bog.

(Obci smeh.) Čim bolj je veleizdajniške krogle streljal po Moskvi in Londonu, bolj so ga mariborski črni politiki kovali v nebo, in g. Hohnjec, ki je danes duševni voditelj politike SLS, je g. Korošca prišel, da je frfotal okoli Radića, kakor zaljubljen frajla. (Klici: Tako je, veselost v vsej dvorani.) A danes? Danes proklinjajo, kar so še lani in predlanskim po cerkvah priporočali. Kdo naj takim ljudem kaj verjame?

Kdor je znal samo do tri šteti, je že ob ustanovitvi Jugoslavije vedel, da je avtonomijo ne more nikoli nič biti. Kajti, kar bi dali Sloveniji, morali bi dati i Makedoniji, Vojvodini itd. Prepričan sem, da je vsaj vodstvo SLS to vedelo, a radi mandatov so ljudstvo, ki je bilo nezadovoljno z upravo in po vojnimi razmerami, zapeljali v ta jarek. Leta 1923, se je ljudem še dal natveziti roman o avtonomiji, danes pa, ko je Radić pustil SLS na cedilu, v avtonomijo verujejo le še

duševni reveži.

Veliko se govori in upravičeno toži o davkih. Vse stranke seveda žele znižanje davkov, vendar moram jaz, zavedajoč se odgovornosti, pred vsem narodom

obtožiti SLS.

da je ona krivec, če se to ni že uredilo. Davčna kriza v Sloveniji se poostreje vsekar o od 1. 1922. Tedaj so trije demokratski poslanci iz Slovenije izposlovali kontingentiranje pridobnine in davčne komisije. Že je g. Kumanudi predložil zakon o izenačenju davkov, ko so davidovičevci razbili vlado in skupščino. Ob volitvah 18. marca 1923, je SLS uspelo tako zavarati slovensko ljudstvo z avtonomijo, da smo mi do-

bili le ljubljanski mandač, oni pa so z 22 poslanci v Zagrebu podpisali znani Markov protokol.

V tem protokolu so obljubili podporo homogeni radikalni vladi, ako ne prevede samouprav po ustavi. Izvršili so torej samoupravo (oblasti in okraje), o davkih pa niso zahtevali nič. To je historična napaka SLS, ki spada med največje njene zločine. Tako se je izgubilo 1. 1923, in 1924, ko je SLS mesto na davke, v bratski vzajemnosti z Radićem

naskočila ustavo in državno edinstvo.

Na obrambo Ustave in državnega edinstva, kar je toliko kakor za obstoj Jugoslavije, se je storil Narodni blok, ki je ta napad uspešno odbil. Ko je po volitvah 1. 1925, vlada Narodnega bloka izdelala zakon o izenačenju davkov, se je spokoril Radić in zopet so politična vprašanja gospodarsko vprašanje potisnila nazaj. SLS se je s svojo nemogočo politiko sama izključila. Bilanca 22 oziroma 20 mandatov SLS je, da Slovenija danes nima

ne avtonomije ne denarja.

(Tako je. Burno odobravanje.) Druga politika, ki steza prste po naših krajih, je Radićeva. Odkar je po kopana republika, ta stranka ni ne tiče ne miš. Danes to, jutri obratno. Sloveniji za take salto mortale nimajo smisla. Kdor te je opeharil danes, te bo tudi drugi opeharil! Radićeva slava že gre h kraju. Naj pazijo njegovi novi pristaši v Sloveniji, kaj bo z njimi. Vsekako v spremenljivo luno pameten kmet ne zaupa. Kar pa se tiče varstva interesov Slovenije, se mi zdi, da dva izmed Radićevih poslancev Hrvatov, ki sta izvoljena v mariborskem okraju, komaj vesta, kje je Maribor, kaj šele za Gornji grad in Guštanj, tretji pa nima nobene besede.

Kar se pa tiče gospodarskih interesov Slovenije, naj se ne zameri ta primera, da izročiti jih radićevcem znači toliko,

ko mačku zaupati klobaso.

da jo varuje. (Buren smeh, odobravanje.) Če kdo ne verjame, naj gre gledat, kako se uničujejo šume v Prekmurju!

O radikalni stranki danes ne govorim, ker ostajam mišljenja, da bi zanjo bilo mnogo boljše, če bi opustila vsako vmešavanje v Slovenijo, označiti pa hočem stališče naše, t. j. samostojno demokratske politike.

Mi hočemo močno državo. Slovenec, ki žive med dvema frontama, more to največ koristiti. Ta želja izgleda sama ob sebi umiljiva, a naj mariborski politični duhovniki danes taje kakor hočejo, nad 5 let so neprestano hujskali proti državi, proti Srbstvu, proti vojaštvu, v tisočih strupenih govorih in člankih so sikali strup, da ne bi v srca ljudstva vseljilo več lubezni do naroda in države. To je historična istina in v vsaki vasi je vse ljudstvo priča za to. (Tako je. Odobravanje.) In kaj je posledica tega hujskanja? Da, za hip par mandatov več za SLS in

škoda za državo. A za Slovence in njih gospodarstvo?

Meni je dober poznavalec razmer v Beogradu posledice teh hujskanj tako-ke označil: Pastirček je hotel kmete potegniti in ves zasopjen je pritekel v vas kričaje: Volk, volk! Kmetije so te-liko oboroženi z vilami in sekirami na pašnik. Tam pa se jim je smejal pa-stirček. Še enkrat je pastirček zvalil kmete, ko pa je v tretji res prišel volk med ovce, ni pastirja nobeden več po-slušal in so ga še prav pošteno naše-škali. Tako stoji danes klerikalni po-slanci Slovenije v Beogradu. G. Kulo-vec je te dni v finančnem odboru hvalil našo vojsko in povedal, da že celo leto ni nobene pritožbe. Leta 1923, in 1924, pa so vršili volitve pod geslom, da treba fante dobiti nazaj in ljudstvo je verjelo. Mi točno vemo, da so tudi v organizaciji vojske napake, zlasti naši obrtniki se pritožujejo radi dobav. Za-to pa nismo nikdar pretiravali. Danes poslancem SLS

nihče v Beogradu nič več ne verjame, ker so preveč pretiravali in obrekovali. Ali je potem čudno, da nič ne dosežejo?

Dalje mi pravimo: Nočemo državo slabiti z avtonomijami, dajte nam v okviru edinstvene države dobro upravo in samoupravo. Vse važnejše uprav-ne odločitve naj padejo v okraje in v oblasti. Nismo bili in ne bomo centra-listi.

A kdo je kriv, da ni še samouprave?

Pri nas se hitro pozablja. A v Mar-kovem protokolu iz 1. 1923. Imamo last-noročni podpis SLS, ki je raje vse naše gospodarske in davčne brige pu-stila past, samo da prepreči volitve v oblasti in okrajne zastope. Predrznost je, če isti ljudje danes stokajo, da ni še samouprave. (Obče odobravanje.)

Pri tem moram posebej obsoditi hi-navstvo mariborskih klerikalcev. Mi smo pošteno na podlagi ustave nasto-pali, da se uredi vaša mariborska ob-last. Ljubljana je in kljub temu ostane naše glavno središče, Maribor se bo narodno ojačil, ljudstvo pa bo imelo urade in svojo oblastno skupščino bolj blizu. Vaši mariborski klerikalci pri tem na prav grd način igrajo dvojno vlogo: Privatno zabavljajo čez Ljubljano, da je kar grdo, in si mežikajo, da je ma-riborska oblast pametna stvar, na zu-naj pa nočejo iskreno priznati, da so jo zavozili. (Obče burno odobravanje.)

Naša glavna zahteva je

gospodarska enakopravnost.

To je lepa beseda, ki jo vse stranke rabijo. Da papirna beseda meso postane, pa treba po našem dvoje: Prvič morajo na odločilni mesta pri-ti močje, ki imajo res srce in smisel za to enakopravnost. Velešrb, Velehrvat in tudi slovenski napitjenec ne more imeti onega globokega čuta za vse, onega čuta, da nočemo živeti na stroške drugih, da drugim nočemo ničesar storiti, česar sebi ne želimo, da za zahte-vamo, da se nam da prilika, da dela-mo in razvijamo svoje gospodarske si-le in da se naše delo pošteno prizna in plača, in ne na zadnje, da državi damo, kar ji gre, a ni enakomerno. To je

gospodarsko jugoslovenstvo.

Verjemite, da poleg nepoučenosti, po-manjkanja moči s tem širokim čutom jugoslovenske pravičnosti prinaša naj-več zla naši državi. (Burno odbrava-nje.) Take moči vzgajati po vsej dr-žavi in jih spraviti do moči, to je glav-na naloga SDS.

Drugič pa je za gospodarsko enako-pravnost glavna garancija: dobiti čim več politične moči in se predvsem za-nesti na samega sebe.

Proti Slovincem vladati

se v Beogradu noče in ne želi, more se le, ker so Slovenci svojo politično moč vrgli proč v avtonomistično klerikalno brezdnost. (Burno odobravanje.) Danes klerikalci obupno kličejo na pomoč, češ da je njih dvajset brez vpliva in moči. Res je to! A vprašam jih: Ali smo mi tega krivi? Vlado, ki ni dobra, treba vreči, a da izvoljemo pravičnejšo vlad-o, nam treba moči, ki so jo žalilob

Slovinci lahkoumno zakopali,

ko so izvolili 20 klerikalcev in 4 radi-ćevce.

Pa tudi politiko, ki je to nesrečo pri-nesla, treba strmoglaviti. Najbolj in predvsem v interesu slovenskega gospodarstva, v interesu slovenskega delovnega člo-veka, od kmeta in od obrtnika do de-lavca in fabrikanta je, da se

klerikalizem oslabi.

Ako pa bi ga celo likvidirali, bi na-počila nova doba za Slovence, doba sreče, sloge in ugodnih pogojev za naš napredek. (Tako je! Odobravanje.)

Da, res je, država ne skrbi dovolj za napredek malega človeka, ne pospešu-je v zadostni meri pogojev za delo in zaslužek trgovine, obrti in delavca. A mesto, da so vsi osredotočili delo v to smer, 20 klerikalnih poslancev že več let samo lovi

avtonomistično meglo,

kakor otroci, ki z mrežo lovijo dmi od cigare. (Odobravanje.)

G. Pribičević je prišel v Slovenijo na tri ogromne zборе, da nam ponudi brat-sko roko onih, ki tako mislijo in čutijo za gospodarsko enakopravnost, kakor mi. (Dolgotrajne ovacije Pribičeviću.) Jaz pa moram kot Slovenec dodati, da je rešitev, trajna rešitev v nas samih. G. Pribičević zaupa pameti Slovencev, da neha lo izgrati avtonomistični hazard na izgnjeno karto SLS. Klerikalizem je železna koka na nogah slovenstva.

Mi v Ljubljani razumemo vaš težki boj, ki je obenem naš boj. G. Pribiče-vić pa nas zagotavlja, da je to tudi nje-gov boj in cele SDS. Imenoma Ljublja-ne in krepkih naših organizacij v Ljub-ljanski oblasti Vas slovesno zagotavl-jam naše zvestobe in bratske pomoči do poslednje skrajnosti, to je do po-polne zmage. (Odobravanje zboroval-cev traja več minut.)

Viharno pozdravljen, je potem dr. Pivko, poslanec za mariborsko oblast pozdravil svoje volilce in jih pozval k vztrajnosti in podvojenemu delu, da bodo sadovi še večji.

Pozdrav vodje demokratov v Medjimurju

Vihar navdušenja je nastal, ko je predsednik dr. Lipold sporočil, da se je oglašil k besedi tudi voditelj samostojnih demokratov iz Medjimurja dr. Novak. Ploskanje kar ni pomenilo. Dr. Novak je prinesel pozdrave samostojnih demo-kratov iz najvzhodnejšega dela mari-borske oblasti. Izrazil je svoje obžalo-vanje, da morajo ravno stari neustra-šeni borci za narodno in državno edin-stvo prestat tamkaj toliko zla in gorja. Radićevci jih preganjajo z vso nelz-prosnostjo, a brez uspeha. Naši ljudje ne klonejo. Svoje kakor skala, nad 4000 jih je, ki so oddali glasove za nas. (Kli-ci: Živeli!) Naši seljaki vedo dobro, da ima samo SDS pošten in čist program, čiste prapore, pravo srce za seljake. Vse druge stranke samo trgujejo z nji-hovimi interesi. Politika jim je samo tr-govina. Kljub vsemu trpljenju in prega-njanju pa gremo mi Medjimurci naprej in pred nami gre Svetozar Pribičević kot Bog pred Izraelci. (Temperament-nega govornika in glasnika samostojno-demokratskih idej v Medjimurju je ob-činstvo pozdravilo še s posebno toplimi simpatijami in mu priredilo več minut trajajoče ovacije.)

Na predlog predsednika dr. Lipolda je bila nato sprejeta resolucija, v kateri iz-rekajo zborovalci svojemu šefu, kakor tudi predsedniku oblastne organizacije v Ljubljani dr. Žerjavu in sploh vsem strankinim poslaneom neomajno zaupa-nje. Med viharnimi ovacijami vsem go-vornikom je predsednik zaključil veli-častni zbor.

Demokratske manifestacije na ulicah

Proti eni popoldne so se začele valiti mase naroda iz dvorane na ulico. Mla-dina je intonirala jugoslovensko pesem, kmetski fantje so v hipu dvignili

Svetozarja Pribičevića na rame

in mogočna povorka, razpredena čez celo ulico, se je začela med pevanjem in vzklici valiti proti Aleksandrovi ce-sli. Demokratske množice, intelligencije in priprostega ljudstva z dežele, so marširale skozi Maribor, kjer so tisoč in tisočkrat dr. Korošević častopisili pisarili, da demokratov nič več ni. In vendar klerikalci niso zmogli takšne javne po-litične manifestacije v Mariboru.

Nemška propagandna literatura

«Boj za Koroško»

»Deutscher Schulerverein Südmärk« je izdal brošuro »Der Kampf um Süd-kärnten«, Kärntens Lage am fünften Jahrestage der Volksabstimmung. — Opremljeno s tremi kartami (1. volitve za avstrijski Nationalrat 1923, II. ljudsko štetje 1923, III. jezikovni položaj in jugoslovenske zahteve za novo me-jo), ki jo je napisal znani direktor kro-roškega deželnega arhiva prof. dr. Mar-tin Wutte, ki se sistematično že dolgo bavi s propagando za »nemško« Koroško.

Wutte takoj v začetku veselo kon-štatira »napredek« Nemcev od ljudske-ga štetja 1910 do 1923, a se takoj zresni in z žalostjo ugotavlja, da položaj Ko-roške ni brez nevarnosti. Število slo-venskih narodnih glasov od leta 1921 do 1923 je ostalo nespremenjeno, in že bo delstvo mo dokazuje, da je na Koro-škem še vedno močna pest onih, ki se ne marajo sprijazniti z novim položajem na Koroškem. Zvoljnost konštatira raz-veseljiv razvoj društvenega življenja Slovencev, vè povedati, da je bilo leta 1924. 38 izobraževalnih društev, da jih je 26 od teh delovalo s 3000 člani, da so imeli 100 sestankov, 49 iger, da so čitalnice izposodile 8000 knjig in da je 40 gospodarskih združenj v lepem raz-voju. Da ne prezre slovenskih duhov-nikov in koroških akademikov, ki se pripravljajo na svoj bodoči narodni poklic, je samo ob sebi umevno. In tako ugotavlja Wutte:

»Tako so kljub svojemu razmeroma majhnemu številu radi kompaktnosti in razširjene organizacije nasprotniki, ki se jih ne sme podcenjevati.«

Poparjen po teh dejstvih, zmešan v svoji vsenemški psihozi plebiscitne »zmage« nagromadi Wutte tem ubogim ljudem vse mogoče očitke, da sugerira nemški javnosti nevarnost teh prevrat-nih elementov. V svojem ostrem tonu skuša spodbiti vsa mišljenja koroških Slovencev o falzificiranem ljudskem štetju in njihove zahteve na šolskem in drugih poljih. »Dejstvo« ljudskega štetja 1. 1923 (37.224 oseb za slovenski jezik) mu ukazuje sledeči saldo:

»Slovenski nacionalni voditelji zastopajo torej le majhno manjšino ter ni-majo nobene pravice govoriti v imenu koroških Slovencev, ki so v pretežni večini v drugih taborih.«

Ves njegov brezmejni srd do tega revnega naroda, ki pet let po plebisci-tu še ni izgnil iz položaj svojega orožja

V opoziciji smo, in vendar se od teh tisočev majhnih in odvisnih ni ničče bal, stonajoč po mokri, blani Aleksandrovi cesti. Ovacije ob strati in v sprevedu so se neprestano obnavljale. Pred restavracijo »Union« so nanife-stanti zopet dvignili Svetozarja Pribi-čevića, ki se je v novem, globoko zani-šljenem govoru poslovil od svojih dra-gih somišljenikov. »Demokratske arma-de marširajo po vsej državi, naš zma-ga se bliža naglih korakov.« In vsakdo je čutil impulzivno silo, ki stoji nepre-makljiva za temi besedami. In se dr. Žerjav je moral sredi ulice na stol in izpregovoriti. Novi klici, dokler ni dr. Lipold definitivno zaključil gniljivih ma-nifestacij.

Banket v Unionu

V največji mariborski restavracijski dvorani je prišel nato skupni obed za priglase, ki jih je bilo čez 200. Kmalu se je tudi tam razvil pravcati nara-dni parlament, ki je trajal do 5. Med svira-njem godbe se je prijavilo k besedi 14 govornikov. Z dobrodošlico je prišel v jedrnatem govoru predsednik dr. Li-pold, nakar so govorili dr. Koderman, I. Kejžar, Pribičević, delavec Cmrkar iz Verzeja, gerent Turk iz Ljubljane, dr. Žerjav, obrtnik Novak, zastopnik Jugo-slovenske Omladine iz Zagreba, posl. dr. Pivko, dr. Reisman, dr. Barišević iz Medjimurja, ravnatelj Toman, ščured-nik Parmačević iz Zagreba in dr. Sen-čar, župan v Ptuj. Stvarni, ide polni govori voditeljev so vžigali borbenost in le še bolj utrili vez med reprezen-tanti organizacij in drugih idealnih, ne-sebičnih delavcev, poglabili ljubezen za našo najvišjo idejo, jugoslovenstvo. Zbor je vnovič dokazal naš demokra-tizem v praksi. Kmetje, akademiki, de-lavci in obrtniki, vse je bilo ponešano. Pri mizi predsedstva so sedeli tudi si-novi naših posestnikov iz Prekmurja, na zadnjem koncu mize pa veletrgovci s profesorjem, kmetom in zasebnim uradnikom, zopet višje upokojeni na-dučitelji, kakor smo pač mešani v narodu in naši demokratski stranki.

Ob 17. uri se je odpeljal poslanec dr. Žerjav z ljubljanskim spremstvom in številnimi udeleženci zbora proti ju-gu. Po mariborskem peronu so zadnjič odmevali klici: »Živio Pribičević! Živio dr. Žerjav! Živela SDS!« Minister Pribičević je ostal še v krogu mariborskih prijateljev in se z nočnim brcovlakom skupno z dr. Pivkom povrnil v Beo-grad.

Ogromna je bila razlika med Pribi-čevićem in Radićevim shodom po ve-likosti. Še bolj pa po vsebini. Pribičević ni ljudi zabaval z več ali manje posre-čenimi dovtili, ampak osvajač duše. To je nepobito dokazala strnjena armada na pohodu skozi mesto po zborovanju. Vsi ti tisoči so od danes naprej neustra-šeni bojevniki resnice, ravne poti, Jugoslavije.

pred barbarske zmagovalce, pa doseže vrhunec v njegovi ograbni demunciaciji »Koroškega Slovence« in slovenskih voditeljev. V vsaki najmanjši izjavi ozi-roma stavku najde sled veleizdajstva. Če napiše »Kor. Slovenec« z ozirom na živahno agitacijo avstrijskih Nemcev za Anschluss, da je tudi ta agitacija veleizdajalska in da Slovincem z ozi-rom na to ne preostane nič drugega kot: »Tudi mi hočemo v svojo drža-vo«, kuje iz tega Wutte orožje proti Slovincem. Kljub prozornemu namenu svoje brošure za preganjanje koroških Slovencev se upa zapisati:

»Ničče jim ne ovira njihovega dru-štvenega življenja, njihovega časopisja, javne uporabe njihovega jezika, kolik-orkor to dopušča nemški državni jezik. Nemoteno morejo prirediti svoje pogo-sto hrupne igre in druge sestanke.«

V drugem delu svoje brošure se bavi Wutte z zadržanjem Slovencev v Jugo-slaviji napram izgnanemu plebiscitu, citira skoro vse naše važnejše časopis-je, kar kaže, da je v vsem dobro infor-miran. Razlaga naše domače politične boje po svojih člankih, ki jih je priobčil v nemški reviji »Deutsche Rundschau«, ki izhaja v Berlinu in prinaša pod za-glavjem »Grenz- und Auslandsdeutsch-« članke o jugoslovenskih in še po-sebej o slovenskih političnih razmerah. Močno ga zanima zadržanje beogra-dske vlade za koroško vprašanje, in vse to živahno komentira. Zdi se, da upa, da bo nepristnost Slovencev v vladi omečila srbske politike v zadevi Koro-ške. V splošnem pa izreveni konec brošu-re v strašen strah, ki gonazi koroškimi Nemcem in nemčurjem po hrbitu, temna in črna jim je prihodnost. V onemogli jezi se trkajo na psa in se priprav-ljajo, da bodo s pesmi branili koroško pred invazijo! ...

J. T.

Novi tečaj za strojepisje.

slovensko in nemško stenografijo ter knjigo-voilstvo se začnejo na zasebnem učnem zavodu Ant. Rud. Legat v Mariboru dne 3. februarja t. l.

Pojasnita in prospekti v trgovini s pisalnimi stroji Ant. Rud. Legat in Co. Maribor Slovenska ulica 7, telefon 100.

BARJUN, ŽANET za večerne toa-lete in svila v vseh barvah samo prvovrstni izdelek.

Kangarn, sukno, ševlot samo kvaliteto blago pri

LENASI & GERKMAN Ljubljana

Iz življenja in sveta

Nebo v februarju

Zadnji popolni solnčni mrk 14. januarja so uspešno opazovali mnoge znanstvene ekspedicije. Angleška ekspedicija, ki je odpotovala v svrhu opazovanja solnčnega mrka v bližino Benkulena na otoku Sumatri, je imela zelo lepo vreme. V kratki dobi 3 minut 13 sekund se ji je posrečilo doseči vse, kar je hotela. S posebnimi aparati je ujela spektra raznih plasti solnčne površine in sicer iz najoddaljenejših infrardečih in ultraviolečnih žarkov. Znanstvena obdelava teh izvlečkov bo trajala najmanj pol leta.

Solnce se v februarju zopet bliža ekvatorju. Njegova deklinacija znaša 1. februarja opoldne $-17^{\circ}14'$, 1. marca opoldne pa samo še $-7^{\circ}47'$ tako, da se dvigne solnce v februarju za $9^{\circ}27'$. Dan neprestano narašča in traja 1. februarja 9 ur 23 minut, 1. marca pa že 10 ur 58 minut. Naraste torej za 1 uro 23 minut. Do 12. februarja, 1. marca pa že 10 ur 58 minut. Naraste torej za 1 uro 23 minut. Do 12. februarja se bo poznal ta prirastek bolj zjutraj, pozneje se pa to razmerje spremeni in dan začne naraščati bolj zvečer. Solnce je od 20. januarja v znamenju Vodnarja, 19. februarja ob 10.35 pa preide v znamenje Rib. Na solncu je opaziti zdaj več solnčnih peg, kar pomeni, da gre delovanje njegove površine v hujšem tempu. Zadnje dni preteklega tedna so bile solnčne pege celo tako velike, da jih je bilo mogoče opazovati skozi zakajeno steklo s prostim očesom.

Luna. Glavne lumine faze bodo: zadnji krajec 6. februarja ob 0.25, mlaj 12. februarja ob 18.20, prvi krajec 19. februarja ob 13.36 in ščip ali polna luna 27. februarja ob 17.51. Luna bo najbližja zemlji 12. februarja ob 13. uri, ko bomo videli njen premer pod očesnim kotom $33'29''$. Luna prekorači 3. februarja ob 7. uri ekvator na poti proti jugu in doseže najnižjo lego pod ekvatorjem 10. februarja ob 1. uri (deklinacija $-21^{\circ}41'$). Nato prekorači ekvator znova in sicer opoldne ob 15. na 16. februarja ter doseže najvišjo lego nad ekvatorjem 22. februarja ob 23. uri (deklinacija $+21^{\circ}44'$).

Planeti. Merkur bo 16. februarja ob 2. uri v zgornji konjunkciji t. j. na podaljšani črti, ki spaja zemljo s solncem. Zato februar za praktično opazovanje tega planeta ni ugoden.

Venera, ki je bila doslej večernica, se naglo približuje solncu in bo 7. februarja ob 14. uri v spodnji konjunkciji. Ob tem času je ne bomo videli. Šele konec februarja se oddalji od solnca in bo jutranjica, ki jo bomo videli pred sončnim vzhodom. V daljnogledu se bo videla ob tem času kot ozek srp, čigar vzhodni del je razsvetljen. Dozdevni premer Venerinega kolobarja znaša ob tem času nekaj nad $50''$.

Mars gre v februarju skozi sozvezdje Strelca in je v najnižjem delu ekliptike. Vzhaja zgodaj zjutraj in sicer še pred 5 uro. V daljnogledu ga vidimo kot kolobarček s premerom $4.7''$ — $5.1''$ tako, da za opazovanje ta čas ni ugoden.

Jupiter je prekoračil 25. februarja svojo konjunkcijo s solncem in zato ga začetkom februarja še ne vidimo. Pojavi se kot jutranjica tik pred solnčnim vzhodom šele konec februarja.

Saturn je v sozvezdju Tehtnic blizu stalnice Theta. Vzhaja začetkom februarja po 2. uri zjutraj, konec februarja pa ob 1.30 in ostane nad obzorjem do jutra. Sredi januarja ga vidimo skozi daljnogled kot kolobarček s premerom $15.1''$. Obdaja ga obroč, ki prehaja v elipso, čije osi merijo $38.0''$ in $15.2''$.

Uran se bliža svoji konjunkciji s solncem, ki nastane 16. marca. Nad obzorjem je sicer takoj zvečer, vendar pa kmalu zahaja.

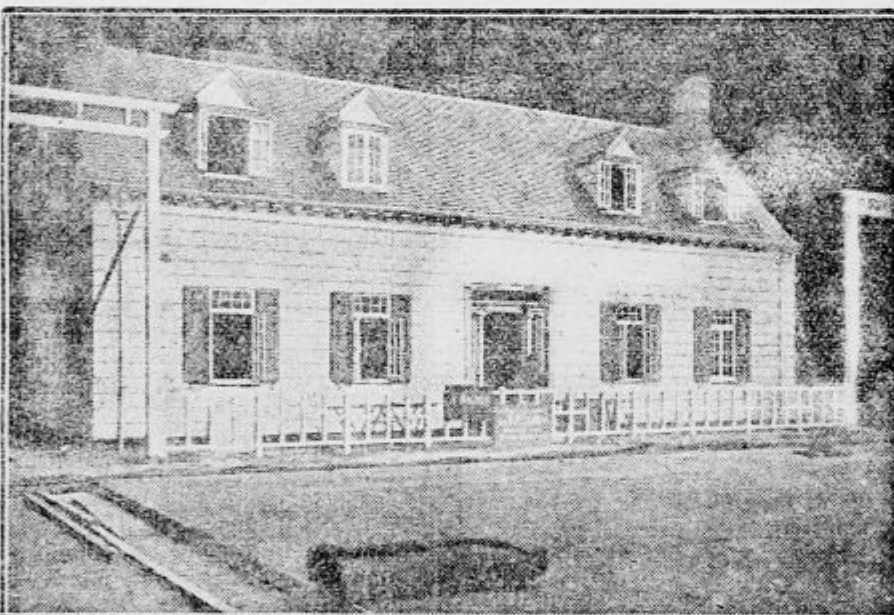
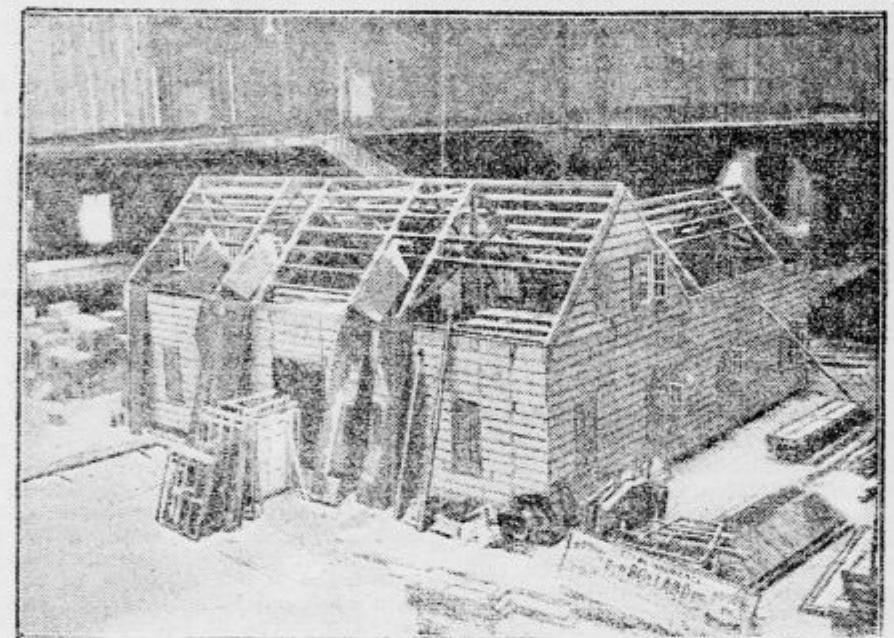
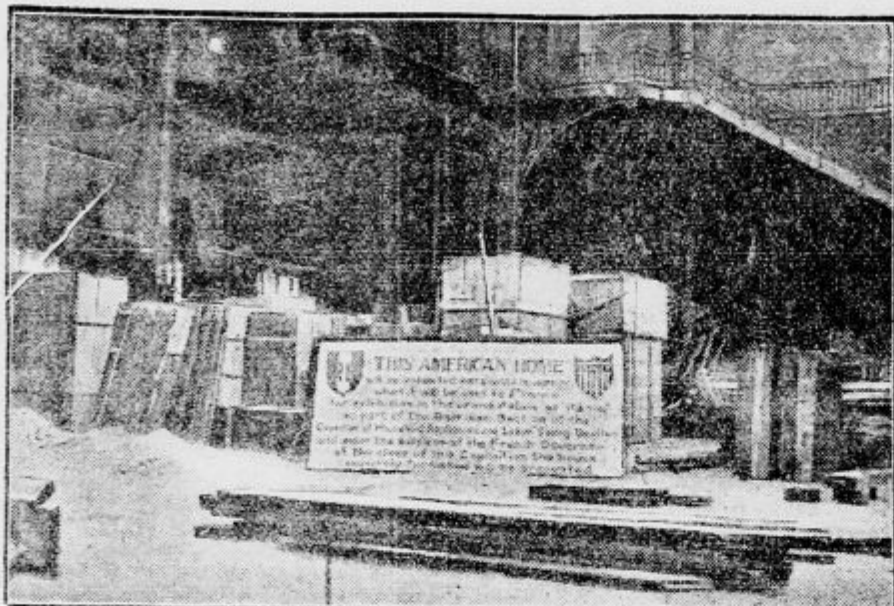
Neptun je v sozvezdju Leva zapadno od stalnice Regula. 12. februarja bo v opoziciji s solncem tako, da je njegova lega za opazovanje zdaj najugodnejša.

Lega zvezdnega firmamenta začetkom februarja ob 21. sred februarja

ob 20. in koncem februarja ob 19. uri: V zenitu Kočijaž, proti severu Mala Medvedica in Zmaj, na severovzhodu Velika Medvedica in Hrti, na vzhodu Mali in Veliki Lev, na jugovzhodu Rak,

Dvojčki, Mali Pes in Hidra, na jugu Orion in Veliki Pes, na jugozapadu Bik in Oven, na zapadu Perzej, Trikotnik, Andromeda, Ribe in Pegaz, na severozapadu Kasiopeja, Cefeus in Labod.

Ameriška zložitiva hiša

V ogromna mesta stlačeni Američani preživljajo poletje na deželi kakor naši meščani Vendar se pa Američani ogibajo letoviških hotelov in bivajo raje v popolni svobodi po travnikih in v gozdovih pod šotori ali pa v zaslinih, primitivno zgrajenih hišicah. Že pred večimi desetletji so pa začeli izdelovati tudi zložitve hiše, katero na letovišče namenjeni Američani izbere pri tovarnarju, jo naloži na en, dva ali tri vagona, na izbranim prostoru sestavi, biva v njej, dokler se mu lubi, če se pa kraja naveliča, jo zopet podre in pošlje z gorovja k morju, kjer živi v njej do jeseni, ko jo zopet razloži in pošlje nazaj v mesto. Pozimi hišico prepletkajo in popravijo, če se je kaj pokvarilo, in drugo leto potuje hišica zopet v druge kraje. Praktične in poceni hiše so začeli

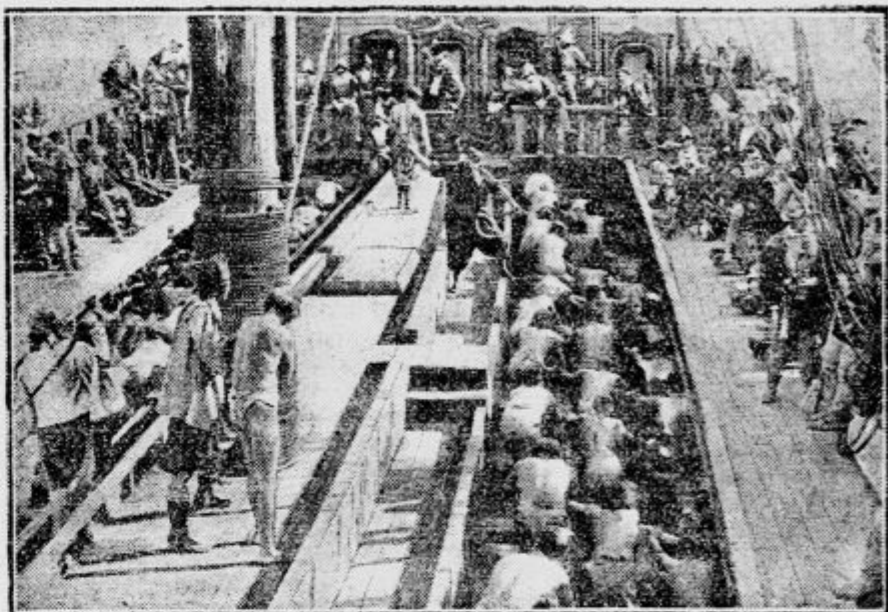
kmalu kupovati tudi manj premožni sloji, ker jih lahko plačujejo v obrokih, in stanujejo v njih. Njih praktična in udobna oprema se je tokom časa razvila do rafiniranosti, kar se tiče uporabe prostora, kjer je vsak kotiček smoteno izrabljen, praktičnega in obenem lepega pohištva ter drugih udobnosti, katere hišice nudijo stanovalcem. Stanovanjska beda v Evropi je napotila ameriško vlado, da je poslala v Pariz na razstavo v Grand palais precej prostorno tako hišo, ker se nadeja velikega eksporta in bogatega dobička. Na eni sliki vidimo to hišo razloženo, kakor se prevaža, na drugi pa že do strehe sestavljeno, tretja slika nam pa kaže hišo dovršeno, popolnoma urejeno in obljudeno. Čedno poslikana in praktično razdeljena je v resnici prav priazen

Velikanski uspeh! Senzacija dneva! Veliki naval na blagajne!

MORSKI VRAG

Monumentalni filmski veleumotvor — Največji dosežaj izdelani pomorski film.

Najlepša žena sveta, prekrasna ENID BENNETT in najboljši filmski igralec, slavni MILTON SILLIS, kakor tudi ostala samo izbrana elita filmskih igralcev — Krasni naravni posnetki z morja — Veliki pomorski boji — Tisoče in tisoče sodimskih — Kolosalna režijska, ki daleč prekaša vse prejšnje.

Wiltona in Miltona je stala izdelava in razkošna oprema tega grandioznega pomorskega filma. Znatno pomnožen prvovrstni umetniški orkester svira pri vseh predstavah, za ta velefilm posebno našudirani izvršni spored.

Vred ogromno dolžine filma se vrše predstave točno ob
3, 5, 7, 9. Predprodaja vstopnic od 10. do pol 1.
ELITNI KINO MATICA, vodilni kino v Ljubljani, telefon 124.

dom. Te hiše so tudi v Evropi na prodaj na obroke in upati je, da bodo vsaj nekoliko omilile stanovanjsko bedo.

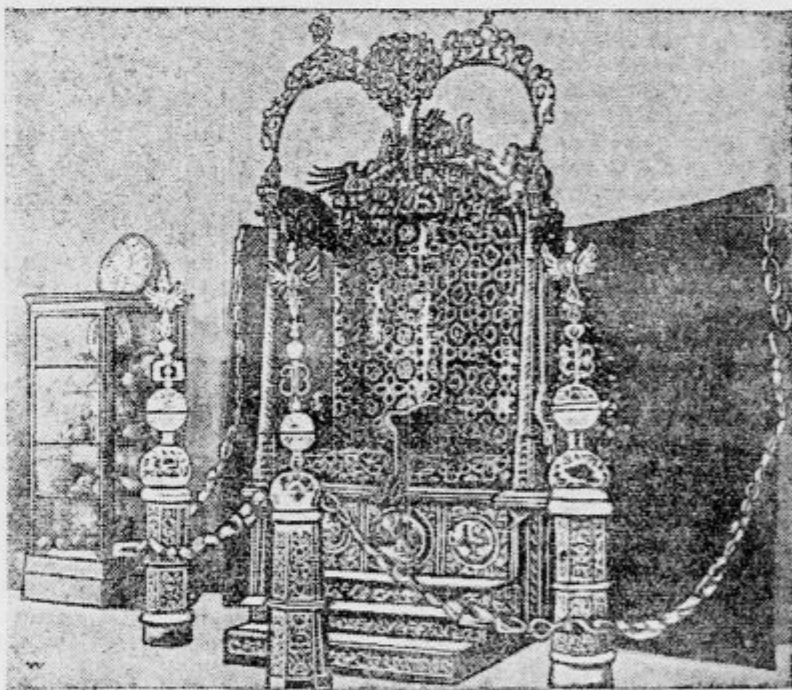
Razočarana artistka

Leta 1923. se je seznanil grof Pavel Franc Eldz v Buenos Airesu s prikupljivo in mlado artistinjo Jožico Schrammovo, rodno iz Avstrije. Dekle je bilo revno in bedno, grof pa jo je tako vzljubil, da jo je končno poročil in jo priznal za zakonito ženo. Eldz pa se ni brigal po poroki za zasluzek. Sklenil je živeti na račun svoje žene, kateri je dal zvezeč naslov, ki so mu ga zapustili predniki. Delal je tudi različne dolgeve in ko so mu bili upniki za petami, je izginil. Zapustil je svojo ženo in se napotil po svetu.

Razočarana artistka je nekaj časa z vsemi močmi delala, da bi poplačala dolgeve nesramnega človeka. Lani je prišla na Dunaj, kjer je obiskala svoje sorodnike. Naenkrat je naletela na po-

beglega moža, ki se je očitno prav dobro zabaval v družbi dveh dam. Prijela ga je trdo in je zahtevala od njega, da se vrne k njej ter začne zopet skupno življenje. Grof pa je naenkrat izjavil, da kaj takega ne odgovarja tradicijam njegove rodbine. Misli je, da bo ta razlog dovolj močan, da se ne bo žena več brigala zanj. Toda artistka je bila energična ženska in ga je tožila ter zahtevala v tožbi zakonito vzdrževalnino. Grof je poslal na razpravo svojega zastopnika in je izjavil, da se smatra še vedno samca ter da je poročil artistko samo zato, da bi ga finančno podpirala.

Ta izjava je seveda osupnila sodnike prav tako kakor javnost, ki je prisostvovala obravnavi. Sodišče je pozvalo moža, naj predloži dokaze svojega denarnega stanja. Grof je zahteval ustrege in izkazalo se je, da opravlja službo pisarniškega volonterja pri tvrdu Mayr in Melnhof v Gradcu in da prejema 180 šilingov mesečne plače. Pristojna oblast mu je izdala tudi ubožno spri-

Carlski prestol iz čistega srebra

razkazujejo sedaj boljševiki v Moskovskem orožarnem muzeju Prestol izliva iz časov Petra Velikega in Ivana Groznega, torej iz 17. stoletja. Vrednost njegova je neprecenljiva, ker je sestavljen zares iz čistega srebra v vseh mogočih podrobnostih.

L. N. Tolstoj:

Prvi spomini

(Iz avtobiografskih opazk 1. 1878.)

Rodil sem se v vasi Jasni Poljani, kjer sem preživel tudi svojo prvo mladost.

To-le so moji prvi spomini (ki jih ne znam postaviti po vrsti, ker ne vem, kaj je bilo prej, kaj pozneje; pri nekaterih niti tega ne vem, ali so resnični ali so se mi sanjali). Evo jih: povezan sem; rad bi si oprostil roke, pa si jih ne morem in zato vpijem in jočem. In moje vpitje mi je samemu neprijetno; toda ne morem se vstaviti. Nekdo, ne spominjam se kdo, je sklonjen čezme. In vse to je v polmeti. Toda spominjam se, da jih je bilo dvoje. Moje vpitje — in — kuje nanju; vznemirjena sta radi njega, toda ne razvežeta, to, kar hočem, me vseeno ne, in jaz vpijem še glasneje. Zdi se jima, da je to potrebno. (da sem zvezan, namreč), jaz pa vem, da tega ni treba, in jima hočem to dokazati in jočem z glasnim krikom, ki mi je samemu zopern, toda ne morem si drugače pomagati. Čutim neopravičenost in krutost ne ljudi, kajti ljudem se smilim, temveč usode in usmiljenje do samega sebe. Ne vem in nikdar ne zvem, kaj je to bilo;

ali so me kot dojenčka povijali in sem pulil roko iz povojev, ali so me — vijali, ko sem bil že več kot leto dni star, da bi si ne razpraskal lišaja; ali sem strnil v ta edini spomin več vtisov, kakor človek to dela v sanjah, toda res je, da je bil to moj prvi najmočnejši vtis življenja. In česar se najbolj spominjam, ni moj krik ne trpljenje, temveč zapletenost, protislovnost vtisa. Želim si prostosti, ki ne bi nikogar motila, in jaz, ki potrebujem moč, sem slaboten, oni so pa močni.

Drugi vtis je radosten. Sedim v koritu in obdaja me nov, neprijeten voni nekakšne snovi, s katero otirajo moje majhno telesce. Bržkone so bili otrobi v vodi in v koritu, toda novost vtisa otrobov me ni zbudila. In prvič sem opazil in vzljubil svoje telesce z rebri, ki sem jih videl na prsih, in gladko temno korito, pestunje roke z zavilanimi rokavi in toplo, kadečo se vodo in njen zvok, posebno pa občutek gladnosti mokrih robov korita, ko sem drsal po njih z ročicami.

Čudno in strašno je pomisliti, da ne najdem v svojem spominu od rojstva pa do treh let, torej iz časa, ko sem pil iz prsi, ko so me odstavili, ko sem pričel lesti, hoditi, govoriti, nobenega vtisa razen teh dveh, če še tako iščem po

njem. Kdaj pa sem se tedaj pričel? Kdaj sem pričel živeti? In zakaj si z radostjo predstavljam samega sebe v tistem času, dasi me je bilo včasih strah, kakor je še sedaj marsikoga, če sem si predstavljaval samega sebe v času, ko bom zopet stopil v stanje smrti, iz katerega ne bo spominov, ki bi se dali izraziti z besedami? Ali tedaj nisem živel, ko sem se učil gledati, poslušati, razumeti, govoriti, ko sem spal, pil iz prsi, in poljubljati prsi in se smejal in veselil svojo mater? Živel sem in sicer blaženo! Ali si nisem tedaj pridobil vsega tega, od česar sedaj živim, ali nisem tedaj pridobil toliko in tako hitro, da vse ostalo življenje nisem pridobil niti stotega dela tega? Od petletnega otroka do mene je samo korak. Od novorojenčka do petletnega otroka strašna daljina. Od zarodka do novorojenčka — brezno. A od nebitja do zarodka ni več brezno, temveč nedoumevnost. Ne samo, da so prostor, čas in vzročnost oblike mišljenja in da je bistvo življenja izven teh oblik, temveč vse naše življenje, vse popolnejša in popolnejša podreditev samega sebe tem oblikam, potem pa zopet osvoboditev od njih.

Naslednji moji spomini se nanašajo že na četrto-peto leto, toda tudi teh je zelo malo in niti eden izmed njih se ne

nanaša na življenje izven hišnih sten. Do petega leta prirode sploh ni zame. Vse, česar se spominjam, se godi v postelji, v sobi. Ne trave ne listja ne neba ne solnca, ničesar tega ne poznam. Nemogoče, da bi mi ne bili dajali cvetic, listja, da bi se igral z njimi, da bi ne bil videl trave, da bi me ne bili zagrinjali pred solncem, toda do petega do šestega leta ni niti v enem mojem spominu tistega, kar imenujemo priroda. Kdor jo hoče videti, se mora najbrže oddaljiti od nje, jaz pa sem bil priroda.

Naslednji spomin za koritom je spomin na »Jeremijevo«. »Jeremijevo« je bila beseda, s katero so nas, otroke strašili, toda moj spomin nanjo je takle: ležim v postelji in pri srcu mi je veselo in dobro, kakor vedno, in ne spominjal bi se tega, ali naenkrat prične govoriti pestunja ali nekdo drugi iz tega, kar tvori moje življenje, z glasom, ki mi je nov, in odide; meni pi postane poleg tega, da mi je veselo pri srcu, še strašno. In spominjam se, da nisem spomnil, da je še nekdo ravno tak kot jaz. (To je najbrž moja eno leto mlajša sestra Mašenka, s katero sva spala v isti sobi). In spominjam se, da je pri moji postelji majhna zavesa in da se oba s sestro veseliva in plašiva te nenavadne stvari, ki se je zgodila z nama.

In skrivam se v blazine in se skrivam in pokukavam proti vratom, od koder pričakujem nekaj novega in veselega. In midva se smejeva in skrivava in čakava. In tedaj se prikaže nekdo v obleki in oglašnici ves tak, kot nisem še nikoli videl, toda spoznam ga, da je to tista, ki je vedno pri meni (pestunja ali teta — sam ne vem), in ta nekdo govori z globokim glasom, ki ga poznam kot nekaj strašnega o porednih otrocih in o Jeremijevi. Jaz vriskam od strahu in od veselja in resnično me je groza, obenem se pa veselim tega, da me je strah, in želim, da bi tisti, ki me straši, ne sprevidel, da sem ga spoznal.

Nato utihneva, toda kmalu pričneva mlašč zopet šepetati, da bi spet priklivala Jeremijevo. Poleg spomina na Jeremijevo imam spomin, ki mu je podoben. Najbrž sva da že v poznejši čas, ker je bolj jasan, toda nerazumljiv — mi je ostal vedno. Glavna oseba tega spomina je Nemec Fjodor Ivanovič, naš učitelj, toda čisto gotovo vem, da še nisem pod njegovim nadzorstvom, torej je to moralo biti pred petim letom. In to je prvi vtis, ki ga imam o Fjodoru Ivanoviču. In zgodilo se je to tako zgodaj, da se še nikogar ne spominjam, ne bratov ne očeta. Če sploh imam predstavo o kakem dru-

čevalo. Na ta način ne bo seveda artistika dobila nobene odškodnine in breznačajni pustolovec se bo lahko še naprej nemoralno okoriščal z lahkovernimi žrtvami, ki mu bodo nasledale.

Velik vohunski proces v Leningradu

Včeraj, 1. februarja, se je pričel v Leningradu velik proces, naperjen proti 43 vohunom republike Estonije. Sodišču, ki bo sodilo obtožence, predseduje sodnik Ulrich, obtoženci pa so baje žrtve estonskega generalštabnega majorja Martina, ki je razprostrl širum Rusije mrežo poizvedovalcev.

Najeti ljudje so Martinu stalno poročali o številu vojaških čet, o vojaških vajah in sličnih rečeh. Vohuni, ki so bili v njegovi službi, so imeli celo pravico in dovoljenje spraviti sumljive ruske državljane čez mejo. V ta namen so jim agenti pošiljali ponorejene potne liste in denar.

Po drugi strani pa so Martinovi služabniki vihotapljali boljševiškemur režimu nasprotujoče ljudi v deželo. Pri tem delu je pomagal posebno zastopnik vohunskih služb v Narvi, neki Nikola Jevič, ter polkovnik belih gardistov Frank. V vohunskih službah nahajajoči se plačanci, so se morali zavezati, da bodo v slučaju potrebe razrušili mostove in važne železniške naprave. Preden pa je prišlo do tega, je sovjetska policija razkrila zaroto, polovila zarotnike in jih postavila pred sodišče. Obravnava bo trajala predvidoma 12 do 14 dni.

Lars Möller, najsevernejši novinar na kontinentu

V Gotthaagu na Grönlandiji je umrl v visoki starosti izdajatelj eskimskega lista «Atuagagluittit», kar bi rekli po našem: Nekaj, kar moraš čitati. Možno je, da seboj zanimivo življenje. Ustanovil je imenovani list leta 1861, ter ga je do leta 1923, vodil popolnoma sam. O tem najsevernejšem žurnalistu na zemlji je napisal sedaj znani raziskovalec Grönlandije Peter Freuchen v kodanjskem dnevniku «Politikens» lep članek. V tem članku pravi:

Lars Möller je bil še zelo mlad kljub svoji visoki starosti. Bil je rojen za voditelja in je kazal ta talent že v svojih mladih letih. Grönlandski reformator, dr. Rink je spoznal njegovo nadarjenost takoj in ga je poslal na Dansko, kjer se je učil črkostavstva. Potovanje iz Grönlandije na Dansko je bilo takrat pravičarstvo dogodek. Mladi Lars je prišel v Kodanj ter je bil kmalu sprejet v najboljši danske kroge. Ko je dorasčal, je kazal vedno večje talente. Bil je nenavadno duhovit ter je imel veliko prisotnost duha. Ko ga je nekoč sprejel kralj Frederik VII. v avdienci, mu je rekel, da je on prvi Grönlandec katerega vidi. Lars mu je dal vljuden odgovor, da je tudi Frederik VII. prvi kralj, ki ga on vidi.

Iz Danske se je vrnil Möller v Grönlandijo, kjer je začel ustanavljati časnik za svoje rojake. Moral se je v začetku boriti z velikimi težavami. List je namreč pisal in stavil sam, in zraven tega je moral rezati še slike zanj. Njegov stroj za tiskanje je bil zelo enostavna priprava. Vendar je kljub temu našlo grönlandsko prebivalstvo v vsaki številki dovolj zanimivega gradiva. List je čital vsak Grönlandec, ki je bil le zmogel čitanja. Šele čez leta in leta je Möller nabavil za svojo tiskarno modern stroj za tiskanje. Svoje podjetje je pretvoril polagoma v pravo tiskarno in danes se nahaja v nji celo zavod za litografiranje.

Posebno dobro karakterizira Möllerja to, da je znal najti izhod iz vsakega položaja. Razmere so povzročile, da je prišel njegov list po par letih obstoja v vladine roke. Vendar pa ni mogla vlada nič storiti, ker jo je imel Möller popolnoma v svoji oblasti. S svojimi duševnimi sposobnostmi je docela obvladal svoje nasprotnike ter si jih je vedno pokoril.

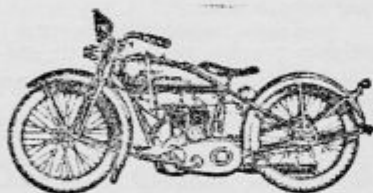
Möller je bil poleg tiskarja in novinarja tudi knjižničar. Bil pa je vedno in povsod originalen človek. Nekoč je napisal eskimski duhovnik slovnico ter jo izročil Möllerrju v tisk. Sedem let je delo čakalo v tiskarni, in ko je izšlo,

je imelo komentar in opravičilo Möllerja, ki je napisal: »Ta knjiga je morala zelo dolgo čakati, preden je prišla na svetlo. Toda to ni krivda založnika in tiskarja, marveč pisatelja. Pravopis knjige je bil namreč strašen. Zelo raba vejice je bila zelo komplicirana, s podpiči pa je imel izdajatelj naravnost nepopisne muke. Moral je predelati slovnico od začetka do konca, jo še enkrat prepisati in šele potem jo je mogel dati v tisk.«

Okoli Larsa Möllerja se je zbirala vsa grönlandška inteligenca. Vsi so hoteli k njemu po nasvete in so mu prinašali informacije. Bil je pravi sin svojega naroda, naroda, ki ni brez bodočnosti. Lars je zapustil po svoji smrti dva sina. Prvi je nadarjen risar, drugi pa fotograf. Tega smatrajo enega izmed najbolj nadarjenih ljudi v današnji Grönlandiji. Ko je obiskal danski kralj leta 1921, Grönlandijo, ga je Möller sprejel in postregel čisto po svoje. Dal je pripraviti kavo in pogrniti mizo za dve osebi, zase in za kralja. Kraljica pa je morala piti kavo z drugimi ženskami v sosedni sobi. Tako je živel ta častitlivi prorok Grönlandije, izvrsten sin svoje dežele in branitelj pravic svojega naroda.

9996 km v 10 dneh

Nedavno se je pod kontrolo holandskega avtomobilnega kluba vršila desetdnevna non-stop vožnja. Motor (3/4 HP Harley - Davidson) je torej moral

delovati vseh deset dni brez prenehanja in je moral biti tudi pri polnitvi z bencinom in oljem v obratu. Za to desetdnevno vožnjo so bili določeni trije vozači, ki so se menjavali vsakih deset ur. Tekom 10 dni so na progi, dolgi 418 km, prevozili 9997 km, kar je pač lep rezultat, posebno če se upošteva, da zima ni baš najugodnejši čas za dirkanje z motocikli ali avtomobili.

Besneči ocean

Na Atlantskem oceanu je bilo te dni silno viharno vreme, ki je uničilo celo vrsto ladij na odprtem morju, druge pa težje ali lažje poškodovale. Vihar je imel značaj vrtnice. Potniki pripovedujejo, da niso že dolgo doživeli tako burne morske vožnje. Morje se je igralo z ladjami kakor z igračkami ter se poginjalo v visoke valove, ki so dostikrat dosegali višino 20 metrov. Potniki kakor tudi pomorščaki so trepetali v skrbeh za svoje življenje. Imeli so dovolj vzroka za to. Angleški parnik «Anglione» je bil tako zdelan, da se je jel pogrezati v vodo. K sreči je prišel mimo baš v usodnem trenutku ameriški parnik «President Roosevelt», ki je vzel na krov obupano posadko. Druga angleška ladja «Larristan» se je potopila s posadko, ki je štela 24 moških. Samo šest ljudi se je rešilo. Vzel jih je na krov nemški parobrod «Bremen», last severnonemškega Lloydja.

Iz Londona prihajajo poročila, da morje še vedno premetava po valovih parnik «Erindino», ki je brez gospodarja. Tudi veliki preokooceanski parnik «Olym pic» je že parikrat prošil pomoči. Francoska potniška ladja «France» ter angleški parobrod za pasažirje «Aquitania» sta sicer dospela v newyorško pristanišče, imela pa sta dva dneva zamude. «Aquitania» se skorajda ni mogla zadržati. Ko je pristala v luki, je udarila z vso silo ob kamemito nabrežje, nakar so se potniki oteli na suho. Kapitana obeh ladij sta izjavila, da besni ocean kakor pomnilje le najstarejši pomorščaki in da dosega njegovi valovi čestokrat 20 metrov.

Tudi na Filipinskih otokih je nastal zadnje dni vihar, ki je povzročil veliko razdejanje. Več ladij je ob tej priliki utonilo in domače prebivalstvo jim nikakor ni moglo pomagati, dasi je v ta namen žrtvovalo vse svoje sile.

gem, posebnem bitju, jo imam samo o sestr, in to samo zato, ker se je prav tako bala Jeremijeve kakor jaz. S tem spominom je združena tudi moja prva predstava o tem, da je v naši hiši tudi gornje nadstropje. Kako sem prišel gori — ali sem prišel sam, ali me je kdo nesel, — se ne spominjam; spominjam se samo tega, da nas je veliko, da se držimo za roke, med nami so tudi tuje ženske (sam Bog ve, kako da se tega spominjam, da so perice), pričnemo plezati in Fjodor Ivanovič skače in ori tem previsoko vzdiguje noge in preveč ropota in razbija ž njimi; v enem samem trenutku čutim, da to ni lepo, da je razvratno in ga opazim ter menda pričnem jokati. In vse se konča.

To je vse, česar se spominjam do petih let. Drugera se ne spominjam ničesar — ne svojih pestun, ne tet, — bratov, ne sester, ne očeta, ne sob, ne igrac. Boli določeni spomini se prične v času, ko sem se moral preseliti doli, k Fjodoru Ivanoviču in k staršim bratom.

Ko sem se selil doli k Fjodoru Ivanoviču in k bratom, sem prvič in zato močnejše kot kadarkoli pozneje občutil to čustvo, ki ga imenujemo čustvo dolžnosti ali čustvo križi, ki ga je dolžan vsakdo nositi. Žal mi je bilo zapustiti tisto, česar sem bil navajen, (iz

Občni zbor Sokola I. v Ljubljani (Tabor)

V soboto zvečer je imel Sokol I. v Ljubljani svoj 19. redni občni zbor v mali dvorani Kazine. Posej ni bil posebej dober, za osmo uro napovedan, se je aoril vsi oči in zbor uro pozneje, ker pravila zahtevajo navzočnost ene tretine članstva.

Občni zbor je otvoril društveni starosta br. dr. Pavel Pestotnik, ki je po običajnih formalnostih in po pozdravu zastopnikov br. dr. Krejčiča in Stravs ter br. Adama iz Prage imel daljši govor, katerega glavni del smo že objavili. V svojem govoru se je spomnil vseh onih, ki so pripomogli, da je zgradba Sokolskega doma toliko napredovala, da bo v tekočem letu telovadnica že uporabljiva. Posebno zahvalo je izrekel društvu podstarosti br. Jostpu Turku, ki je s svojo agiliteto in s lastno darežljivostjo največji dobrotnik Tabora, za kar se mu je društvo odločilo s tem, da mu je vzdalo v dom kamen s primernim napisom. Zahvalil se je tudi časopisju za naklonenost ter se spomnil v preteklem letu umrlih bratov in sester. Poudarjal je vestnost in deložnost vseh društvenih odsekov in po sameznih odhodkih, ki so v najlepši slogi in bratski ljubezni delovali v prid društvu. Med drugim je tudi naglašal, da je razmerje do Orjune in sporta, kateri obe organizaciji prideta s društvom večkrat v stik, ker so mnogi člani tudi v obeh organizacijah člani — prijateljsko. S posebnim poudarkom je omenil delovanje mladinskega odseka, ki mu bo potem, ko bo nova društvena telovadnica uporabljiva, dana važna naloga, da zbere čim večje število mladine v svoje okrilje. Govor brata staroste je bil z odobro vanjem sprejet.

Kot zastopnik Ljubljanske župe je govoril br. Stravs, ki je povdarjal, da je Sokol I. eno najboljših župnih društev ter je nato predčital poslanico, ki jo je izdalo savezno starišinstvo. Za pozdrav se je zahvalil tudi br. Adam iz Prage, ki je izročil tudi pozdrave br. Vorla, načelnika praškega Sokola, želeč društvu najlepših uspehov.

Tajniško poročilo je podal br. Tratar, ki je navedel glavno društveno delo, posebej pa je podrobneje poročal o prireditvah, ki jih je društvo pred letom priredilo in ki so dale društveni blaginji lepe dohodke. S prošnjo na članstvo, da ostane društvo zvesto in naklonjeno tudi v prihodnje, je zaključil svoje obširno poročilo.

Jako zanimivo je bilo poročilo br. načelnika Prosenca, ki je podal pregledno sliko o tehničnem delu v društvu. Iz obširnega poročila naj omenimo, da je društveni prednjski zbor štel začetkom leta 30 članov, koncem leta pa 27. Vsi vodniki posrednih oddelkov so s pravi razumevanjem sokolskih vzgojnih nalog vršili svoje delo. Iz podane statistike je bilo razvidno posebanje telovadbe, povprečno je bilo navzočih 37 članov, 28 članic, 18 ženskega naraščaja, 30 moškega naraščaja, 32 ženske dece in 43 moške dece. Skupna je nad 550 oseb posečalo sokolsko telovadbo. Udeležba pri javnih nastopih je bila častna pa tudi vzorna, enako si je tudi društvo pri tekmah priborilo vselej častne uspehe.

O denarnem poslovanju je poročal računovodja br. Bratko, ki je predložil udeležniškim pregledno izdano poročilo, in sicer račun bilance in račun izgube in dobička. Bilanca izkazuje 320.000 Din dohodkov in 317.000 izdatkov, društveno premoženje pa znaša 307.000 Din. Poročilo je bilo odobreno po izjavi preglednikov računov. Zbravalec je bil predložen podrobno izdani proračun za tekoče leto, ki izkazuje 195.000 Din dohodkov in 198.000 Din izdatkov. Proračun sta poljsnevala poročevalci in br. starosta. Na predlog br. Maroša je bil proračun sprejet.

Za tem so sledili predlogi odbora in sicer na vprašanje župnega starišinstva, kakšno stališče zavzema društvo glede izdajanja župnega Vestnika. Odbor predlaga, da župa nadaljuje s izdajanjem Vestnika, ako bi to ne bilo možno, naj se izdajajo samo izvestja. Dalje predlaga odbor župnemu starišinstvu, da naj savezni in župni prispevek ne presega 10 Din letno. K tej točki se je oglašil župni starosta br. dr. Krajčič, ki je poljsnil velik pomen čestne sokolske organizacije ter prav umetno in odlično zagovarjal potrebo prispevanja organizacijskih prispevkov višjim organ, edinicam. Predlog odbora sta bila sprejeta.

Volitve odbora so se izvršile z vzklkom, in sicer je bila sprejeta predložena kandidata na lista z edino izpremembo, da se odbor pooblasti, da imenuje sam prosvetarija, ker

je obiekli. In tedaj sem prvič opazil ne vseh tistih, ki sem z njimi živel zgoraj, temveč poglavito osebo, s katero sem živel in ki je prej nisem razumel. To je bila tetka Tatjana Aleksandrovna. Spominjam se je nevelike, ohilne, črnolase, dobre, nežne, sočutne. Ona mi je oblačila haljo, me objemaje opasovala in poljubljala in videl sem, da je čutila isto kakor jaz, da je škoda, strašno škoda, toda da mora tako biti. Občutil sem prvič, da življenje ni igračka, temveč težka naloga, — ali ne bom tako čutil tudi, ko bom umrl: spoznal bom, da smrt ali bodoče življenje ni igračka, temveč težka naloga?

NOGAVICE KLUŠ

so najboljšie in najcenejše kalji trepnost enega para nogavice z tigom in znakom (rečo, modro ali zlato)

„ključ“ je leta kot trepnost štirih drugih parov, 88-1

Kupite in preizkušajte si!

Sokolstvo

le br. Prosenec iz zdravstvenih razlogov odklonil izvolitev. Izvoljeni so soglasno: Starosta br. dr. Pavel Pestotnik, I. nam. starosta a. Milena dr. Žerjavova, II. nam. starosta br. Jostp Turk, III. nam. starosta br. inš. Fran Zelenko, načelnik br. Zane Milčev, načelnica a. Zora Ruglova, prosvetar, mesto ostane prazno, odbor sam ga imenuje kasneje. Odborniki: br. Jože Tratar, a. Mica Krmčeva, br. Fran Vrečar, br. Rajko Turk, br. Janko Smrekar, br. Rudolf Završnik, br. Drago Kramaršič, br. Kazimir Bratkovič, br. Milan Verovšek, br. Ivan Zupan, br. Evgen Šusteršič, br. Anton Cotar, br. Ludovik Trček, br. Anton Zerjal, br. Stane Flegar, br. Albin Turk, br. Jostp Majšič, br. Ivan Podhaj, a. Vera Stritarjeva, br. Ljubo Dermelj. Namestniki: br. Jože Peršič, br. Jakob Lumar, a. Jožica Gorjane, br. Tone Gorjane, br. Jože Gorjane, br. Ivan Lozej. Preglednik računov br. Srečko Magolič, br. Adolf Vadnai, br. Lado Hartman.

Po končanih volitvah je br. starosta zaključil občni zbor, ker se pri slučajnostih ni nihče priklasil k besedi.

Zletne smučarske tekme na Češkem

Prvi akt zletnih tekem VIII. vsesokolskega zleta v Pragi je končan. Od 2. do 24. januarja so se vršile smučarske tekme v Jilemnicu na Krkonosih, ki so bile prva zletna prireditv v Češko Sokolstvo in v zadnjih letih pričelo resno gojiti smučarstvo ter je sprejelo smučarske tekme kot sestavni del tekmovalnih vaj, da se b s tem dvigne splošno zanimanje za smučarstvo med svojim članstvom.

Sučarske tekme so bile prirejene v naglici in so bile razglašene šele 6 tednov pred izvršitvijo in takrat je bil objavljen šole tekmovalni red. Vsič temu je bila udeležba pri tekmah dovoljna. Kaspa objava je bila vzrok, da se jugoslovensko Sokolstvo ni moglo udeležiti tekmah pa vrhutek tudi ni do te take tekme pripravljeno. Upamo pa z vso gotovostjo, da se bo v bodoče tudi naše Sokolstvo oprileto lepe panoge in se toliko izveščalo, da bo tako doma kakor tudi v inozemstvu lahko nastopilo k tekmam.

Zletne smučarske tekme so obsegale štiri dele, in sicer smučanje na 50 km za člane, na 10 km za članice, na 18 km za člane in skoki za člane.

Dne 21. januarja ob 9. dopoldne je pričela tekma na 50 km za člane. Pričlenjen je bilo 29 tekmovalcev, toda startalo jih je samo 18 in 8 izven konkurence. Organizacija tekme je bila vzorna in so kot reditelji sodelovali Sokoli in gasilci. Najboljši uspeh je dosegel br. Bachtič Anton 4:41.06.

V petek se je vršil tečaj za sodnike pri skokih, ki ga je vodil inš. Stengl iz Plzna. V soboto 23. januarja ob 1. popoldne je bila tekma članice na 10 km. Najboljši uspeh je dosegla sestra Gottsteinova Bogomila 46.44. Udeležba 14 članic in 4 izven konkurence.

Leti dan ob 2. je bila še tekma članov na 18 km. Udeležba je bila velika, izmed 112 pričlenjenih jih je startalo 73. Prvi je bil Nemec Josip, ki je prišel na cilj v 59 minutah 24.06. sekundah. Tudi ostali so dosegli lepe uspehe, toda vsi so vozili preko ene ure.

V nedeljo je bil zadnji del tekme: skok. Na vzorno prirejenem skakališču je možno najdaljšega skoka do 45 m. Tekmovalo je 34 smučarjev, ki so izvedli največ po tri skoke, nekateri tudi samo po dva. Najdaljši skok je bil 38 m, ki ga je izvedel br. Blm, ostali so skakali na 36, 35, 34 m.

Ogromna je bila udeležba občinstva v nedeljo, zbralo se je nad 10.000 gledalcev. Tekmo je posetili tudi starosta COS br. dr. Scheiner in več članov predsedstva COS in krkonoske župe. Češko Sokolstvo je s smučarsko tekmo izredno zadovoljno in se veseli lepih uspehov.

Občni zbor Sokola Kor. Bela » Juvenik dne 24. januarja je pokazal, da je društveno delo precej napredovalo. Nazadovanje se opazja edino pri dramatičnem odseku. Prav lepe račine pa je predel gradbeni odsek. — Nihče ni pričakoval, da bo že čez leto dni razpolagal z 38.000 Din. Kupil je že svet za novi dom, ostalo pa je naložil v hranilnico. Župni delegat br. dr. Obersnel in župni nadzornik br. Sušnik sta podala nekaj direktiv za zlet v Prago in bodrila članstvo k večji delavnosti in poudarjala korist bratskega medsebojnega delovanja. Izvoljen je bil pri volitvi povečini stari odbor z br. Svetinom kot starosta na čelu. Nekaj izvoljenih je hotelo demisionirati, česar pa starosta ni pustil. Kam pa pridemo, če nas bo v živo zdelo vsako obrekovanje! Stopati moramo preko očitkov. Oni, ki je bogštevdi kakšnih vzrokov delajo razprtijo, pa niso Sokoli, kar je čisto prav povedal br. Ferluga. Dobro bi bilo, da vzame odbor v roko široko metlo! — Zdravo!

Občni zbor Sokolskega društva v Breganji. Sokolsko društvo v Bregani je imelo dne 24. jan. svoj letni občni zbor, katerega se je udeležilo skoro vse članstvo. Brat starosta, Franc Herzog, je v kratkih besedah podal delo Sokola v preteklem letu in je predčital poslanico JSS, katero so vsi člani poslušali z velikim zanimanjem. Društvo je marljivo delovalo v vseh odsekih in je tudi stanje blaginje dovoljno. Za starosta je bil soglasno izvoljen Zoharič Jakob, za podstarosta Ivan Kalin, za tajnika Milan Jelinček, za blaginjskega Josip Kalin (ml.), za načelnika Milan Jelinek, za prosvetarija Šetine Anton. Odbor: Slavko Kalin, Hribar Amalija, Brce Anton, dr. Vatroslav Sokolovič, ki je obenem tudi društveni zdravnik.

Sokolska župa v Celju je razposlala včlanjenim društvom že pred mesecem vprašalno pole glede udeležbe na vsesokolskem zletu v Pragi. Te pole je dosedaj vrnilo le par društev. Po prijavih raznih žup bo udeležba jugoslovanskega Sokolstva na praskem zletu izredno jasno sliko, ako in v kolikor se bodo posamezna društva udeležila te močnega vavoslovanske prireditve. Sestre in brate, ki se nameravajo udeležiti praskega zleta, prosimo, da se takoj prijavite pri društvih. Te prijave so za pripravljeno delo za zlet neobhodno potrebne. Brate, če obošlovski in sestre češoslovakinje so se udeležile našega zleta v Ljubljani v imen pozantnem številu. Nimalo nič bližje do nas, kakor mi do njih. Cut hvalečnosti nam veljava, da jim bratski vrnemo njihov obisk. V vseslovanski Pragi bodo ob nastopu tisočev in tisočev telovadcev in telovadk vi

je najboljša za šivanje, vezenje in luknjanje.

Debi se v vsaki modni trgovini

Glavna zaloga pri

Djaković i Spiller,

Zagreb, Zrinski trg 15.

Razstava „Slovenska žena“

Pod tem naslovom priredi »Splošno žensko društvo v Ljubljani« s pomočjo drugih ženskih organizacij obširno razstavo. Razstava se vrši v času velešestm. t. j. od 26. junija do 6. julija t. l. v velikem paviljonu na velesejmskem prostoru. Slovenke hočejo zbrati po možnosti vse, kar je ustvarila pomembnega slovenska žena doslej na kulturnem, socialnem, karitativnem, obrambnem, feminističnem in obrtnem polju ter predložiti to javnosti v obliki razstave.

Razstava se deli na dva glavna dela: 1.) kulturni, 2.) obrtniški del. — Priprave za razstavo »Slovenska žena« segajo že v leta 1913/14, a jih je svetovna vojna prekinila. L. 1924 je priredila feministična alianca v času kongresa Male ženske antante v Beogradu razstavo pod naslovom: »Delo slovenske žene«, ki pa se je zaradi visokih prevoznih stroškov in drugih težko moralna zelo omejit. Obsegala je po večini le slovensko žensko slovo, umetnost, nekaj statistike ter nekoliko narodnih vezenin in čipk. Sedaj nadaljuje in izpopolnjuje to delo »Splošno žensko društvo v Ljubljani«. Razstava naj poda pregledno sliko slovenskega ženskega dela. Zato se obrača odbor Splošnega ženskega društva na Slovenke vsi strank in političnih prepričani, na slovensko javnost vobče s prošnjo: Pomagajte, da bo slovenska žena na razstavi zares dostojno zastopana! Vsak nasvet in vsaka pomoč se sprejema z največjo hvaležnostjo. Razume se pa, da pride na razstavo »Slovenska žena« samo to, kar je res razstavljajna vredno. Za sprejemanje umetnin in umetniško obrtnih izdelkov se sestavi posebna strokovna jury.

Kongres Internacionalne študentske konfederacije v Bordeauxu

V četrtek 28. januarja je pričel v Bordeauxu na Francoskem kongres mednarodne visokošolske. Na zborovanju je zastopanih 26 držav po svojih delegatih visokošolskih. Nemci, ki niso še včlanjeni v CIE, so odpisali na kongres le opazovalce. Sovjetska Rusija se je včlanila v konfederacijo, izvršni odbor CIE (Confédération internationale des étudiants) se je bavil z vprašanjem, kako praktično udeleževati sodelovanje z Institutom mednarodnega duševnega sodelovanja in Mednarodnim uradom. Glede prvega je na dnevnem redu konference posebna točka, s katero izraža CIE željo, da bi lastni duševnega sodelovanja sprejel v svojo visokošolsko sekcijo kot člana tudi delegata, imenovanega po CIE. Izvršni odbor je pooblastil podpredsednika Antehija, da stopi v zvezo z merodajnimi osebami in »tituta. V petek 29. januarja je izvršni odbor CIE sprejel resolucijo, po kateri ne more kongres sprejeti nobenega dogovora ali pogodbe, ki bi spreminjala delovni program CIE, ki je bil sprejet 1923. v sporazumu z Institutom mednarodnega duševnega sodelovanja. — Ima li naše visokošolsko društvo svoje zastopnike na kongresu, kjer se razpravlja in sklepa o zadevah vseh organiziranih visokošolcev? In če jih ima, so li uvršene in previdejno izbrani kot zadnja leta?

LUCY DORAINÉ

pride v kino „IDEAL“

Ostanke

za smešno nizko ceno, vse zimsko blago

pa globoko pod lastno ceno prodaja

„Tekstilbazar“, Ljubljana, Krakov trg 10, prvo nadstropje in prilijče nasproti Mesnega doma. 597

Mali „CHEVROLET SUPERIOR“

Novodošli modeli leta 1926, za 2 in 4 osebe, ali za 2 osebi in ca. 400 kg teže so interesantom na ogled in poskušno vožnjo vedno na razpolago pri tvrdki

Zahtevajte ilustrovani cenik in ponudbo!

V. & M. Barešič & co.,
LJUBLJANA, Dunajska cesta št. 12.

Naši onstran granic

— Ceste v tržaški provinci. Ko je izdal minister Carnazza dekret o vzdrževanju cest, je bil rimski vladar predložen klasifikacijski načrt s prošnjo, da se kolikor mogoče hitro določi, katere ceste pripadajo skrbstvu province. Doslej še ni nobenega odziva in tako je vzdrževanje cest v krizi. Kr. komisija je v svoji zadnji seji dovolila 16.000 lir za njuna dela na cestah, o katerih sodi, da pridejo v njeno skrbstvo. Ceste so slabe in nujno je potrebno, da se vlada gane in stori svojo dolžnost.

— Vodovod za Vipavsko dolino in Kras. Tržaška deželna komisija se je bavila z vprašanjem vodovoda za Vipavsko dolino in Kras. Pridružila se je načrtu, po katerem se izpopolnita in uredita oba vodovoda ter se dotični stroški porazdelijo med tržaško in furlansko provinco primerno po številu prebivalstva, ki se bo vodovodov posluževalo.

— V Sv. Križu pri Trstu se je poročil g. Slavko Pertot, tajnik „Knjižnice“ in „Godbenega društva“, z gospodično Avreljo Tence. Vse najbolje!

— Interpelacija za slovensko šolstvo. Goriški poslanec dr. Besednjak je poslal na rimsko vlado interpelacijo radi odloka, s katerim se odpravljajo dodatne slovenske ure na osnovnih šolah. Želi poznati vzroke za odlok. Očiten je zgolj raznoredovalni značaj odloka. Želi pismenega odgovora.

— V „pretvarjanju zgodovine“ so Italijani mojstri. V nekem goriškem italijanskem tedniku se čita, da je bila Vipava v srednjem veku italijanska in da se je tam okoli govorilo italijansko. Ako italijanski „zgodovinarji“ nalezli na kako italijansko plemiško ime, hitro zatrjujejo, da je vladala v onem kraju italijanščina, dasti morda dotični graščak niti ni znal italijansko, morda je govoril nemško in najbrže tudi jezik ljudstva. Lantieri in Porzi so se čutili vedno Nemci. Vipavski rojak Sigismund pl. Herberstein je bil izbran za poslanika v Moskvi, ker je razumel dobro ruski jezik, ki se ga je navadil v vipavski farni šoli, ker je slovenski jezik zelo podoben ruskemu. Tako je poročal sam. To je bilo začetkom 15. stoletja. Goriški „zgodovinar“ naj to premišluje in neha pisati neresnico.

— V Idriji je ustanovljen kmetijski urad za občine idrijskega podprefekturnega okraja. Z 20.000 letnih lir je omogočeno delovanje urada. Za vodjo je imenovan dr. Verbig.

— Videmska pokrajina šteje po podatkih koncem preteklega leta 1.099.000 prebivalcev.

— Semenski krompir iz Jugoslavije dobi tudi kmetijska družba v Trstu. Semenski oves dobi pa iz Češkoslovaške.

— Glasbeni večer. V nedeljo bo koncert v prid šentjakobski podružnici „Solskega društva“. Vršni se v dvorani DKD. Vspored je zanimiv.

— Fašistovska stranka proti pretiranemu povzajanju najemnin. Fašisti v Trstu so sklicali na shod svoje pristaje, ki so lastniki hiš. Zborovanje je bilo številno. Sklenili so, da se najemnine za vojne vdove, delavce, vpokojence, namence in vse one, ki živijo od plače in mezde, ne sme zvišati nad 20 odstotkov in v nobenem slučaju ne sme biti trikrat večje od predvojnih najemnin.

— Vsa dni prediskave. Te dni so bile zopet preiskave po raznih krajih. V Stanježu na Krasu so iskali po slovenskih hišah bombe, municijo, orožje in kdo ve kaj še, v Komnu so preiskali hišo bivšega nadučitelja g. Streklja in našli tam polno strokovnih knjig. V Ajdovščini so dobili v neki hiši vrečo tobaka.

— Zaplenjene razglednice. V Rabatšču v Gorici so izsledili pri prodajalki Ani Petrin orožniški razglednice s slovenskim in nemškim napisom. Morala je iti z njimi, na kar so zašle v ovadili sodišču. Tako nevarne so povsem nedolžne slovenske razglednice!

— Ponarejeni bankovci. V Cerknem je oddal na pošti bankovec za 500 lir Fran Mihelič iz Bovca. Pri banki v Vidmu se je ugovarilo, da je ponarejen. Med goriško prebivalstvo je zanešeneča najbrže več ponarejenega denarja.

— Postojna je zapustil profesor Umberto Urbaniz, ki je bil pridržen razpuščenemu okr. šolskemu svetu, in odšel v Trst. Demisioniral je tudi kot občinski komisar v Košani. Prof. Urbaniz proučuje, kakor znano, v „Piccolu dela Sera“ zanimive sestavke o jugoslovenskih pesnikih in pisateljih.

— Sedaj pridejo primki na vrsto. Izšel je kr. odlok, po katerem smejo prefekti v tridentinski pokrajini pretvoriti primke v pristno italijanske in sicer tudi proti volji prizadetih oseb. Fašistovski listi pozdravljajo odlok in „Popolo di Trieste“ je takoj postavil, da se mora ta odredba raztegniti tudi na Julijsko Krajino. Pravi, da so slovenski duhovniki poslovenili razne primke. Slednje ni res in marsikdo ve, kako so se po župniščih držali primkov, kakor so bili vpisani v krstnih knjigah in jih neizpremenjene prenašali v krstne in druge liste. Med Slovenci ni baš toliko italijanskih primkov, ali med primorskimi Italijani je okoli 80 odstotkov pristnih jugoslovenskih primkov pri-

krojenih po italijansko! Kako bi bilo, ako bi italijanska oblast ukazala, da naj se pišejo odslej pravilno jugoslovensko?

— Z Reke poročajo: Po mestnih trgovinah je precej raznovrstnega blaga, ali kupcev je premalo. V mestu je revščina in okoli nje ne izda mnogo. Vse to je za naše trgovce malo. Reka potrebuje kupcev iz zaledja. Teh pa ni. Trgovci se zanašajo na Opatijo. Od tam prihajajo tujci in kupijo na Reki marsikaj. Nekateri menijo, da se v Opatiji že pozna nemška propaganda proti Italiji, vzprijeta radi fašistovskega postopanja z Nemci v Poadžju. Reška „Vedetta“ silno ropota radi tega in pavija tudi Vittorio Veneto v opozorilo Nemcem, da naj se ne šalijo z Italijani. V Opatijo in na Reko pridejo pa gotovo stari madžarski gostje, ali teh se vse boji, da ne princesejo s seboj ponarejenega denarja.

Sloviti avstrijski pisatelj
Hugo Bettauer
„Ulica bede in greha“
Kino »Dvor«.

K muzam je neznan poet
zdihoval že dolgo let,
dvignil ga v Olimpa sjaj
sioprav zdaj je „Budha“ čaj!

Iz Celja

— Zaključni plesni venček celjskih maturantov. Pod pokroviteljstvom ga. Olge dr. Božičeve se je vršil v veliki dvorani Celjskega doma v nedeljo dne 31. januarja zaključni plesni venček celjskih maturantov. Prireditve se je udeležilo lepo število izbranih občinstva, ki je z vidnim zanimanjem sledilo posameznim točkam plesnega programa ter zbuvalo pri tem lepe spomine na svoja brezskrbna mladostna leta. Orkester Sokoja Ljubljana I. je neumorno sviral in le preneglo je minil kratak čas, ko je morala mladina zapustiti v najlepšem razpoloženju prostore bujnih spominov iz ravnokar pretečene plesne sezone. Maturant Križman se je v činu učenec in učenka z vidno hvaležnostjo zahvalil vsem, ki so na katerikoli način pripomogli do lepega uspeha. Zlasti je veljala ta zahvala pokroviteljici ga. Olgi dr. Božičevi in pa plesnemu učitelju Černetu iz Ljubljane, ki se je postrtovalno trudil ves čas ter dosegel najlepše uspehe. V znak hvaležnosti so mu poklonili njegovi učenci in učenke primerno darilo.

— Nevarna ženska. V prepiru je naskočila z nožem Julijana Pavšek, brezposelna delavka v Gaberju, delavca Kvasa. Oddana je v policijske zapore, kjer si lahko hladi svojo prevročico kar.

— Redni sestanek članov krajevne organizacije SDS za Celje-okolico se bo vršil v četrtek dne 4. t. m. v gostilni Nerad v Gobjerju.

— Himen. Poročil se je v Celju v nedeljo dne 31. t. m. gospod Miloš Pšenčnik, trgovec, z gospodično Albino Kovačovo iz Hrastnika. Bilo srečno!

— Ljubljanski Zvon v Celju. Danes popoldne ob 16. uri koncertuje prvovrstno ljubljansko pevsko društvo „Ljubljanski Zvon“ v veliki dvorani Celjskega doma v Celju. Zanimanje za prireditve je veliko. Kdor še nima vstopnice, naj si jo preskrbi v trgovini Goričar in Leskovšek, da ne bo pri blagajni prevelikega navela. Celjancem se bo nudil zopet lep užitek pevске umetnosti. Sprejem ljubljanskih gostov bo ob 14.30 na kolodvoru. Vsa celjska pevška društva kakor tudi občinstvo se poziva, da se sprejema udeležijo v čim večjem številu.

— Svetosavska beseda v Celju. Srbska pravoslavna cerkevna občina je priredila svojo tradicionalno svetosavsko besedo v soboto dne 30. januarja v veliki dvorani Narodnega doma. Udeležba je bila začetkom

nepovoljna, napolnila so se pa počasi vsi prostori do zadnjega koderka, ko je prišlo po pol 11. uri v dvorano demokratsko občinstvo s Pribečičevega shoda v Celjskem domu. Koncertni del, ki ga je izvajala vojaška godba z največjo preciznostjo, je obsegal srbske, hrvatske in slovenske skladatelje. Po koncertu se je vršil ples, ki je združeval stari in mlado do ranega jutra v najlepšem razpoloženju.

— Letno poročilo tržnega nadzorstva v mestu Celje. Živiljskih potrebščin se je doneslo skozi celo leto 1925 na celjski trg v zadovoljivih količinah tako, da ni bilo pomankanja na nobeni stvari. Tudi jalec in mleka je bilo dovolj. Cene živiljskih potrebščin so v primeri s prejšnjim letom neznatno padle. Glede tržnega prometa skozi celo leto ni bilo nobenih pritožb. Mleko se je preizkušalo 20-krat; zaradi ponarejenega mleka je bilo ovadenih 7 strank. Na tri letne živinske sejme se je priglasilo skupno 311 glav goveje živine, na mesečne živinske sejme pa skupno 287 glav goveje živine. Mesečni živinski sejm so bili bolj slabo obiskani in bo treba v tem oziru uvesti še večjo reklamo. Na svinjske sejme so pripeljali ljudje 3.351 praščev. Svinjski sejm so bili skozi celo leto precej živahni. Kramarske sejme je obiskovalo po kakih 200 trgovcev domačinov in tujcev. Na tržnih pristojbinah se je nabralo tekom leta 1925 Din 98.250, nekoliko manj kakor v letu 1924.

— Celje pleše in se zabava. Celjsko meščanstvo je v letošnjem pustnem času prav bogato obdarovano z raznimi plesnimi prireditvami. Poleg svetosavske besede dne 30. januarja, zaključnega venčka celjskih maturantov dne 31. januarja, obirnega plesa ter maskerade Delavskega kulturnega društva Svoboda dne 1. februarja, kar je že za nami, se obeta plesnaželn mladina in odraslim še mnogo prijetne zabave. Dne 6. februarja priredi akademsko društvo „Triglav“ v veliki dvorani Celjskega doma svoj Triglavski ples, ki privabi, kakor vsako leto, gotovo tudi letos vse prijatelje akademsko mladine in častljivo starejšinstvo od blizu in daleč. Tudi celjsko sokolsko društvo priredi letos svojo vsakoletno maskrado v Celjskem domu dne 14. februarja. Na pusti torek dne 16. februarja popoldne ob 16. uri pa bo v Celjskem domu pustni korzo za otroke, zvečer pa maskerade Olepševalnega in tujsko - prometnega društva v Celju. Dne 6. marca vabi prijatelje turizma na veliki planinski ples Savinjska podružnica SPD.

Iz Trbovelj

— Rudarska nadaljevalna šola priredi danes ob 17. popoldne igro v treh dejanjih „Fernando“.

— Absolventi raznih rudarskih šol iz vseh revirjev v Sloveniji so se sešli preteklo nedeljo pri Volkerju na Vodi in so si ustanovili etanovsko organizacijo „Zvezo absolventov rudarskih šol“. Navzočih je bilo okoli 50 udeležencev. Za predsednika zveze je bil izvoljen g. Edvard Ažber, jamomec, za tajnika pa g. Vinko Kačnik, jamski paznik.

— Obrtniki trboveljske občine so se zbrali v nedeljo pri Porteu na Vodi in preselili svoje delovanje v preteklem letu. Po absolutoriju staremu odboru je bil izvoljen nov odbor, sestojel iz sledečih gg.: predsednik Miha Koren, podpredsednik Drago Lisec, odborniki: Anton Malgaj, Ant. Senta, Franc Guček, Ivan Lisec, Ivanica Osepek; namestniki: Fran Požun, Anton Medvedšek, Franc Pungertar, vsi iz Trbovelj; iz Hrastnika ga. Genovefa Valtar, Josip Zupan, ga. Eva Šerjan, Mihael Virant, namestniki: Franc Kovač, Ferdinand Pekar. Iz blagajniškega poročila posnemamo, da je bilo dohodkov 5999.16 Din, izdatkov 1072.74 Din; ostanek torej še 4926.82 Din. Iz obširne debate, ki se je vnela pri slučajnostih, je bilo razvidno, da dolguje delavstvo obrtnikom naravnost horendno vsote. Če bi jih hoteli poravnati, bi morali po več mesecev delati samo za dolg. Poudarjalo se je, da bo treba najti sredstva, da se obrtnišvo obrani kreditne kuge. Sklenilo se je, da se bodo sestajali vsak prvi četrtek v mesecu, da bodo ukrepali o raznih korakih eksistentnega značaja.

Vremensko poročilo

Ljubljana, 1. februarja 1926.

Ljubljana 306 m nad morjem

Kraj opazovanja	ob	Zračn. tlak	Zračn. temperatura	Veter	Oblačno 0—10	Padavine mm
Ljubljana . . .	7.	762.5	+ 1.9	sev. vzh.	10 (megla)	12.2 del
Ljubljana . . .	14.	762.6	+ 4.8	sev. vzh.	10	
Ljubljana . . .	21.	762.8	+ 4.8	jug. vzh.	10	
Zagreb . . .	8.	762.1	+ 3.0	mimo	10 (megla)	0.1 del
Beograd . . .	8.	760.4	+ 5.0	mimo	10	6.0 del
Sarajevo . . .	8.	761.8	+ 4.0	jug. vzh.	10	0
Praga . . .	7.	760.2	+ 1.0	mimo	10	0
Gruž-Dubrovnik	7.	761.8	+ 9.0	mimo	10 (megla)	0.3 del
Skoplje . . .	8.	763.2	+ 2.0	sev. vzh.	10 (megla)	0.1 del

Solnce vzhaja ob 7.21 zahaja ob 17.07, luna vzhaja ob 20.38 zahaja ob 9.16.

Dunajska vremenska napoved za torek: Milo vreme. V južnih Alpah ni izključeno, da bo deževalo.

Gospodarstvo

Rezultati ljubljanskega sejma s kožuhovino

Drugo leto se bo priredil sejem v večjem obsegu.

O tem sejmu smo že kratko poročali. Sedaj prinašamo še nekoliko podrobnosti o rezultatu sejma, povzetih iz podatkov veleposojilnega urada. V splošnem je bilo na sejmu malo kož, katerih kvaliteta je bila prav različna. Posamezne vrste kož so pokazovale naslednje tržne slike:

— Lisce: Blago je bilo zelo mešano; večina iz Slovenije, pa nekaj tudi iz Hrvatske, Dalmacije in Bosne. Lepih kož je bilo na trgu malo, ker so bile že poprej prodane v detajlu. Cene so se gibale od 215—305 Din za komad (odvisno od gorske ali poljske proveniencije). Srednja cena za la 254, la. (letno blago) 127 in la. (skrat) po 63.50 Din. Prodanih 25 partij po povprečno 25 komadov. Po kvaliteti je bilo: la. 67, la. 23, la. 10 odstotkov.

— Kune belice. Trg slabo založen, vendar je bila dobra kvaliteta. Mnogo dalmatinskega blaga. Cene so se gibale od 625 do 730 Din za komad. Srednja cena za la 672 Din. Cene so bile odvisne od proveniencije, velikosti, časa plena in konserviranja (sušenja). Po kvaliteti je bilo la 84, la. 9, la. 7 odstotkov. Prodanih 6 partij; vsaka povprečno po 25 komadov.

— Kune zlatice. Malo blaga, vendar dobro. Večina iz Stajerske. Cene od 766—910 Din. Srednja cena 864 Din. Kvaliteta la 83, la. 11, la. 6 odstotkov. Prodanih 6 partij po okrog 25 kosov.

— Dihurji. Malo blaga. Cena 185 Din za komad. Po kvaliteti la 50, la. 25, la. 25 odstotkov.

— Jazbeci. Malo blaga. Kvaliteta povprečno slaba. la 40, la. 35, la. 25 odstotkov. Cena 61 Din za la.

— Polhi. Mnogo blaga. Slabo sušeno. Cena povprečno 4 Din za komad.

— Zajci. Malo blaga. Cena 22 Din za la. Zimske la 50, la. 30, la. 20 odstotkov.

— Sme. Malo blaga. Notirale po 31 Din.

— Divje koze. Malo blaga. Notirale po 35 Din.

— Volkovi. Lepo blago. Notirali od 299 do 315 Din. Srednja cena Din 304.

— Divje mačke. Srednje kvaliteta in kvantiteta. la okrog 80, la. okrog 20 odstotkov. Cena 85 Din.

— Veverice. Zelo slabo letno blago v splošnem. Cena za la 41 Din.

— Krli. Lepo blago. Cena 3 Din za komad.

— Domači zajci. Cena 20 Din za komad.

— Domači zajci. Cena 5 Din za komad. Dosežene cene so bile razmeroma zelo lepe in za okrog 40% višje kakor v detajlni prodaji, tako da so bili prodajalci, katerih je bilo 119, lahko zadovoljni. Kupcev je bilo 42 iz domače države, Nemčije, Avstrije, Italije in Švice.

Za prihodnje leto se namerava prirediti ta sejem v znatno večjem obsegu za celo državo. V načrtu je tudi, da se bo priredil kasneje za ves Balkan. Vršil se bo sejem s kožuhovino kakor že letos pod okriljem Ljubljanskega veleposoja, ki torej v tem po gledu prednjači v državi.

Tržna poročila

Novosadska blagovna borza (1. t. m.)
Pšenica: baška, 290—295. Turščica: baška, nova, 5 vagonov 110; baška, glavna praga, 5 vagonov 112.50; sremška, parteta Ruma, 3 vagoni 116. Tendence nespremenjena.

— Izdelava končnega besedila zakona o pobljanju draginje. Iz Beograda poročajo, da bo ministrstvo socialne politike začelo te dni izdelovati končno besedilo načrta po tldraginskega zakona na podlagi vseh dobrih miselnih in pripomb tako iz krogov konzumentov kakor iz krogov producentov in trgovcev.

— Za posetnike Lipskega veleposoja. Kakor poroča naš generalni konzulat v Berlinu, bo uprava Lipskih veleposojev uvedla za pomladni sejem posebne knjižice, ki bodo vsebovale po pet bonov kot nakazila za pet dni tako za privatna stanovanja z zajtrkom po 4.50 marke dnevno kakor tudi za stanovanja s celodnevno prehrano po 9.50 marke dnevno. Take knjižice z boni kupi lah ko vsak posetnik veleposoja pri Internationalen Verkehrsbüro des Leipziger Messamtes, Abteilung VII. C. (Wohnungsmiethaus).

— Privredni Arhiv. Prejeli smo prvo številko te mesečne finančno-gospodarske revije. Od vsebine navajamo: Ivo Bilošević: Zakon o suzbijanju skupocje; Stanislav I. Lubenski: Uredja mednarodnih kmetijskih trgov; Štepan Vuković: Oko budžeta; S. Gutentag: Posmatranja o trgovini žitom; S. P.: Gospodin Doumer; Ivo Bilošević: Protestni rok za mienice dospjele in praznike. Časopis vsebuje nadalje razna sodna rešenja, zakone in drugo. Naslov uredništva in uprave: Zagreb, Samostanska ulica 11-II.

— Trgovski tovariši, številka 1, je izšel te dni z naslednjo vsebino: Zakon o pobljanju draginje (Jos. J. Kavčič); O trgovski po listiki (dr. Ludovik Böhm); Trgovsko šolstvo v Franciji (Fran D. Podbrežnik cand. merc); Zavarovanje delavcev v Jugoslaviji za narodno-gospodarskega stališča (dipl. jur. Anton Podgoršek); Trgovina novejših dobe (Jos. Golob); Znanstveno obratovodstvo in industrijska psihologija (dipl. merc. Stanislav Klinc); predsednik Ivan Knez (dr. F. W.); Trojni trgovci; Zlati jubilej službovanja g. Karla Tekuščiča (J.J. K.); To in ono. Domače šege in tuje spakarje (A. Gad); Kupčija za vsako ceno: Društvene vesti. List stane letno 36 Din. Uredništvo in uprava: Ljubljana, Gradišče 17-I.

— O prepovedi koncentrirane ocetne kisline. Udrženje izdelovalcev kisa v krajevni SHS opozarja svoje cenj. odjemalce, da ne veruje vestem, razširjenim v nekih beograjskih in zagrebških listih, o ukinitvi prepovedi prodaje grom-ocetne kisline, ker to vprašanje še ni definitivno rešeno. Kadar

bo pristojna oblast izdala zadevni odlok, bo udrženje takoj obvestilo svoje konzumente.

— Položaj na žateškem hmeljskem tržišču. Iz Zateca poročajo: Kupčija s hmeljem na žateškem trgu je bila srednja; največ se je trgovalo za izvoz. Cene se zaradi močne potrdbe niso mogle držati ter so dalje oslabele. Plačnje se za žateški hmelj letnika 1925. 4000—4200 Kč za 50 kg izključno 2 odstotka prometnega davka.

— Produkcija in konzum piva v Češkoslovaški. Po češkoslovaškem državnem statističnem uradu je bilo leta 1924, producirano v Češkoslovaški v 572 pivovarnah 8.58 milijona hl piva, od katere količine sta bili izvožena samo 2 odstotka.

— Stanje posevkov v Madžarski. Po uradnem obvestilu madžarskega kmetijskega ministrstva je stanje zimskih posevkov v Madžarski v splošnem povoljno; neugodno je le v krajih, kjer so bile poplave. Skupno je bilo poplavljenih 15.000 katastralnih orolov, posejanih z zimskimi posevki.

Borze

1. februarja.

LJUBLJANA. (Prve številke povpraševanja, druge ponudbe in v oklepajih kupčijski zaključki). Vrednote: investicijsko 0—79, Vojna škoda 309—312, zastavni Kranjske 20—22, komunalne Kranjske 20—22, Celjska posojilnica 200—202 (202), Ljubljanska kreditna 200—0, Merkantila 100—104, Prastediona 958—966, Slavenska 50—0, Kitični 175—185, Trbovlje 340—348, Vevče 110—0, Stavbna 90—100, Sešir 115—120. — Blago: les: hrastova drva, suha, 1 m dolžine, fco nakl. post. 4 vag. 17.40—17.40, (17.40); bukovci hodi od 25 cm napr., in 2 m dolž. napr., fco nakl. post. 5 vagonov 230—250, (240); bukovci plohi suhi, 1. II. ogledani, fco meja 2 vag. 520—530, (530); hmeljevske smrekove, zimске sečnice od 6.50—8.50 m, na koncu 7—8 cm debele, fco vag. nakl. post. 5 vagonov 4.75—5.4.85; deske, smreka, jelka, 40 mm, 4 m. Sr. samo 30 cm, I. II. III., monte, suhe paralele, fco vag. Postojna 1 vagon 580—580, (580); hrastova drva, polsuha, fco nakl. post. 0—17; deske jelove, monte, 22, 25, 30 mm, od 4 m dolž., fco meja 530—0; tram, po notli, fco nakl. post. 0—250; poljski pridelki: pšenica: baška 76, kg 2% prim. fco baška post. 1 vagon 300—300, (300), baška, 67/77 kg, fco vag. slov. p. 1 vagon 334—334 (334); domača, fco vag. prekmurska postaja 0—315, sremška, fco vag. nakl. post. 0—292.50; turščica: času primerno suha, fco naklad. post. za III. —VII. 12% vag. 140—140 (140); času primerno suha, fco vag. nakl. post. 0—118, medijmurska, fco vag. medijmurska postaja 1 vagon 160—160, (160), drobna, fco vag. prekmurska postaja 0—175, drobna, fco vag. banatska postaja za III. 0—1; umetno sušena, fco vag. sremška postaja 1 vagon 145—145, (145); jetmen: 65 kg, fco vag. baška postaja 0—195, 62 kg, fco vag. baška postaja 0—155; oves srbski, fco Postojna tranzitno 0—220; ajda domača, franko vagon prekmurska postaja 0—265; rž domača, fco vag. prekmurska postaja 0—215; proso rumeno, fco vag. prekmurska postaja 0—215; otrobi drobni, pšenični, fco vag. naklad. post. 0—125; ječme, zlatorumene, fco vag. dol. post. 250—0; pijače: silovka: bosanska, gar. 25%, 100-gram. neotrošarjena, fco vag. postaja Brčko 0—3200, srbska, gar. 50%, fco vag. Postojna tranz. (sod posebej) 0—1600; gradbeni material: cement (nespremenjeno).

ZAGREB. Položaj na efektivnem tržišču brez spremembe. Vojna škoda se od danes trguje brez kupona. Prompna se je začela trgovati na višini 280, a končala je pri 283. Enak tečaj je bil za ultimo t. m. — Dinar je beležil zjutraj 9.15—9.19. Mednarodno čvrstejši so London, New York in Curli. Zagrebško devizno tržišče je beležilo čvrstejšo tendenco zaradi velikega povpraševanja, dasti je bila tudi ponudba obsejnejša. Narodna banka je intervenirala v posameznih čekih. Skupni promet v devizah 9 milijonov Din. Notirale so devize: naj 797.3—801.3, Berlin 1348—1352, Italija 228.17—229.37, Šek 0—228.67, London 275.28—276.48, New York šek 56.5—56.5, Pariz 213.09—215.09, Praga 167.55—168.55, Šek 167.45—168.45, Svica 1092.26—1096.20, Šek 1092.07—1096.07; efekti: bančni Ekskompta 121—122, Kreditna 64.5—65, Jugo 107.5—109, Ljubljanska kreditna 200—0, Prastediona 965—975, Slavenska 50—92, Narodna 0—4350; industrijski: Sečerana 36—400, Gutmann 310—330, Slavski 150—160, Slavonija 42—42.5, Trbovlje 355—365, Vevče 110—0; državni investicijski 77—77.5, agrarna 41.5—45, Vojna škoda, prompna 283.5—284, za februar 283—285.

BEograd. Devize: Amsterdam 227.2280, Dunaj 799—799.25, Berlin 1351—1352, Bruselj 257—258.75, Budimpešta 796—798, Bukarešta 25—25.5, Italija 228.75—228.8, London 275—275.95, New York 56.6—56.7, Pariz 212.5—214, Praga 167.9—168, Svica 1094—1094.5.

CURli: Beograd 9.15, Berlin 123.4, New York 518.50, London 25.2225, Pariz 19.4625, Milan 20.86, Praga 15.3625, Budimpešta 0.007265, Bukarešta 2.29, Sofija 3.60, Dunaj 73.05.

Sax Rohmer:

Rdeči detektiv

Šef ga je za trenutek ostro pogledal.
— Če veste, kakšen je Kazma, vam bo mogoče določiti, ali je bil Mareno Kazma.
— To je izključeno! Različni ljudje so mi popisali Kazmo in vsi ti popisi soglašajo v enem: da je namreč Kazma imel nenavadno velike oči. V izjavi gospodične Halley lahko čitate, da so Kazmine oči »večje, kot sploh katerekoli druge človeške oči«. Mareno ima pa majhne oči kot prašič.
— Torej ga smatrate za skrivca?
— Tako je. Nekdo je moral odpeljati Kazmo in gospo Irvinovo, in to ni mogel biti nihče drugi kot Mareno. Sir Lucien ni imel drugega služabnika, bil je mož, ki je živel skoraj samo po kluhih in restavracijah. Razen tega je nekdo odnesel vse njegove papirje in to je moral biti človek, ki je natančno vedel, kaj vsebujejo in kje so bili.
— Tako... tako, je mrmral šef. Morda bomo danes kaj več zvedeli od bankirja Sira Luciena, kajti nekje je moral imeti naložen svoj denar. Gospod nadzornik, ali ni bilo nobene blagajne v hiši?
— Gotovo, je dejal Kerry divje, jeklen safe. Odprl sem ga ob šestih zjutraj. Toda nekdo ga je bil že spraznil, o tem ni dvoma. Menda je imel Sir Lucien ključ v žepu in kot veste, so mu morili izprazniti vse žepa.
— Him, je zamrmral šef. Kaj pa Cubanis Cigarette Company, gospod višji nadzornik?
— Od te je obstojal samo napis na vratih in nič drugega, je dejal Kerry. Ta vrata pa so bila samo drug vhod v Kazmino stanovanje. Prostore za cigaretno družbo je najel neki agent, pošten človek, ki je najemnino plačeval četrtletno. Poiskal se ga in povedal mi je, da je ravnal po naročilu enega svojih klientov.
— In kdo je bil ta klient? je vprašal šef radovedno.
— Ime mu je Mr. Isaacs.
— Kaj je z njim?

33

— Ni ga mogoče najti. Prihajal je redno k agentu in mu redno plačeval. Ne dvomim o tem, da je ta denar prihajal naravnost od Kazme.
— Toda, ali veste za naslov možaka?
— Stanuje v nekem hotelu v Covent Gardenu.
— Ali je še sedaj tam?
— Pozna ga samo vratarjeva pomočnica v tem hotelu, ki mu je dovolila, da prihaja pisma na njegovo ime v hotel, on pa ni nikoli tam stanoval. Vsekakor je to samo slamanat možak.
— In stanovanje v Bond Streetu je imel Kazma že osem let v najemu?
— Tako sem pozvedel. Zanimivo je pa, da je Sir Lucien Pyne pred ravno istim časom najel svoje stanovanje tik poleg v Albermarle Streetu.
Šef je začuden dvignil glavo in dejal:
— Ta točka je gotovo zelo važna, gospod višji nadzornik. Sedaj pa še... kaj pa z opojninami? Ali niste našli opojnin v Kazminem stanovanju?
— Niti trohice.
— In v trgovini cigaretne trvdke?
— Tudi ne.
— Kaj pa je bilo v tej trgovini?
Kerry je zmagoslavno zvečil gumi in odgovoril:
— Tu se menda ni vršila nikak kupčija. Dečko, ki je v službi odvjetnika, stanujočega v istem nadstropju kot Kazma, mi je dejal, da je neki možak, včasih tudi neka ženska, šla v tretje nadstropje in se mu je zdelo, da gre v urad cigaretne trvdke. Toda nič gotovega ne ve o tem, povedati in vsi drugi ljudje v hiši še nikoli niso videli, da bi se vrata te trvdke sploh kdaj odprla. Davi so prvič videli, da so bila odprta.
— Nimate nobenega drugega dokaza, da so se v Kazminem stanovanju prodajale opojnine, razen pričevanja Margaret Halley?
— Pričevanje Miss Halley, pismo, ki ga je pustila za njo gospa Irvinova, in dejstvo, da je gospa Irvinova dejala v prisotnosti Quintina Graya, da ima »prav poseben vzrok« za obisk pri Kazmi, so čisto jasni dokazi. Razen tega sem že izpraševal služkinjo gospe Irvinove. Z gospodom samim nisem še mogel govoriti, ker je preveč bolan. Služkinja je bila silno preplašena in je priznala, da je

redno hodila h Kazmi nakupovat razne dišave. O tem, da bi te dišave vsebovale kokain ali veronal, ni imela pojma. Pač pa je dejala, da ve, da njena gospa že več let jemlje opojnine, in da jih je začela jemati, ko je bila še gledališka igralka.
— Saj je res, je zamrmral šef, to je bila Rita Dresden... ali ni ona igrala »Dekleta z masko«? Zelo talentirana in ljubka igralka. Žalostno, res žalostno! Služkinja se hoče seveda kolikor mogoče oprati.
— Tako je! je dejal Kerry jezno, toda to je stranska stvar. Nekaj drugega je pa bolj važno. Ko je bilo to poročilo spisano, mi je telefonirala Miss Halley, in na podlagi tega telefonskega razgovora sem šel takoj davi rano k Quintinu Grayu.
— Dragi moj višji nadzornik, občudovati moram vašo vestnost in vašo neutrudljivo delavnost. Kaj ste zvedeli od gospoda Graya?
Nadzornik Kerry je vzel iz notranjega žepa suknje plosko rjavo škatico cigaret in jo položil na mizo pred šefa.
— Tole sem dobil, gospod šef, je dejal rezko. Sir Lucien jih je pozabil pred par tedni pri Mr. Grayu. To so opijske cigarete.
Šef je imel glavo naslonjeno ob roko in je raztreseno strmel v rjavo škatico.
— Če bi le imele kak napis, je zamrmral.
— S tem prihajam do zadnje točke. Od služkinje gospe Irvinove sem zvedel, da se je njena gospodarica poznala z neko gospo Sin.
— Gospa Sin? Čudno ime.
— Ta žena je znana radi tega, ker se je poročila s Kitajcem. Nadzornik Whiteleaf jo pozna na videz kot enega skrivnostnih nočnih metuljev, ki obitavajo v temi predvsem petične moške. Ne bom se motil, če trdim, da tvori gospa Sin zvezo med opijskimi cigaretami in izginulim Kazmo.
— Ali je komu znano, kje stanuje?
— Marsikomu iz najboljših krogov, toda nočejo povedati.
— Koga imate tu v mislih, gospod višji nadzornik?
— Bedaste bogataše in še bolj neumne ženske iz takozvane najfinije družbe. Največje oslarje, ki prihajajo iz Buenos Ayresa, Port Saída, ali Pekinga, se jim zdijo silno imenitne, plešejo podivjane plese, jedo hašiš, kadijo opij, si vžirgavajo morfilj, in bi si lase modro barvali če bi jim kdo dejal, da je to moderno!

Peugeot

automobili, lahki motocikli, bicikli. Vprašajte številne Peugeot-vozače o kvaliteti vozil in potrdili Vam bodo, da so Peugeot za vsak roklic v kvaliteti, varčnosti in sigurnosti obrata neoporekljivi ter vkljub temu najcenejši. — Svetovni rekord najmanjše uporabe bencina v posesti tovarne Peugeot.
Osební in potniški avtomobili ter največja novost 10/24 HP Doc Tourist Transport luksuzni; 4 sedežni avto, spremenljiv v par trenutkih v tovorni potniški avto.
Zasigurano brezkonkurenčno nabavno ceno.

MIRKO FILIPAN
shladiščnik
PAVLA JAŠOVIC
poročena

Ljubljana, 2. februarja 1926

Najfinejša Najnovejša
kožuhovina.
Stanislav Matić
Prodajalica: Ljubljana Tovarna: Kamniška ul. 20
Sodna ulica št. 5
se priporoča za razna krznarska dela. — Vsa v zalogi nahajajoča kožuhovina po znatno znižanih cenah, posebno jopice iz krtovine, i. t. d.
Prevzamem tudi vse vrste kože za strojenje in barvanje.

Ob prvem kih, pri najmanjšem sčegnetanju v nosu ali grlu zatečite se takoj k razkužilnim pastiljam
VALDA
ki preprečujejo, lajšajo in odpravljajo vnetja sluznic ter povzročujejo njihovo odpornost zoper prehlajenje, nahod, vnetje kašlja, katar itd. **Pastilje VALDA** zabranjujejo nahodu razširjenju na prsa, toda pazite, zahtevajte vedno samo izvorne **pastilje VALDA**
Prodaja se edino v škatljicah z napisom **VALDA**
v drogerijah in lekarnah.

Zlatorog terpentinsvo milo.
Pesnik mu je dal lepo ime, kemik pa idealno sestavo.
Terpentin je že od nekdaj znan kot izvrstno sredstvo za čiščenje madežev in ga uporablja kot tako vsaka gospodinja. Kakovost Zlatorog mila je povsod znana, kar dokazuje njegova splošna uporaba in priljubljenost. Ta dva mogočna čistila sta združena v »Zlatorog terpentinsvo milo« v neprekosljivo pralno sredstvo. Napravite tudi Vi poskus in kupite to idealno milo — v vsakem tisočem komadu je vprešan zlatnik po 10 frankov.
Mogoče, da imate ravno Vi stro in najdete ceteri!

Polenovko
nsmočno
marinade vseh
vrst
po konkurenčnih cenah
morske in sladkovodne ribe
dobite vsak dan v specialni trgovini »RIBA«
Gradišče št. 7, Ljubljana.

«Jutrov» roman
LUCIFER
Zlatorog skorinsko napeta vsebina, prepričljiva in zanimiva, ki mu to sledi razočaranje in konstantna in zopet presenečenje tako, da so čitatelji nestrno pričakovali vsako nadaljevanje romana. Je izšel in se dohva pri upravi «Jutra» v Ljubljani.

Vsi ki so ga čitali in oni, ki niso imeli te prilike, naj si ga takoj naroče za domače knjižnice.
Boj zabavati Vas ne nore nobena knjiga!
Verzusa stane . . . 60 Din
Broširana pa . . . 45 Din

Družabnika inženjerja

avtoriziranega stavbenega
arhitekta iščemo k anuločemu se podjetju. Ponudbe pod »družabnik-inženjer« na upravo lista.

Veliki poslovni prostori

v palači Ljubljanske Kreditne banke v II. nadstropju ob Dunajski cesti, obstoječi iz: **velike dvorane 56 m² in ene sobe 21 m²** se takoj oddajo. — Reflektanti naj se zglaste pri upravi bančne palače. 563—a

Auto Puch

tipa S s 6 sedeži in z opremo Bosch, v dobrem stanju, dobavljen iz tvornice koncem leta 1922, malo rabljen, se prodaja pod jako ugodnimi pogoji. Vprašanja nasloviti na INTERREKLAM d. d., Zagreb, Strossmayerova ulica 6 pod šifro »Auto-Puch 138—2«.

Potrtega srca naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancom, da je naša dobra mama, stara mama, teta, gospa
Terezija Javor roj. Brenkuš
dne 31. januarja t. l. ob 18. uri, v 76. l. mirno v Gospodu zaspala.
Pogreb drage pokojnice se vrši dne 3. februarja ob pol 9. iz Podnarta na Dobravo.
Podnart, 1. februarja 1926.
Ivan, Fran, sinova in sorodniki.

Zahvala.

Za nebrojne izraze iskrenega sočutja, ki so nam došli ob priliki prebriske izgube naše iskreno ljubljenе hčerke in sestre

PEPIKE

dijakinje ženskega učiteljstva v Mariboru

se vsem, ki so jo spremili k večnemu počitku, najpriskrneje zahvalujemo. Ponovna zahvala oč. duhovščini, cenj. učiteljstvu ter šolski mladini, g. ing. Lupši za ganljiv govor in domačim pevcom za žalostinko.

Mala Nedelja pri Ljutomeru, 1. II. 1926.

Zalujoča rodbina Mihaličeva.

Vinski sejem in razstava
v Gornji Radgoni
7. in 8. februarja 1926.
Približno 300 vrst za izbiro z več tisoč hektolitrov.
Izvrstne kakovosti — zmerno cene.
Prireditelj: VINSKO DRUŠTVO, GORNJA RADGONA.
Gostilničarjem in vinskim kupcem se posebno priporoča obisk razstave v oziru na zelo nizke cene, katere že veljajo v tujakinih vinskih okoliših. Ministrstvo snobračja je dovolilo posebnim tega vinskega sejma na naših železnih polovnično vožnjo.

Restavracija, pivnica in delikatesa
„KASINA“
Telefon 35-25 BEOGRAD Terazije 25
Servira v svojem novem zimskem vrtu prvovredno domačo in tujo kuhinjo z odlično pijačo po zmernih cenah. — Vsak večer od šeste ure do konca koncert.
619

Kontoristinja

z večletno prakso, perfektna slovensko-nemška stenotipistinja išče primerne službo. — Ponudbe prosi A. Gradišar, Ljubljana, Rimska cesta 2.

Pristne pšenične otrobe

debele in drobne, koruzno moko in ajdovi grajs za krmu po najnižji ceni dobite pri tvrdi
Al. & M. ZORMAN, Ljubljana,
Stari trg 32.

100 m³

smrekovih hlodov od 25 cm naprej debelih, 4 m dolgih, kupi parna žaga

„SLOGRAD“ d. d.
LJUBLJANA

645 Spodnja Šiška.

Kdor oglašuje, ta napreduje!

PODRUZNICE:

Maribor, Kamnik, Novo mesto, Ptuj, Rakek, Slovenske Konjice, Slovenj-gradec, Prevalje

TRGOVSKA BANKA, D. D., LJUBLJANA

DUNAJSKA CESTA št. 4 (v lastni stavbi)

KAPITAL in REZERVE preko Din 19,500.000

Izvršuje vse bančne posle najtočneje in najkulantneje.

Brzjavke: TRGOVSKA

Telefoni: 139, 146, 458

442